

Onsdag den 25. maj 2011 (D)

1

99. møde

Onsdag den 25. maj 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

3) Forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til finansministeren om kommunernes økonomi.
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Anmeldelse 12.05.2011. Fremme 17.05.2011).

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Bekymrer udviklingen med et fald på op til 80 pct. i antallet af fedmeoperationer ministeren, når dette bl.a. betyder en øget risiko for diabetes, hvilket er dyrere end at fedmeoperere?
(Spm. nr. S 1764, skr. begr.).

2) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvilke tilbud der er sat i stedet for fedmeoperationerne, og hvordan disse tilbud monitoreres og kvalitets-sikres, bl.a. i forhold til borgernes dødelighed?
(Spm. nr. S 1766, skr. begr.).

3) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at der fortsat findes ferske kyllingeprodukter i danske supermarkeders kølediske, der anvender produktbenævnelserne neutralmarineret eller naturalmarineret, selv om der er indgået en aftale om, at disse betegnelser skal ændres til den mere gennemskuelige betegnelse »Kylling tilsat x pct. lage«?
(Spm. nr. S 1760).

4) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at producenter kan udelade at oplyse om oprindelsesland på kyllingeprodukter, så længe kyllingen er marineret eller bearbejdet, sådan som det beskrives i artiklen »Brugsen vil ikke mærke din frosne kylling« i Politiken torsdag den 19. maj 2011?
(Spm. nr. S 1761).

5) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at et speciale fra Københavns Universitet giver en tydelig indikation af, at 60 pct. af de adspurgte i specialet synes, at NemID er vanskeligere at benytte end forgængeren Digital Signatur, jf. en artikel i Politiken den 19. maj 2011 om 300.000 personer, der har bøvl med NemID?
(Spm. nr. S 1765).

6) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at det er under 5 pct. af alle faste bredbåndsabonnementer, der giver brugerne mere end 30 Mbit/s, når Danmark gerne vil defineres som et højhastighedssamfund, jf. en artikel fra Comon.dk den 18. maj 2011 om Danmarks højhastighedsnet?
(Spm. nr. S 1767).

7) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at borgere og erhvervsliv kan føle sig trygge ved, at der ikke sker yderligere skatte- og afgiftsforhøjelser under VK-regeringen ud over de allerede vedtagne 285 skatte- og afgiftsforhøjelser?
(Spm. nr. S 1757).

8) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Er ministeren enig med De Konservatives skatteordfører, Mike Legarth, der i DR 2-programmet Deadline den 28. april 2011 sagde om regeringens skattestop, at »Jeg anerkender, at vi har brudt skattestopet tre gange, fordi det var nødvendigt og jeg vil ikke på forhånd sige, at vi ikke kan finde på at gøre det i fremtiden. Vi skal jo følge med tiden«?
(Spm. nr. S 1758).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Regionalpolitisk vækstredegørelse af 2011.
(Redegørelse nr. R 18).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 13:03

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget kulturministeren og forsvarsministeren.

Til kulturministeren er anmeldt følgende spillere:

Mogens Jensen (S)

Pernille Frahm (SF)

Til forsvarsministeren er anmeldt følgende spillere:

John Dyrby Paulsen (S)

Jens Christian Lund (S)

Bjarne Laustsen (S)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spillere?

Det er ikke tilfældet.

Så går vi til spørgsmål til kulturministeren, og først er det hr. Mogens Jensen heroppe fra podiet.

Der er 2 minutter til spørgsmålet, og derefter to runder med 1 minuts taletid. Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 153

Mogens Jensen (S):

Jeg vil gerne her spørge kulturministeren lidt om den rytmiske musik og i det hele taget om musikhandlingsplanen for Danmark. For vi har jo en musikhandlingsplan, der udløber i år, og vi har tidligere fra oppositionens side fremsat et beslutningsforslag om at styrke den rytmiske musik. De gange, vi har haft lejlighed til at drøfte sagen her i Folketingssalen, har ministeren jo henvist til, at det var noget, man kunne drøfte, når nu musikhandlingsplanen udløber, og i øvrigt når man har overstået de her forskellige undersøgelser, der har været i gang på musikområdet, bl.a. en pengestrømsanalyse. Og nu tager jeg det op igen over for ministeren.

Sidst vi talte om det, var i april 2010, og der henviste ministeren til, at nu blev de her undersøgelser jo færdige i løbet af efteråret, og så måtte vi se, hvad de ville bibringe, men det ville være helt naturligt at diskutere det her i forbindelse med, at musikhandlingsplanen »Nye Toner« udløber. Og det gør den jo altså om ganske kort tid. Så mit spørgsmål er ganske enkelt:

Hvilke overvejelser gør kulturministeren sig i forhold til en ny musikhandlingsplan? Hvad kunne man forestille sig for elementer, der skulle være i sådan en ny handlingsplan? Og særligt selvfølgelig – for det har vores bevågenhed: Hvad tænker ministeren, der skal ske i forhold til at løse nogle af de udfordringer, som den rytmiske musik står over for? Og agter ministeren som sin forgænger – ministeren har jo selv redegjort for det her i salen – hvis der er grund til det, at indkalde Folketingets partier til drøftelser om, hvordan vi fortsat sikrer en god udvikling for musikken i Danmark, herunder den rytmiske musik? Synes ministeren, at der er grund til det? Og hvornår vil det i så fald ske?

Kl. 13:03

Formanden:

Kulturministeren.

Kulturministeren (Per Stig Møller):

[Lydudfald] ... har hele tiden været opmærksom på området, og det er jeg også. Det er rigtigt, at handlingsplanen udløber, og at der skal laves en ny. Jeg synes, at det, hr. Mogens Jensen spørger til, altså om vi skal snakke sammen om det – det var det, der var den sidste del af spørgsmålet – er overordentlig rimeligt. Det har vi også gjort omkring teatret osv. Jeg synes, det er rigtigt, at vi får snakket med Folketingets partier om handlingsplanen.

Jeg kan sige, at min proces er den, at nu er den ved at udløbe, der er kommet et nyt Musikudvalg, og det er klart, at det nye Musikudvalg jo afgørende skal med på råd om det her. Det er jo meningen med det. Jeg har møde i den nærmeste fremtid med den nye musikudvalgsformand for at tilrettelægge forløbet.

Når spørgsmålet er, hvilke områder der skal ind, så er det helt klart, at rytmisk musik skal ind. De rytmiske spillesteder er en del af det. Det andet, der skal ind, er selvfølgelig talentudviklingen. Det tredje er eliteudvikling. Det fjerde er musikeksport. Det skal der taget hånd om i forbindelse med den nye handlingsplan.

Der ligger altså 20 mio. kr. Jeg ved godt, at pengestrømsanalysen godt ville have mange flere penge, men i disse tider tror jeg ikke at man kan love mange flere penge. Men vi må jo se på den handlingsplan. Der er det beløb, der er. Jeg starter altså med Statens Kunstråds Musikudvalg, og jeg vil selvfølgelig tale med hr. Mogens Jensen senere.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:04

Mogens Jensen (S):

Jamen det synes jeg lyder utrolig positivt. Vi har jo sådan set længe efterlyst, at vi fik gang i en dialog om, hvad der nu skal ske på musikkens område. Nu nævner ministeren, at det nye Musikudvalg under Kunstrådet selvfølgelig skal høres – det er jeg helt enig i – men der ligger jo allerede fra det gamle Musikudvalg under Kunstrådet nogle anbefalinger, for de havde jo lavet en analyse af musikhandlingsplanen, med hensyn til hvad de synes havde virket, og hvad der ikke havde virket. Det er også rimeligt, for de har jo nu siddet med det i en årrække, og de er kommet med en række anbefalinger til, hvad det er, der skal fremmes, bl.a. transportstøtte og tilskud til honorarstøtte og vækstlag, støtte til de regionale spillesteder osv. osv. Men jeg går ud fra, at ministeren også vil inddrage det i drøftelserne, og kan ministeren sige noget om, hvornår der vil blive indkaldt til de drøftelser?

Kl. 13:05

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:05

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det er rigtigt, at der ligger anbefalinger præcis om de ting, hr. Mogens Jensen nævnte. Jeg synes, det er rigtigt ikke bare nu at sige, at så giver vi den støtte og den støtte, og pludselig har vi brugt det alt sammen, og så er der ikke penge til talentudviklingen, for det skal jo ses i sin helhed, og det er jeg helt sikker på at hr. Mogens Jensen er enig i. Hvis man bare tager en del af de ting, jeg har nævnt, og kaster alle pengene ind der – det kan vi jo gøre mange gange ud fra de anbefalinger, der foreligger – kan vi jo bruge alle pengene bare på et delområde, og det går ikke.

Derfor synes jeg, at de anbefalinger jo må indgå i min samtale med Musikudvalget og Musikudvalgets formand, og så må de kom-

me med et oplæg. Jeg forventer, at vi kan tage de her politiske samtaler i slutningen af august/begyndelsen af september, således at Musikudvalget har haft mulighed for at vurdere anbefalingerne og komme med anbefalinger til mig.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:06

Mogens Jensen (S):

Det synes jeg lyder fornuftigt. Vi ved jo selvfølgelig alle sammen, at der kan ske meget inden for de kommende måneder, men uanset hvad der så måtte ske, om det bliver rød eller blå blok, der skal stå for det, eller om der overhovedet er sket noget inden da, er det jo godt, at vi kan være enige om, at vi nu påbegynder drøftelserne om, hvordan vi kan løfte hele musikområdet, også den rytmiske musik.

Det var sådan set mit formål her i dag – det har jeg ikke kunnet få tidligere – at kunne få et løfte fra ministeren om, at nu tager vi fat på det her og inddrager de forskellige aktører, der selvfølgelig er på området, og de forskellige forslag, der er kommet frem. Jeg håber selvfølgelig også, at det oplæg, som Socialdemokraterne, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten sammen har lavet til styrkelse af rytmisk musik, kan indgå i de drøftelser, så jeg siger tak for tilsagnet. Vi vil møde arbejdsklare og parate op. Om det måtte blive slutningen af august eller starten af september, så er vi klar.

Kl. 13:07

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:07

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker for den konstruktive indstilling, så vi arbejder videre.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen.

Så er det fru Pernille Frahm med spørgsmål til kulturministeren. Værsgo.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 154**Pernille Frahm (SF):**

Mange tak. Rundtomkring i det danske land har vi en række meget små biografer, som oftest drives af frivillige, og som meget tit er *det* kulturelle samlingssted, der er i det område. Vi ved alle sammen, at de har problemer med at få økonomien til at løbe rundt, specielt fordi teknologien jo er ved at løbe fra det udstyr, som de her små biografer har. Omkostningerne ved at få anskaffet nyt udstyr er så høje, at de ved, det ligger uden for deres rækkevidde at få omstillet deres fremvisningsudstyr.

Derfor lavede vi jo i filmaftalen her i efteråret en omlægning af kopistøtteordningen, så den i stedet skulle kunne give støtte til de små biografer. Jeg har forstået det sådan, at de penge faktisk er parat.

Nu er det sådan, at hvis en lille biograf skal installere det her nye digitale udstyr, er der 8 ugers ventetid. Der ville det være fantastisk, hvis man kunne bruge sommerferien, som alligevel er det tidspunkt, hvor ikke så mange går i biografen, og hvor folk måske er i sommerhus i stedet for, men man kan ikke komme til pengene endnu. Jeg har forstået, at de ligger hos kammeradvokaten, og at hele projektet skal i høring i EU. Jeg vil rigtig gerne høre ministeren, om ministeren er bekendt med det her, og om ministeren har sat nogle ting i gang for at fremskynde sagen, sådan at man kan komme i gang med

den her digitalisering nu her i sommerperioden, eller om ministeren i det hele taget kan give nogle bud på, hvordan det ser ud, og hvor lang tid vi endnu skal vente på at få gang i digitaliseringen af de små biografer.

Kl. 13:09

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:09

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg er også glad for det her spørgsmål, fordi det jo er et vigtigt spørgsmål, og det ... (*Pernille Frahm forlader kortvarigt talerpulten for at hente en blyant*) nå, jeg vidste ikke, om fru Pernille Frahm vil blive i salen eller overtage formandens plads. Det er et vigtigt spørgsmål, fordi der ligger utrolig mange værdifulde små biografer rundtomkring i landet, som ganske rigtigt, som fru Pernille Frahm siger, også er kulturelle steder. Derfor har det optaget både fru Pernille Frahm og mig meget, det med den digitalisering, for hvis ikke man kommer i gang, risikerer vi, de bliver slået i stykker.

Derfor kan jeg glæde fru Pernille Frahm med følgende breaking news: Støtteordningen til digitaliseringen af biograferne er klar til at blive udmeldt inden for det næste par dage ifølge de oplysninger, jeg har fra Det Danske Filminstitut, som jo skal forstå det og foretage det. Det er da i hvert fald glædeligt, at vi er kommet så langt.

Det er rigtigt, at der er et EU-problem, fordi de større biografer har klaget til Europa-Kommissionen over filmloven, der gav kommunerne mulighed for at yde støtte til biografer uden nærmere retningslinjer. Der kan jeg sige til fru Pernille Frahm, at vi er i dialog med Kommissionen om, hvad der skal præciseres i retningslinjerne. Og jeg kan ydermere give yderligere breaking news til fru Pernille Frahm: I går havde jeg møde med direktøren for direktoratet for digitalisering i Kommissionen, og vi var enige om, at det var vigtigt på europæisk niveau, for det er ikke bare i Danmark, de små biografer har det problem, det er i mange EU-lande. Der er altså også beredvilighed fra Kommissionens side til at styrke digitaliseringen, hvad jeg tidligere har talt med Kommissionen om. Så det vil også være vigtigt under det danske formandskab at fremme den dagsorden.

Kl. 13:11

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:11

Pernille Frahm (SF):

Det lyder rigtig, rigtig dejligt, specielt hvis konsekvensen er, at de små biografer kan komme i gang nu og bruge sommeren på den her omstilling. Derfor bare et enkelt spørgsmål mere: Har det opsættende virkning, at der er blevet indsendt en klage? Eller kan man komme i gang og så eventuelt forholde sig til klagen, når der er blevet taget stilling til den, og så eventuelt rette ind? Jeg kan se, at ministeren ligesom jeg kigger over på embedsmændene i hjørnet, og det kan jeg godt forstå. Men jeg vil bare være sikker på, at når udmeldingen kommer i løbet af et par dage, kan vi også gå i gang med at få bestilt udstyret.

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Vi kommer uforberedte ned i Folketingssalen, og det er jo meningen med hele den her spørgetime. Men det er et kontant, juridisk spørgsmål, der er blevet stillet, og det vil jeg meget nødtigt svare definitivt

på her, for jeg vil være på den sikre side, og sæt det nu måtte være forkert.

Men altså, jeg kan sige, at vi er indstillede på, og Filminstituttet er indstillet på at melde ud om digitaliseringsstøtten inden for det næste par dage. Og der er denne dialog med Kommissionen om kommunerne, men det er jo ikke kommunerne, der giver digitaliseringsstøtten, det er filminstituttet. Så det burde være to forskellige ting, vi taler om her. Jeg vil ikke bindes et hundrede procent op på det juridiske, men logisk set må det være to forskellige ting, for digitaliseringsstøtten er jo ikke kommunernes. Det er kommunernes støtte, de større biografer har indbragt for Kommissionen. Og der er vi i dialog med Kommissionen.

Kl. 13:12

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:12

Pernille Frahm (SF):

Så er der bare det lille sidste spørgsmål: Er jeg nødt til at sende spørgsmålet over skriftligt, eller vil ministeren selv sende et svar til mig på, om det er juridisk holdbart at gå i gang nu?

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er meget relevant at få det helt klarificeret, og jeg er glad for, at fru Pernille Frahm respekterer, at jeg ikke kan stå og være kronjurist på et uforberedt spørgsmål, så det skal vi se på med det samme og så sende over.

Kl. 13:12

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm, og tak til kulturministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til kulturministeren.

De næste spørgsmål er stilet til forsvarsministeren, og den første spørger bliver hr. Jens Christian Lund. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 155**Jens Christian Lund (S):**

Tak for det, formand. Som ministeren er vidende om, har jeg været ansat i forsvaret i nogle år, og noget af det, der jo selvfølgelig altid gør forsvarets personel usikre, er, hvis ikke de ved, hvad fremtiden bringer. Og forsvaret er jo et område, hvor der er meget politisk indflydelse. Jeg kan f.eks. personligt huske, at dengang vi lavede betænkning 902 vedrørende en nyordning af forsvarets personelforhold, AGT, AGU og AGV, var der stor panik i forsvaret, fordi der kom en usikkerhed ind.

Nu har regeringen og Dansk Folkeparti jo bestemt, at der skal spares 2 mia. kr. om året fra 2015, plus at der er nogle penge, som vi ikke lige helt har styr på. Jeg ved godt, at ministeren kan sige til mig: Vi har ikke på nuværende tidspunkt bestemt, hvad de besparelser vil betyde. Men jeg tror, det er utrolig vigtigt for forsvarets personel, at de får at vide, hvad vores minister mener der skal ske med det her, for i det øjeblik man skærer så meget ned på forsvarets budgetter, får det meget store konsekvenser. Og de konsekvenser må jo betyde, at man enten lægger strukturen om eller lægger opgaverne om, eller også lukker man en række faciliteter, installationer osv. Det, der sker, inden ministeren kommer ud med noget, er jo, at der er folketingsmedlemmer, der kommer med en idé om at lukke flyvevåbnet, og der er andre dygtige politikere, f.eks. en Venstrepolitikerovre i

Jylland, der har gode ideer til en totalændring af strukturen i forsvaret. Så derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvilke tanker har ministeren gjort sig om, hvad der skal ske, efter at man går i gang med de her besparelser?

Kl. 13:15

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:15

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Tusind tak for spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Jens Christian Lund. Jeg har brugt en del tid efter lanceringen af »Reformpakken 2020« på at fortælle rigtig mange steder – også til forsvarets personel – hvilke overvejelser der ligger bag, at vi fra næste forsvarsforlig, som løber fra 2015 til og med 2019, vil have 2 mia. kr. mindre om året. Og der er tre ting, jeg vil pege på. Det første er effektiviseringer. Hr. Jens Christian Lund er fuldstændig klar over, at vi allerede nu er i gang med analyser, for man skal huske på, at Socialdemokraterne sidder med i det eksisterende forsvarsforlig, ligesom de har siddet med i andre forsvarsforlig. Der er effektiviseringer, som vi er ved at analysere, og som vil kunne bidrage til de 2 mia. kr. Det andet er spørgsmålet om vores indsats i Afghanistan, som vil være anderledes efter 2014, dvs. fra 2015 og frem, så der vil også være penge at hente. Vi bruger i dag 1,2 mia. kr. i merudgifter på indsatsen i Afghanistan, og det vil være væsentlig mindre, vi skal bruge efter 2014. Og det tredje er spørgsmålet om at se på at samarbejde med andre lande i forhold til kapacitet.

Jeg har bare noteret mig, at hr. Jens Christian Lunds parti selv tidligere, helt tilbage i 2008, tror jeg, det var, meldte ud, at der sagtens kunne spares en masse milliarder på forsvaret, uden at man dér var særlig konkret, med hensyn til hvad det var. Jeg vil også sige, at hr. Jens Christian Lunds eget parti jo også nu har sagt, at de er klar til at spare 2 mia. kr. fra 2015 og frem. Det skaber jo også usikkerhed, for hvis man tager den her »En Fair Løsning«, kan man se, at der står noget om suspendering af værnepligten, at vi ikke nødvendigvis skal have kampfly, vi skal udskyde købet, og vi skal effektivt organisere ved at sammenlægge kommandoerne osv. Det synes jeg sådan set også skaber usikkerhed, for sådan som jeg ser det lige i øjeblikket, har Socialdemokraterne jo ikke noget flertal for de forslag.

Så jeg synes, det er vigtigt at sige: Lad os lave analyserne færdige, og derefter har vi god tid til at forhandle, og så kan vi jo også få lavet et forsvarsforlig, som er forhandlet færdigt, så vi også kan nå at implementere store dele af det inden den 1. januar 2015.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:17

Jens Christian Lund (S):

Jeg plejer altid at sige noget meget pænt til ministeren, når ministeren har svaret. Det har jeg måske en lille smule svært ved. Jeg vil gøre opmærksom på, at det er ministeren, der er minister i øjeblikket. Derfor spurgte jeg efter ministerens tanker. Jeg har jo ikke sagt, at det er forkert, at man må spare 2 mia. kr. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg har bare sagt, at personellet har et behov for, at ministeren siger, hvad det er, ministeren gør.

Lad mig så spørge konkret: Har *ministeren* nogen ideer om at lukke nogle garnisoner, og hvilket koncept vil ministeren lukke garnisoner efter? Har ministeren ud over det med at samarbejde med øvrige lande en idé om, at der er nogle ting, vi ikke skal kunne i fremtiden? Der var en konservativ, der sagde, at vi ikke skulle bruge

fly. Det var en interessant tanke. Men hvad er det for nogle tanker, ministeren har?

Kl. 13:21

Med hensyn til de penge til Afghanistan vil jeg godt sige, at det godt kan være, at vi kan få lavet det sådan, at det er forsvaret, der betaler for Afghanistan, men det er måske ikke oplevelsen i forsvaret, at det er rimeligt. Så med hensyn til den besparelse, der bliver, uanset om det er Socialdemokratiet eller regeringen, går det ud over forsvarrets budgetter, og derfor vil forsvaret vide helt kontant, hvad ministeren mener.

Kl. 13:19

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:19

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg er så heldigvis glad for, at der er rigtig mange i forsvaret, der faktisk har sagt til mig, at de godt ved, hvad ministeren mener, fordi ministeren siger: Vi skal have lavet effektiviseringsanalyserne færdige, vi skal have lavet de analyser færdige, som er igangsat i det her forsvarsforlig, så vi har et sagligt grundlag at beslutte på.

Derudover er der også rigtig mange i forsvarrets personel, som medgiver, at vores indsats i Afghanistan vil være anderledes fra 2015 og frem, og det vil sige, at der vil være penge der. Endelig er der også dele af forsvaret, som kan se ideen i, at vi kan have fælles kapaciteter, fuldstændig ligesom Frankrig og Storbritannien i øjeblikket har lavet en aftale om.

Det, der er vigtigt for mig, er, at vi ikke nu farer ud, og at jeg ikke som minister farer ud med alle mulige forslag, når vi er i gang med at lave vigtige analyser, f.eks. etableringsanalysen, som hr. Jens Christian Lunds eget parti jo har været med til at igangsætte, hvor vi skal se på, om vi har den rigtige garniseringsstruktur, om vi har den rigtige etableringsstruktur. I den forbindelse synes jeg simpelt hen det vil være halsløs gerning nu at fare ud og sige, at det er den kaserne eller den kaserne, som vi skal kigge på. Jeg hører til dem, som mener, at vi har tid til at analysere det her ordentligt, til at få lavet en ordentlig politisk forhandling og så i øvrigt få truffet beslutninger inden 2015. Jeg synes egentlig, at det må være rarest for forsvarrets personel – sådan har jeg det i hvert fald selv – at politikerne træffer beslutning på et oplyst grundlag.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:20

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil sige, at jeg ikke bad ministeren sige, hvilke kaserne der skulle lukke. Jeg bad ministeren sige, om ministeren havde gjort sig nogen tanker om, efter hvilket koncept ministeren ville lave det, om det er store garnisonerings eller sådan.

Jeg nævnte styringsgruppen vedrørende nyordning af forsvarrets personelforhold, AGT, AGU og AGV. Er det, der står i betænkning 902, og det, der står i AGT, AGV og AGU, stadig væk gældende for ministerens tankegang, eller er det blevet lavet om, og har vi bare ikke fået det at vide? Jeg vil godt hjælpe ministeren ved at sige, at jeg mener, at det stadig væk er gældende, og jeg vil gerne have ministerens bekræftelse på, at de principper, der er beskrevet der, fortsat er gældende med de modifikationer, der er blevet lavet i tidens løb.

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil sige til hr. Jens Christian Lund, at det er et meget detaljeret spørgsmål, med hensyn til hvad det er, der præcis er gældende, og det kan jeg ikke svare på i en spørgetime som den, vi har her. Jeg vil meget gerne oversende et skriftligt svar til hr. Jens Christian Lund, men man skal også vide, at det jo altså ikke er ministeren, der sidder og laver regulativet for forsvarrets personel.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til hr. Jens Christian Lund.

Den næste spørger er hr. John Dyrby Paulsen med spørgsmål til forsvarsministeren, værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 156**John Dyrby Paulsen** (S):

Tak. Jeg synes egentlig, at de foregående spørgsmål og ministerens svar på dem giver anledning til en række nye spørgsmål, så derfor vil jeg lægge de forberedte spørgsmål lidt til side og spørge ministeren: Hvilke nye initiativer har forsvarsministeren taget i kølvandet på, at VK-regeringen lancerede sin 2020-plan, hvor der blev lanceret de her 2 mia. kr. i besparelser for næste forsvarsforlig svarende til 10 pct. af forsvarsbudgettet?

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:22

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg har bl.a. bedt forsvarschefen om at se på, hvad det er for nogle kapaciteter, der er de kernekapaciteter, som Forsvarskommandoen fortsat mener at det danske forsvar skal have, og på, hvor man eventuelt ser samarbejdsmuligheder i forhold til andre lande, enten bilateralt eller multilateralt. Det er i øvrigt også et arbejde, der foregår i en række andre lande, både europæiske lande og NATO-lande i det hele taget.

Så derfor har jeg sådan set bedt forsvarschefen om at se på den del af det, der vedrører, hvad mulighederne er for samarbejde med andre lande. Jeg har også bedt forsvarschefen om at se på, hvad vurderingen – hvis man overhovedet kan komme med en sådan – er af omkostningsniveauet i forhold til Afghanistanindsatsen fra 2015 og frem. Det er vanskeligt at spå, specielt om fremtiden.

Endelig ved hr. John Dyrby Paulsen, at der er igangsat en række analyser, for hr. John Dyrby Paulsen har selv været med til at igangsætte dem. Jeg kan se, at Socialdemokraterne og SF også casher dem ind, i forhold til at de skal indgå i det besparelseskatalog, som hr. John Dyrby Paulsen – går jeg ud fra – har været pennefører på. Så derfor er der sådan set sat gang i rigtig meget.

Det, der er vigtigt for mig at pointere her, er, at vi skal træffe beslutninger på et oplyst grundlag, og vi skal sikre os, at vi har råd til det rigtige. Derfor pågår der netop de her analyser af, om vi gør det rigtige: Arbejder forsvaret reelt set med fokus på sine kerneopgaver, eller er der områder, som man kan sige ikke er kerneopgaver i forsvaret, men som det er naturligt at kigge på? Så Forsvarskommandoen og forsvarschefen er i fuld gang med at se på, hvilke yderligere analyser og hvilke yderligere muligheder der er, således at vi på et oplyst grundlag kan træffe en beslutning.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:24

Kl. 13:27

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, men det kan jo så undre, at vi siden 2008 har haft en forsvarskommission, et nyt forsvarsforlig, et grundigt forarbejde og en implementeringsplan. Ministeren kender forhistorien, nemlig at økonomien skred fuldstændig under forsvarsforliget, og at vi derfor var nødt til at lave en implementeringsplan. Ministeren var selv med og ved, hvilke hårde sværdsdrag det krævede bare at finde de effektiviseringer, der skulle til i år, og vi mangler stadig over 1,5 mia. kr. til de effektiviseringer. Så vi har lang, lang vej foran os, til vi bare kommer i nul, og så skal vi derudover spare 10 mia. kr. i næste forsvarsforlig.

Det, ministeren hentyder til, altså de undersøgelser og analyser, der er i gang, er jo noget, vi satte i gang i sidste forsvarsforlig, altså det forsvarsforlig, vi er i nu, og dem havde vi skullet lave under alle omstændigheder, så de giver jo ikke nogen nye penge.

Så kunne jeg ikke vende spørgsmålet om og spørge lidt mere positivt: Er ministeren ikke enig i, at den opgave, der nu står foran os som forsvarspolitikere, er monumental og helt enorm med 10 pct. af forsvarsbudgettet? Det kan man ikke spare ved at sige: Nu må vi finde ud af, hvad der er kernen. For det har vi forsøgt at finde de sidste 3 år. Vi har forsøgt at finde de besparelser frem, som betyder, at her skærer vi godt nok noget væk, men det tror vi også er noget, som vi kan undvære i fremtiden.

Så ministeren må da for søren have en idé om, hvis man skal spare 2 mia. kr. – jeg går ud fra, at det er ministerens idé på det her område – hvad det så er for nogle områder, hvor vi kan hente 2 mia. kr. Det er det, vi gerne vil have lidt at vide om: Hvad er det, ministeren gør sig af tanker?

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg kan jo undre mig over, at hr. John Dyrby Paulsen, som jeg ellers synes er en sådan meget ræsonnabel og rationelt tænkende forsvarsordfører, som selv gør meget ud af, at man skal træffe beslutning på oplyst grundlag – i hvert fald i andre sammenhænge – åbenbart alligevel allerede nu kan sige noget om de analyser, som hverken jeg eller hr. John Dyrby Paulsen kender resultatet af, f.eks. budgetanalysen, etablisementsanalysen, analysen af værnepligten, analysen af officersskolen osv., altså en lang række analyser, der er igangsat. Vi kender ikke resultaterne af dem endnu, og jeg synes, det ville være fuldstændig forkert at sige, at man allerede nu kan cashé ind og sige, at der ikke er noget at hente.

Det er jo det, hr. John Dyrby Paulsen lige stod og sagde: at de analyser, der er igangsat, kan vi ikke regne med i næste forsvarsforlig. Jo, jeg har sådan set en forventning om, at de analyser, vi har igangsat her, er nogle analyser, som kan vise, hvor vi rent faktisk kan finde nogle blivende besparelser, og hvor vi i hvert fald også kan få nogle ideer til, hvor der kan sættes ind, således at man fra 2015 samlet set kan spare 2 mia. kr. om året på forsvaret.

Jeg synes sådan set, at hr. John Dyrby Paulsen normalt plejer at være den, der siger, at vi skal få tingene analyseret ordentligt i stedet for at fare ud med at sige, at vi så gør sådan og sådan. Derfor håber jeg da på, at hr. John Dyrby Paulsen så også vil respektere den aftale, vi faktisk har lavet i forligskredsen, om, at nu skal vi se resultatet af budgetanalyserne til efteråret, plus at vi skal have en økonomistatus her lige før sommerferien, plus at vi skal have en midtvejsevaluering i 2012.

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:27

John Dyrby Paulsen (S):

Må jeg så ikke konkludere, at ministeren mener, at vi kan spare 10 mia. kr. i næste forsvarsforlig med de ting, der allerede er sat i gang? Og må jeg så ikke sige meget klart, at det er jeg fuldstændig uenig i.

Vi har en opgave med at pege på nogle ekstra ting. Ministeren siger, at et af kernepunkterne bliver samarbejdet med andre nationer og kapaciteter, og så siger ministeren samtidig: Men jeg har ikke den fjerneste idé om, hvad det kunne være for nogle aktiviteter, og hvad det kunne være for nogle kapaciteter. Det synes jeg egentlig er ærgerligt, for den første, der burde vide det, er jo i virkeligheden landets forsvarsminister. Og jeg har det lidt sådan, at det tror jeg i virkeligheden godt at forsvarsministeren har en idé om, men det virker desværre også, som om forsvarsministeren ikke har lyst til at diskutere det her før et valg. Det er lidt ærgerligt, fordi vi så får et folketingsvalg, hvor vælgerne ikke aner, hvad V og K vil med forsvaret efter et folketingsvalg.

Med hensyn til det der med at bilde folk ind, at de her 2 mia. kr. kan vi finde inden for de ting, vi allerede er ved at analysere i øjeblikket, må jeg appellere til forsvarsministerens viden om forsvaret: Det kan vi simpelt hen ikke. Så det er derfor, at vi presser på for at få løftet bare en lillebitte flig af sløret for de ideer, forsvarsministeren går rundt og gør sig om, hvordan i alverden vi sparer 10 pct. på forsvarsbudgettet.

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu er det jo sådan, når man er i regering, at hvis man sådan set vidste, præcis hvad man skulle gøre, skulle man også gøre det med det samme. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får lavet de her analyser, således at vi træffer beslutning på et oplyst grundlag. Jeg har ikke nogen analyser på mit bord, der siger, at det er præcis de kapaciteter, som vi kan nedlægge, at det er præcis de kapaciteter, vi kan samarbejde med andre om. Og derfor har jeg bedt forsvarschefen om at kigge på det med nye øjne. Det synes jeg faktisk er helt naturligt.

Hvis vi så taler om, hvad der skal tales om i en valgkamp, må jeg bare sige til hr. John Dyrby Paulsen: Det er lidt svært at finde ud af, hvor Socialdemokraterne står henne, i forhold til hvad det er for et forsvar, vi skal have efter 2014. For hvis man læser Politiken, kan man se, at hr. John Dyrby Paulsen siger, at når vi er færdige i Afghanistan, skal vi ikke have et forsvar, der er klar til en operation i morgen i stil med krigen i Afghanistan; det er for dyrt, vi er for små. Og så i Berlingske Tidende siger hr. John Dyrby Paulsen: Vi kan ikke udelukke en fremtidig mission som den i Afghanistan. Altså, jeg synes jo nok, det blæser lige så meget i vinden, hvad Socialdemokraterne rent faktisk vil med fremtidens forsvar.

Jeg vil gøre meget klart, at det, regeringen vil med fremtidens forsvar, er, at vi skal fortsætte den aktive, aktivistiske udenrigspolitik, hvor forsvaret er et vigtigt værktøj i værktøjskassen, ligesom udviklingsbistand og andre dele er det. Derfor mener jeg – og det er jeg helt sikker på – at det her er alvorligt, men at det er muligt at gøre det, stadig væk med et budget, som er 2 mia. kr. mindre om året end det, vi har i dag.

Formanden:

Tak til hr. John Dyrby Paulsen.

Så er det hr. Bjarne Laustsen som den sidste med spørgsmål til forsvarsministeren. Værsgo.

Kl. 13:29

tjekke ind og se, hvor i nærheden der er en hjertestarter, for der er private virksomheder, supermarkeder og andre, som faktisk har hjertestartere. Derfor synes jeg, at den første tanke jo lige præcis er den med, hvordan man kan udnytte alle de hjertestartere, der er i forvejen, så det ikke kun er den, der hænger på kommunekontoret, der kan bruges.

Kl. 13:29

Så er der spørgsmålet om brandvæsenet, og om de ikke skulle have hjertestartere i brandbilerne. Der har vi jo det risikodimensionerede beredskab i de enkelte kommuner, så det er de enkelte kommuner, der skal lave vurderingen af, hvad det er for noget materiel, de har behov for, i forhold til hvad det er for nogle risici, der er i deres kommune. Der vil jeg da sige, at når jeg næste gang ses med KL – det gør jeg jo en gang imellem – så vil jeg da lige komme op med det, der hedder: Hvilke overvejelser har man i de enkelte kommuner i forbindelse med hjertestarterdelen? Jeg synes også, det ville være oplagt, at vi kunne tage diskussionen i forbindelse med kommende beredskabsforlig.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 157**Bjarne Laustsen (S):**

Tak. Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren om en mere fredelig del af hendes virke som minister, nemlig om beredskabet. Jeg havde egentlig planlagt lidt om hele det at få lavet et nyt beredskabsforlig, men jeg håber, at man kan finde ud af at forlænge det indeværende, for det er nok for sent nu, også af hensyn til det tilstundende valg osv.

Det er en speciel ting i forhold til beredskabet, jeg gerne vil spørge om. Der har vi haft mange sager oppe og senest en sag fra Ska-gen, hvor en ung mand ikke stod til at redde. Der er lange afstande, og der bliver lukket mange sygehuse, akutfunktioner, og derfor er det et spørgsmål om, hvordan man så kan lave hele den indsats.

Igenem de sidste mange år er der kommet nye tekniske hjælpemidler, f.eks. hjertestartere. De bliver bredt ud over hele landet, og et af hovedproblemerne er, at der er rigtig mange af dem, der er låst inde på et kommunekontor, der lukker kl. 16.00. Man kan jo lige så godt få et hjertestop efter kl. 16.00 som inden kl. 16.00. Derfor er mit spørgsmål til ministeren, om hun i forbindelse med det kommende beredskabsforlig vil prøve at kigge på, hvordan man kan gøre det. F.eks. på Mors er det sådan, at 50 borgere har en nøgle, så de kan låse sig ind til den samme hjertestarter – så der findes rigtig mange gode eksempler. Men det er simpelt hen det at lade de tusind ideer blomstre, for at vi kan få et bedre beredskab.

Så er der også hele beredskabet i forhold til brandvæsenet. Der er der i indsatsledervognen ofte en hjertestarter – det er ikke alle, der har den – men man kunne også eksempelvis have det i brandbilerne. I det øjeblik ambulancerne er ude at køre alle sammen, ville det give borgerne en ekstra tryghed. Men en lokalisering med flere åbne adgange til hjertestarterne tror jeg ville være et godt mål.

Kl. 13:31

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:31

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg skal prøve at gøre det kort, for der var faktisk tre spørgsmål. Lige med hensyn til beredskabsforliget havde jeg faktisk bebudet, at beredskabsforligskredsen skulle indkaldes her. Vi skulle starte forhandlinger lige omkring sommerferien. Nu fik vi en ny direktør for Beredskabsstyrelsen, og jeg synes faktisk, at det var meget fair at lade ham komme ind og kigge på det med nye øjne og så give ham en måned eller halvanden mere til at få lavet de analyser færdige, som vi jo har igangsat om beredskabet. Derfor har jeg fortsat en forventning om, at vi efter sommerferien kan ses. Jeg håber sådan set også, at vi efter et valg vil kunne sesovre i Forsvarsministeriet, og at vi så der kan fortsætte vores forhandlinger på beredskabsområdet. Det var for at tage det.

Så er der hjertestarterdelen. Hr. Bjarne Laustsen har jo fuldstændig ret i, at det ikke hjælper, hvis hjertestarterne er låst inde. En af de ting, jeg synes er meget positivt, er rent faktisk, at TrygFonden som en fond er gået på banen i forhold til at lave et hjertestarterdanmarkskort, hvor man så kan se, hvor det er, der er hjertestartere henne. Man har faktisk også fået lavet en aftale med Rigspolitiets alarmcentral om, at dem, der sidder og tager imod 112-alarmerne, kan

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:33

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg er helt enig med ministeren i, at det, det her handler om, er borgernes tryghed. Nu har jeg jo også en tjans som præsident for Beredskabsforbundet, de frivillige, og jeg har besøgt dem rigtig meget ude omkring. Jeg havde en diskussion med sundhedsministeren for en 14 dage siden. I Sommersted har de sønderjyske frivillige en ambulance stående, som Regionsrådet ikke vil bruge. Regionsrådsformanden synes ikke, at den passer ind i det fine beredskab, man har. Det synes jeg er synd, for det er en prisbillig måde at kombinere tingene, så der er nogle frivillige, der kan rykke ud, når der er pres på det andet system.

Det er jo netop det at have så bred en palet af muligheder som muligt – korte afstande osv. – for at kunne redde folk. Det er alt sammen med udgangspunkt i borgernes tryghed. Derfor tror jeg, det ville være klogt. En hjertestarter koster ikke ret mange penge, men det er et spørgsmål om placeringen. Hvis vi har nogle biler, der er kørende i forvejen, f.eks. brandbiler i beredskabet osv., så lad os få hjertestartere ind der. De folk har også fået en uddannelse, og så kan man få ekstra meget hjælp for en billig penge. Det er bare det, jeg spørger efter, om ikke man kan kombinere alle de her ting.

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil ikke stå i dag og tage stilling til, om vi skal putte hjertestartere i alle brandbiler. Men jeg giver hr. Bjarne Laustsen fuldstændig ret i, at det her er et spørgsmål om borgernes tryghed.

Derfor synes jeg i første omgang, at det er interessant at se, hvor mange steder det er, at der faktisk er hjertestartere. Det er jo ikke kun på kommunekontoret, det kan være mange andre steder, så hele den her kortlægning, som TrygFonden så har kastet sig ind i, synes jeg jo er enormt interessant. Jeg er ret sikker på, at vi i øvrigt kan finde en del virksomheder, som ikke har fået meldt sig til, men som har hjertestartere i forvejen, så der er måske også et sted, hvor vi kan kigge ind, så vi får det fulde overblik over, hvad der reelt set er til rådighed nu.

Så er der spørgsmålet om netop det her med, om vi skal sætte det ind i de enkelte brandbiler. Jeg synes altså, at hr. Bjarne Laustsen skal rejse det, når vi har diskussion om beredskabsforliget. Der er

bare en ting, jeg vil gøre opmærksom på her, og det er, at vi har et kommunalt beredskab, og det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, hvad det er for noget materiel, man har i beredskabet. I første omgang vil jeg jo sige, at det er kommunerne, der skal vurdere, om de mener, at der er behov for hjertestartere i deres brandbiler.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:35

Bjarne Laustsen (S):

Det er helt klart, at der er opgavefordeling mellem de lokale beredskaber, beredskabscheferne, kommissionen og kommunerne i det her, som jeg også respekterer, men jeg siger bare, at vi skal til det igen, og jeg skal nok rejse spørgsmålet.

Jeg tror, det i første omgang er vigtigt, at der foregår en registrering. Jeg har tidligere været ude med et forslag om, at man skulle kigge på togstationer, supermarkeder og de steder, hvor folk mødes. Jeg tror faktisk også, at der findes en kortlægning af, hvor det er, folk bliver ramt af hjertestop. Hvis man så kan kombinere de to ting og placere tingene inden for den korteste radius af, hvor risikoen er størst, og hvor man kan redde flest mulige mennesker, så ville det være fint også at kigge på det.

Men det er et kæmpestort problem, at halvdelen, vil jeg tro, af landets hjertestartere er låst inde uden for almindelig åbningstid. Der er altså to tredjedele mere fritid og nat, hvor man så ikke kan få fat i dem. Derfor tror jeg, det drejer sig om en kombination af alle de her forskellige ting. Jeg synes bare, at man som ansvarlig minister skal sige ja til, at man synes, det er en god idé, og så må man prøve at se, hvordan man kan føre det ud i livet, og så se at få en forlængelse af beredskabsforliget, fordi vi alle sammen har behov for det.

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Vi bevæger os i, jeg vil ikke sige en gråzone, fordi grå er sådan en kedelig farve, men i et område, hvor man kan spørge, hvad der er sundhedsministerens ressortområde, og hvad der er mit ressortområde i forhold til det der med, hvordan vi redder liv, når folk får hjertestop.

Jeg synes, kortlægningen er den interessante del af det, og jeg tror jo på, at der faktisk findes mange flere steder, hvor der er hjertestartere, end både hr. Bjarne Laustsen og jeg er klar over. Så det var måske første skridt at gå.

Så ser jeg frem til på et eller andet tidspunkt at se hr. Bjarne Laustsen i Forsvarsministeriet, hvor vi så skal til at tale om det kommende beredskabsforlig, for jeg synes jo, at det stadig væk er vigtigt at holde fast i, at da vi lavede det seneste beredskabsforlig, lavede vi den her tredeling af beredskabet, sådan at kommunerne og kommunalbestyrelserne har ansvaret for at beskrive risikoprofilen i kommunen, og hvad det så i øvrigt er, vi skal have. Altså: Hvad skal vi have, og hvor skal vi have det, der skal til, uanset om vi skal slukke brande eller for den sags skyld også i nogle tilfælde skal kunne redde liv? Så jeg synes, at vi skal tage det op, når vi kommer til forhandlingerne, men første skridt må være at finde ud af, præcis hvor mange der rent faktisk er til rådighed over hele landet, for det kan være, at der faktisk er flere, end vi tror.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen, og tak til forsvarsministeren.

Hermed sluttede spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00. Mødet er udsat. (Kl. 13:37).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Jeg skal oplyse, at de af hr. Flemming Møller Mortensen under nr. 1 og 2 i dagens dagsorden anførte spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse – sagt, forud for at vi her går til besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene, altså det, vi kalder spørgetid – og derfor bliver det første spørgsmål til fødevareministeren, og det er stillet af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1764

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Bekymrer udviklingen med et fald på op til 80 pct. i antallet af fedmeoperationer ministeren, når dette bl.a. betyder en øget risiko for diabetes, hvilket er dyrere end at fedmeoperere?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til »Fedmeoperationer falder dramatisk«, Ritzau-telegram den 19. maj 2011.

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse efter ønske fra spørgeren).

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1766

2) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvilke tilbud der er sat i stedet for fedmeoperationerne, og hvordan disse tilbud monitoreres og kvalitets-sikres, bl.a. i forhold til borgernes dødelighed?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til »Fedmeoperationer falder dramatisk«, Ritzau-telegram den 19. maj 2011.

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse efter ønske fra spørgeren).

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1760

3) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at der fortsat findes ferske kyllingeprodukter i danske supermarketers kølediske, der anvender produktbenævnelserne neutralmarineret eller naturalmarineret, selv om der er indgået en aftale om, at disse betegnelser skal ændres til den mere gennemskuelige betegnelse »Kylling tilsat x pct. lage«?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Benny Engelbrecht (S):
Tak, formand.

Finder ministeren det tilfredsstillende, at der fortsat findes ferske kyllingeprodukter i danske supermarketers kølediske, der anvender produktbenævnelserne neutralmarineret eller naturalmarineret, selv om der er indgået en aftale om, at disse betegnelser skal ændres til den mere gennemskuelige betegnelse »Kylling tilsat x pct. lage«?

Kl. 14:00

Formanden:
Fødevareministeren.

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Som vi blev enige om sidste sommer, skulle regeringen arbejde for, at der blev indgået en frivillig aftale med branchen, fordi der skulle findes en mere retvisende betegnelse for kød tilsat vand som erstatning for betegnelsen neutralmarineret.

Fødevarestyrelsen gik herefter i gang med arbejdet og indgik en aftale med branchen, og parterne blev enige om, at ordet neutralmarineret fremover skulle erstattes af betegnelsen »tilsat lage« med angivelse af, enten hvor meget lage, eller hvor meget kød der er i produktet. Aftalen blev indarbejdet i Fødevarestyrelsens Vejledning om mærkning af fødevarer, som blev udsendt den 11. januar i år.

Neutralmarineret er en indarbejdet betegnelse, som jo har været benyttet i en længere årrække, og branchen ville derfor gerne have mulighed for at få opbrugt allerede trykt emballage. Fødevarestyrelsen accepterede dette, sådan at kød tilsat vand og produceret tidligere end den 11. januar i år stadig kan markedsføres under de gamle betegnelser som f.eks. neutralmarineret indtil produkternes udløbsdato, og indtil normalt restlager af emballage er opbrugt. Der vil derfor stadig kunne forekomme produkter, som er mærket neutralmarineret, ude i butikkerne, enten fordi der er tale om frosne produkter fremstillet før den 11. januar i år, eller fordi der er tale om emballage, der er trykt før samme dato. Og vi må derfor udvise lidt tålmodighed.

Men Fødevarestyrelsen er selvfølgelig opmærksom på, at de nye retningslinjer, herunder om overgangsperiodens omfang, overholdes, og fødevareregionerne kontrollerer løbende overholdelsen af disse regler. Fødevarestyrelsen har for nylig bedt regionerne om at holde ekstra øje med, at kyllingekød og andre kødvarer tilsat vand mærkes korrekt efter de nye retningslinjer.

Endelig kan jeg oplyse, at Fødevarestyrelsen i forbindelse med en mere dybdegående kampagne om mærkning og håndtering af kød vil sætte ekstra fokus på området, og denne kampagne starter her til efteråret.

Kl. 14:02

Formanden:
Hr. Benny Engelbrecht.

Benny Engelbrecht (S):

Det er ganske forståeligt, at produkter, der er produceret før den 11. januar 2011, naturligvis fortsat skal kunne sælges, og jeg har for så vidt også en vis forståelse for, at har man et restparti af emballage liggende, skal man være i stand til at udnytte det.

Men jeg må dog sige, at omfanget af de borgerhenvendelser, der er kommet til mit kontor – også til andre steder, kan jeg forstå, men jeg skal af gode grunde ikke kunne udtale mig om, hvad der er kommet til Fødevarestyrelsen, det kan ministeren eventuelt selv redegøre for – i hvert fald tyder på, at der fortsat er temmelig mange af disse produkter i handelen, at det er ret almindeligt forekommende, og at

Kl. 14:02

forbrugerne med god ret ikke rigtig kan forstå, hvordan vi alligevel kan have så stor tålmodighed.

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal udvise en vis tålmodighed. Men vi taler stadig om nogle retningslinjer, der blev udarbejdet før den 11. januar, og i dag er det den 25. maj, så der er immer væk gået et par dage siden da. En hurtig research i dag i tilbudsaviserne viste – ja, det var faktisk ikke særlig svært, for at sige det ganske ærligt – at i den første tilbudsavis, jeg slog op i, kunne jeg finde et eksempel på, at man endnu har neutralmarinerede produkter; jeg skal nok lade være med at nævne navnet på virksomheden, som har en usandsynlig irriterende reklamesang, men på side 18 i deres avis i denne uge findes faktisk en reklame for et neutralmarineret produkt.

For nu at være ganske ærlig må jeg spørge ministeren: Er ministeren en så tålmodig mand, at man ikke kan lægge et lidt ekstra tryk på branchen i denne sammenhæng? Det virker ærligt talt, som om nogen måske med vilje har optrykt ekstra store mængder af emballage for stadig væk at kunne markedsføre det her produkt.

Kl. 14:04

Formanden:
Fødevareministeren.

Kl. 14:04

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Fødevarestyrelsen har oplyst mig om, at den normale lagerføringstid for emballage er ca. ½ år. Der kan være helt specielle situationer, hvor det er længere tid, og det er derfor, vi har indlagt en ekstra kontrolkampagne til efteråret, som også vil omfatte den her mærkning.

Selvfølgelig er min tålmodighed også begrundet i, at der under arbejdet var en meget positiv indstilling til at finde frem til nogle løsninger, og jeg har ikke noget ønske om at gå ind og gøre tiltag, som nærmest kunne have karakter af ekspropriation med hensyn til emballage, der er på lager, og det er derfor, vi til efteråret kigger efter, om der nu er styr på det.

Kl. 14:05

Formanden:
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:05

Benny Engelbrecht (S):

Er konklusionen af det, ministeren siger, at vi sommeren over må leve med, at der er neutralmarinerede produkter i butikkerne, og at det så derefter er farvel?

Kl. 14:05

Formanden:
Fødevareministeren.

Kl. 14:05

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Ja.

Kl. 14:05

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 1, som i dagsordenen hedder spørgsmål 3, til fødevareministeren.

Dagsordenens spørgsmål 4 er også til fødevareministeren og er også stillet af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 1761

4) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at producenter kan udelade at oplyse om oprindelsesland på kyllingeprodukter, så længe kyllingen

er marineret eller bearbejdet, sådan som det beskrives i artiklen »Brugsen vil ikke mærke din frosne kylling« i Politiken torsdag den 19. maj 2011?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:06

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at producenter kan udelade at oplyse om oprindelsesland på kyllingeprodukter, så længe kyllingen er marineret eller bearbejdet, sådan som det beskrives i artiklen »Brugsen vil ikke mærke din frosne kylling« i Politiken torsdag den 19. maj 2011?

Kl. 14:06

Formanden:

Fødevarerministeren.

Kl. 14:06

Fødevarerministeren (Henrik Høegh):

For at kunne besvare det spørgsmål helt til bunds, vil jeg starte med at præcisere forskellen på fersk tilberedt kød og kødprodukter.

Fersk kød er kød, som kun er kuldebehandlet. Hvis der tilsættes ingredienser til kødet, er der tale om tilberedt kød, f.eks. betragtes kød tilsat lage som tilberedt kød. Hvis kødet forarbejdes, så det mister sin karakter af fersk eller rå kød, er der tale om et egentligt kødprodukt. Det kan f.eks. være stegt kylling eller kyllingepølse.

Det ferske og tilberedte fjerkrækød er omfattet af EU's handelsnormer for fjerkrækød. Der er krav om, at fjerkrækød importeret fra tredjelande skal være mærket med oprindelse. Det har tidligere været drøftet, om der skulle indføres en obligatorisk mærkning af alt fjerkrækød med oprindelsesland, særlig i lyset af fugleinfluenza og salmonellaforekomster. En indførelse af et sådan krav vil kræve en fællesskabsbeslutning, som der ikke hidtil har været opbakning til, da det vil stride mod princippet om varenes frie bevægelighed.

Danmark deler denne generelle holdning i EU om, at sundhedsrisici ved fjerkrækød håndteres ved importrestriktioner og ikke ved krav om oprindelsesmærkning. Mange producenter vælger dog frivilligt at mærke fjerkrækød med oprindelse. I de tilfælde skal al mærkning naturligvis være korrekt og må ikke vildlede forbrugerne.

Kødprodukter fremstillet af fjerkrækød er ikke omfattet af handelsnormerne og derfor ikke omfattet af kravet om oprindelsesmærkning ved import fra tredjelande. Der er heller ikke et generelt krav om oplysning af oprindelsesland på kødprodukter. Umiddelbart finder jeg det nok heller ikke hensigtsmæssigt eller nødvendigt at indføre dette.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:08

Benny Engelbrecht (S):

Forbrugerrådet har jo meget klart kaldt dette en stor gråzone, al den stund det kan være meget vanskeligt for den almindelige forbruger netop at se forskel på, hvornår et produkt er fersk ifølge den definition, som også ministeren så korrekt kommer med, og hvornår det rent faktisk er et tilberedt produkt. Derfor forstår jeg også godt den usikkerhed, som nogle forbrugere giver udtryk for i den konkrete artikel, som der henvises til. Spørgsmålet er jo præcis skrevet, på baggrund af at en forbruger følte sig noget desorienteret i forhold til et konkret produkt.

Derfor vil jeg egentlig høre, om ministeren ikke godt kan forstå den forundring, der kan opstå hos forbrugerne i forhold til det her,

og jeg vil også høre, om der er mulighed for, at ministeren vil tage initiativ til at styrke den del af oplysningen, som ikke er direkte lovbestemt. For som ministeren også rigtigt gør rede for, er der jo faktisk mulighed for – hvis ellers man skilter med den korrekte landebetegnelse – at producenter og detailhandlere, supermarkeder, er i stand til at oplyse forbrugerne om, hvad oprindelseslandet er på de givne fødevarer.

Derfor vil jeg høre ministeren: Er der et behov for at klargøre disse regler? Kunne man forestille sig en dialog med branchen eller noget tilsvarende? For jeg kan omvendt også godt forstå en branche, hvor en del butikker ikke vil gå deres egne veje. I dette tilfælde er det en konkret navngiven butikskæde, som ikke vil tage egne initiativer, men man kunne jo også forestille sig, at branchen som helhed kunne tage et initiativ. Det foregående spørgsmål var et glimrende eksempel på, at man jo netop kan lave frivillige aftaler med hele branchen.

Kl. 14:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:10

Fødevarerministeren (Henrik Høegh):

Der er styr på importeret kød til EU. Det bliver kontrolleret for salmonella og andre typer af bakterier, som jeg sagde. Det mener jeg er den rigtige måde, frem for at den enkelte forbruger skal være importkontrollør, når der kun er oprindelsesland på kødet. Jeg mener, at det er rigtigt, at man her har nogle principper for importerede produkter. Og så er der jo foretaget en risikovurdering af, hvilke produkter det også kan være nødvendigt at have mærket med et oprindelsesland for at give en bedre information til forbrugerne. Det er der så mulighed for, når det er fersk, og når det er marineret kød.

Det er vigtigt for Danmark, at vi bruger oprindelse, når det kan have en værdi for forbrugeren. Vi skal ikke være blinde for, at oprindelsesmærkning kan være et handicap for et land med en stor fødevarereksport. Derfor er vi tilbageholdende med at lave regler og faste krav om oprindelsesland. Det kan være til skade for vores eksport. Dem, der gerne vil, skal have lov til at oplyse om oprindelse, og vi mener, at hvis der er risiko for sygdom, skal det klares ved generelle kontroller.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:11

Benny Engelbrecht (S):

Men kan ministeren godt forstå, at der kan være forbrugere, der føler sig noget desorienterede, når man kan finde et produkt, der eksempelvis hedder slagterens kylling, i køledisken, og som så rent faktisk er et produkt, der stammer fra importeret kød? Alt andet lige må man jo forvente, når man hører et sådant udtryk, at slagteren har haft en vis hånd og halsret over kyllingerne. Jeg mener ikke dermed, at han selv har været ude og hakke hovedet af dem, men ikke desto mindre tror jeg, at de færreste har en forventning om, at det så er kød, der nødvendigvis stammer fra eksempelvis Asien eller andre fjerne destinationer. Så har man en vis forventning om, at det er et relativt lokalt produkt, ikke fordi der står hjemmelavet på det, men et udtryk som »slagterens« er dog alligevel et udtryk, som sender nogle signaler til forbrugerne og som kan forvirre.

Så i hvert fald i forhold til de udtryk, man bruger, kunne jeg godt efterlyse, at der var en lidt klarere definition, ikke nødvendigvis en definition, der, som jeg tidligere har været inde på, er lovbestemt, men i højere grad måske netop klares igennem en dialog med branchen.

Kl. 14:12

Kl. 14:14

Formanden:

Fødevarerministeren.

Kl. 14:12

Fødevarerministeren (Henrik Høegh):

Hvis man som forbruger ønsker at træffe nogle særlige valg, kan man jo vælge danskmerkede produkter. Danske kyllingeproducenter har stort set på alle danske kyllingeprodukter valgt at lave oprindelsesmærkning, og det står dem frit for at bruge den, det er muligt. Så det er den mulighed, den danske forbruger har.

Jeg ville være betænkelig ved, at alt skulle oprindelsesmærkes, for det kan give en effekt på vores store eksport af fødevarer, en effekt, som vi ikke nødvendigvis ønsker. Så jeg har det fint med, at der, hvor man mener det er en fordel, gør man det, der, hvor der kan være risici for forbrugerne, tager vi os af det ved import til EU, og hvis man er en dansk forbruger, der ønsker at være selektiv i sit valg og har en frygt ved det her, så kan man vælge danskmerkede kyllingeprodukter.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:13

Benny Engelbrecht (S):

Jeg forstår godt ministerens forsigtige tilgang til dette område, den danske fødevarereksport taget i betragtning, men så blot en afsluttede spørgsmål for at få den korrekte forståelse: Mener ministeren, at en frivillig ordning eller frivillige initiativer fra supermarkedernes side – det er mit spørgsmål til ministeren om ministerens vurdering – ville være en handelshindring og ville kunne opfattes som sådan, altså når det ikke er reguleret, men netop vil være frivilligt?

Kl. 14:14

Formanden:

Fødevarerministeren.

Kl. 14:14

Fødevarerministeren (Henrik Høegh):

Nej, det står som altid detailhandelen helt frit for, hvilke varer de vælger at lægge på deres hylder. Og vil de kun have kyllingeprodukter med oprindelsesmærkning på, er der absolut mulighed for at få et rigt og varieret udbud af kyllingeprodukter med den overskrift.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht og tak til fødevarerministeren. Her sluttede spørgsmålene til fødevarerministeren.

Næste spørger er fru Yildiz Akdogan med spørgsmål til videnskabsministeren.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 1765

5) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at et speciale fra Københavns Universitet giver en tydelig indikation af, at 60 pct. af de adspurgte i specialet synes, at NemID er vanskeligere at benytte end forgængerens Digital Signatur, jf. en artikel i Politiken den 19. maj 2011 om 300.000 personer, der har bøvl med NemID?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet til videnskabsministeren.

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at et speciale fra Københavns Universitet giver en tydelig indikation af, at 60 pct. af de adspurgte i specialet synes, at NemID er vanskeligere at benytte end forgængerens digital signatur, jævnfør en artikel i Politiken den 19. maj 2011 om, at 300.000 personer har bøvl med NemID?

Kl. 14:15

Formanden:

Videnskabsministeren.

Kl. 14:15

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det gør naturligvis altid indtryk, når jeg hører kritik af NemID. Specialet har, som jeg har fået det forelagt, konkret undersøgt en lille gruppe brugere, der har givet udtryk for, at de oplever NemID som vanskeligere end forgængerens, digital signatur.

Det absolut væsentligste mål med indførelsen af NemID var altså, at vi skulle have en mere sikker løsning end forgængerens. Med NemID indførte vi således et ekstra sikkerhedslag i forhold til den tidligere digitale signatur, nemlig brugen af nøglekortet med engangsnøgler. Det betyder, at der skal indtastes ekstra koder, og det gør desværre løsningen lidt mere besværlig, men til gengæld meget mere sikker.

Jeg vil ikke gå på kompromis med sikkerheden. Det synspunkt deler jeg med bankerne, og det tror jeg i øvrigt også i den grad er i brugernes interesse. Når NemID er taget i brug nu af 3,2 millioner borgere og bliver anvendt mere end 1 million gange om dagen, kan man vist ikke sige, at ændringer i brugervenligheden har været en forhindring for ibrugtagningen. Ud over at NemID er blevet mere sikker end forgængerens, kan den bruges til mange flere selvbetjeningsløsninger og flere pc'er end den gamle digitale signatur. Det giver i sig selv også en stor lettelse for brugeren.

Kl. 14:16

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:16

Yildiz Akdogan (S):

Tak til ministeren for svaret. Det er rigtigt, at det er en mindre gruppe af respondenter, der har svaret på i her undersøgelse, men ikke desto mindre er det en kvalitativ undersøgelse. Ifølge undersøgelsen viser det sig, at op imod – hvis man skal sætte det i forhold til de 3 millioner brugere – 300.000 kan have haft problemer med NemID. 60 pct. af de adspurgte mener ifølge den her undersøgelse, at NemID er vanskeligere at benytte end bl.a. digital signatur. Hvis man ser på tallene, viser det sig faktisk, at alene i marts måned har antallet af borgere, der synes, at det her er problematisk, været 128.000. 128.000 henvendelser fra borgerne alene i marts måned synes jeg måske indikerer, at der er et eller andet galt med NemID.

Man kan sige meget om NemID. Der er nogle gode ting, men der er også nogle startvanskeligheder. Ikke mindst har der helt fra starten været en del komplikationer. Man kan til tider måske også stille spørgsmål om sikkerheden, for der har været eksempler på, at både nøglekort og adgangskode er blevet sendt samtidig. Men hvis man skal se bort fra det og fokusere på, hvordan det kan være, at der er så mange borgere, der stadig væk har svært ved NemID, så synes jeg da, at det indikerer, at man måske skulle sætte en undersøgelse i gang, der kigger på, hvordan det ser ud med brugervenligheden på NemID, så man kunne få en indikation af, hvor det går galt, og så man måske kan målrette effekterne og prøve at gøre det nemmere

for borgerne, hvis man nu gerne vil have, at det skal være en mere effektiv metode. Så synes ministeren ikke, at det er rimeligt, at man prøver at lave et brugervenlighedstjek?

Kl. 14:18

Formanden:

Videnskabsministeren.

Kl. 14:18

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der blev her nævnt flere faktuelle ting. Det blev nævnt, at der har været en forholdsvis begrænset andel forsøgspersoner. Som jeg har forstået det, var det to unge, to ældre, to med anden etnisk baggrund og tre fra den brede befolkning mellem 25 og 60 år, der var fundamentet for den undersøgelse, spørgeren refererer til.

Så bliver det nævnt, at der i marts måned var 128.000 henvendelser, altså supporthenvendelser. Der vil jeg lige gøre opmærksom på, at jeg tror, at vi var rigtig mange, der også i marts måned benyttede NemID. Det var den måned, SKAT fremlagde årsopgørelsen, og det er klart, at det har givet en ekstraordinær trafik og dermed måske også behov for ekstraordinær support. Jeg kan nævne, at i april måned, altså måneden efter, var antallet af supporthenvendelser cirka halveret. Så synes jeg også, at når man kigger på supporthenvendelser i objektivitetens navn, skal man prøve at interessere sig lidt for, at en del af henvendelserne jo f.eks. drejer sig om, at man har glemt sit password, og altså ikke nødvendigvis har noget med anvendeligheden af og sikkerheden på NemID at gøre.

Kl. 14:19

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:19

Yildiz Akdogan (S):

Nu er det sådan, at man altid kan stille spørgsmål ved en metode. Man kan altid stille spørgsmål ved antallet eller ved selve måneden, men jeg synes ikke rigtig, at det skal bruges som undskyldning for, at vi altså har en udfordring her. Det håber jeg også ministeren vil prøve at tage lidt mere seriøst i stedet for at bagatellisere det og sige, at det er to borgere med anden etnisk baggrund. Ifølge de fakta, jeg har, er det 161 respondenter, der er blevet spurgt i den her undersøgelse. 10 pct. havde som sagt problemer med at oprette sig i systemet. Hvis man skal sætte det i forhold til de over 3 millioner brugere, svarer det til 300.000. Det er et ret højt antal, som jeg ikke rigtig synes man skal bagatellisere og undervurdere. Så jeg vil stadig væk spørge ministeren, om hun ikke synes, det er relevant, også set i lyset af de opstartsvanskeligheder, vi har haft med NemID, at prøve at lave et brugervenlighedstjek, så man kunne gøre det så nemt og let for borgeren som overhovedet muligt.

Kl. 14:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:20

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er da ingen tvivl om, at NemID løbende er interesseret i at forbedre servicen og betjeningen af brugerne. Det er der jo også en løbende dialog mellem NemID og IT- og Telestyrelsen omkring.

Uden at det her skal udvikle sig til en taløvelse, vil jeg sige, at der er to elementer i den øvelse, der er udgangspunktet for spørgsmålet. Det ene er nogle forsøgspersoner, og det var, som jeg nævnte, to unge, to ældre, to med anden etnisk baggrund og tre fra den brede befolkning, som det er skrevet i analysen. Og så er det korrekt, at der er indhentet kvantitative resultater fra en spørgeskemaundersøgelse,

hvor der var 161 respondenter. Men jeg vil sige, at der er 3,2 millioner borgere, der anvender NemID. NemID bliver anvendt 1 million gange om dagen, så NemID er jo ikke umulig at benytte, og NemID er sikker at benytte.

Kl. 14:21

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:21

Yildiz Akdogan (S):

Nu siger ministeren, at hun er parat til løbende at forbedre servicen på NemID. En af de ting, som undersøgelsen også peger på, er, at der er nogle ting, som godt kunne gøres bedre, bl.a. i forhold til det analoge nøglekort, som kan være lidt vanskeligt for nogle. F.eks. er der mange i undersøgelsen, der fremhæver, at det er en gammeldags måde at gøre det på i en digital tidsalder. Man kan så spørge ministeren, som er så villig til at kigge på servicen og forbedre den løbende: Kunne det ikke tænkes, at man måske ændrede det her analoge nøglekort til en lidt mere moderne version, f.eks. i form af en SMS-ordning?

Kl. 14:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:22

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg sagde, at NemID løbende følger brugernes supportmønster og de spørgsmål, de stiller, og det er der en tæt dialog om. Det vil jeg gerne lige korrigere, sådan at det ikke bliver udlagt anderledes.

Så vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt at lytte til den kritik, der er, men jeg vil gerne gentage, at for mig er sikkerheden det vigtigste. Så sikkerheden står over alt, og det går jeg også ud fra den gør for spørgeren.

Kl. 14:22

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 5.

Vi går til spørgsmål 6, der også er stilet til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 1767

6) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at det er under 5 pct. af alle faste bredbåndsabonnementer, der giver brugerne mere end 30 Mbit/s, når Danmark gerne vil defineres som et højhastighedssamfund, jf. en artikel fra Comon.dk den 18. maj 2011 om Danmarks højhastighedsnet?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:22

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Er ministeren tilfreds med, at det er under 5 pct. af alle faste bredbåndsabonnementer, der giver brugeren mere end 30 Mb/s, når Danmark gerne vil defineres som et højhastighedssamfund, jf. artiklen fra Comon.dk den 18. maj 2011 om Danmarks højhastighedsnet?

Kl. 14:23

Formanden:

Videnskabsministeren.

Kl. 14:23

Kl. 14:27

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det er helt korrekt, at det ved udgangen af 2010 var under 5 pct. af alle solgte bredbåndsabonnementer i Danmark, der havde en hastighed på mindst 30 Mb/s. Det fremgår af IT- og Telestyrelsens nyeste halvårsstatistik. Jeg kan også oplyse, at infrastrukturen i Danmark er klar til, at danskerne vælger stadig højere hastigheder. Ifølge IT- og Telestyrelsens bredbåndskortlægning for 2010 kunne hele 74 pct. af alle danskere allerede medio 2010 få en bredbåndsforbindelse på mindst 30 Mb/s, hvis de ønsker det.

Med til historien hører jo også, at der på blot et halvt år er sket en enorm vækst i antallet af abonnenter med højere hastigheder, og jeg kan oplyse, at for fastabonnenter på mindst 30 Mb/s er der sket en vækst på over 200 pct. på et halvt år. Det synes jeg faktisk er en meget imponerende og meget tilfredsstillende fremgang.

Med så god tilgængelighed og så stor vækst i højhastighedsbredbånd synes jeg godt, vi kan være bekendt at kalde Danmark for et højhastighedssamfund. Og det er altså fortsat min overbevisning, at det er muligt at nå hele landet med tidssvarende bredbåndsdækning ved at skabe gode rammer for den markedsbaserede og den efterspørgselsdrevne bredbåndsudvikling.

Kl. 14:24

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:24

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Jeg synes, man kan se det lidt i lyset af den ambition, ministeren har haft om, at man i 2020 vil have en højhastighed på 100 Mb/s, og så viser det sig, at det kun er 5 pct., der har en hastighed på 30 Mb/s, og det er endda fastbredbåndsabonnement.

Noget andet, der også skal tilføjes, er, at de 30 Mb/s faktisk er det, der hedder downstream, altså download og ikke upload, altså det, man kan hente ned. Og jeg tænker på: Er det egentlige specielt visionært, når man tænker på, at vi jo gerne vil være et højhastighedssamfund og gerne vil bruge bl.a. mobiltelefoner og alt muligt andet teknisk til at være med på det seneste nye, og især i lyset af at vi gerne vil prøve at effektivisere i forhold til telemedicin? Og der kræves jo ret stor hastighed. Jeg vil spørge, om ministeren synes, det er visionært, at der altså kun er 5 pct., der har 30 Mb/s i et gammeldags bredbåndsabonnement og kun på download og slet ikke upload.

Kl. 14:26

Formanden:

Videnskabsministeren.

Kl. 14:26

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes, jeg som videnskabsminister har en meget ædel opgave i at give danskerne mulighederne og sikre rammerne. Så kan danskerne vælge inden for de rammer. Det at give de optimale rammer har jeg jo været med til at gøre med regeringens bredbåndsmålsætning. Og som jeg nævnte, er der 74 pct. af alle danskere, der, hvis de ønskede det, kunne få en bredbåndsforbindelse på mindst 30 Mb/s. Der er altså 74 pct., der har mulighed for det. Tallet, som spørgeren nævner, på 5 pct. er det antal solgte abonnementer, der er.

Noget af det, der skal løfte det tal – og det tror jeg vi er enige om at have en interesse i – er jo, at vi gør en indsats for at sikre indholdet på nettet og at vise: Hvad er det, man kan bruge de høje hastigheder til? Og der er det ganske korrekt, at f.eks. telemedicin er et meget godt eksempel på det. Men rammerne er givet.

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:27

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan kan rammerne være givet, når det som sagt kun er 5 pct., der har 30 Mb/s til at downloade? Hvordan kan rammerne være brede eller visionære nok, når der ikke er flere? Det kan godt være, at mulighederne er der, men brugerne er altså kun 5 pct. Og igen: I lyset af at vi gerne vil være en it-nation, en nation, hvor der er en højhastighedsforbindelse, bl.a. fordi vi skal effektivisere og bruge fordelene ved det – altså skal have rammerne, i forhold til hvad det skal bruges til, bl.a. når det gælder telemedicin – så virker det da ret problematisk, at det altså kun er 5 pct. af den danske befolkning, der kan benytte sig af *kun* 30 Mb/s. Det synes jeg da er ret bekymrende, så jeg vil lige høre: Synes ministeren, det ligger i forlængelse af den vision, hun også er inde på, om højhastighedssamfundet?

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som konservativ videnskabsminister har jeg ingen planer om at tvinge danskerne til at købe bestemte hastigheder. Der er 74 pct. af danskerne, der har muligheden for at købe mindst 30 Mb/s, hvis de måtte ønske det. Det niveau har vi nået ved den markedsbaserede udrulning, som vi jo er enige om og har fastlagt i det teleforlig, som der er opbakning til, også fra Socialdemokraterne.

Så vil jeg sige, at skulle spørgeren være i tvivl om, hvad jeg som videnskabsminister og hvad regeringen gør for at fremme attraktiviteten af bredbånd, fremme brugen af det og sikre et interessant indhold, så vil jeg da henvise spørgeren til at læse mit oplæg »Digitale veje til vækst«, hvor jeg netop skriver om rigtig mange forskellige tiltag, der kan fremme brugen af højhastighedsbredbånd. Der præ-senteres bl.a. emner inden for telemedicin, men i det hele taget borgerserviceområdet, fremtidens uddannelse, det hele tiden at sikre, at vi også sådan forskningsmæssigt leverer, skriver vi noget om; vi skriver om anvendelsen i det hele taget af digitale muligheder. Jo mere vi anvender, det er klart, des mere så at sige sultne bliver vi også efter øget indhold, og det tror jeg da er med til at øge efterspørgslen. Men jeg er ganske tilfreds med, at jeg har været med til, at der på nuværende tidspunkt er 74 pct. af danskerne, der, hvis de ønsker det, kan få minimum 30 Mb/s.

Kl. 14:29

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:29

Yildiz Akdogan (S):

Der er ikke nogen, der snakker om tvang eller om at tvinge nogen til noget som helst, det håber jeg da ministeren er klar over. Det her er et spørgsmål om at være visionær på Danmarks vegne og på de digitale infrastrukturers vegne, ikke mindst fordi der er så mange muligheder og potentialer i et højhastighedssamfund, og fordi der altså er nogle områder, der virkelig kan gives et løft, ikke alene geografisk, men også økonomisk, f.eks. med hensyn til telemedicin, med hensyn til videokonferencer osv.

Men når ministeren henviser til sit eget udspil »Digitale veje til vækst«, vil jeg sige, at der altså også mangler nogle konkrete delmålsætninger om, hvad man vil opnå og hvordan og hvornår. Det,

der står i »Digitale veje til vækst«, er bare nogle pæne, venlige hensigtserklæringer om, at det er godt og det er vigtigt. Ja, det er vi enige i, men jeg synes f.eks. ikke, at det er specielt visionært, når det kun er 5 pct. af borgerne, der benytter sig af en hastighed på 30 Mb/s – og igen: Det er ikke mobilt bredbånd, men almindeligt kabelbredbånd. Det er ikke specielt visionært, at det kun er 5 pct. af den danske befolkning, og det synes jeg er problematisk. Så jeg vil høre, om ministeren ikke kan have nogle målsætninger om, hvad der skal gøres og hvornår.

Kl. 14:30

Formanden:

Videnskabsministeren.

Kl. 14:30

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes, spørgeren udtaler en ikke særlig venlig fordømmelse af de danske borgere, når det ligesom nedgøres, at der kun er 5 pct., der har valgt at benytte de hastigheder på minimum 30 Mb/s. Jeg kan kun gentage: Mulighederne er der for, at op til 74 pct. af borgerne kan få det.

Så må jeg sige til kommentarerne om det at være visionær på Danmarks vegne: Det er jeg da meget stolt af at regeringen har været. Regeringen har sikret, at Danmark, næst efter Luxembourg, har den aller mest visionære bredbåndsmålsætning i Europa. Det er da at være visionær.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Spørgsmålet er sluttet.

Dermed går vi videre til det næste spørgsmål, som er stillet af hr. Thomas Jensen til skatteministeren.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 1757

7) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at borgere og erhvervsliv kan føle sig trygge ved, at der ikke sker yderligere skatte- og afgiftsforhøjelser under VK-regeringen ud over de allerede vedtagne 285 skatte- og afgiftsforhøjelser?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 14:31

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at borgere og erhvervsliv kan føle sig trygge ved, at der ikke sker yderligere skatte- og afgiftsforhøjelser under VK-regeringen ud over de allerede vedtagne 285 skatte- og afgiftsforhøjelser?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Skatteministeren.

Kl. 14:31

Skatteministeren (Peter Christensen):

Det kan borgere og erhvervsliv være helt trygge ved. Skattestoppet er et løfte til befolkningen og en beskyttelse mod ubehagelige overraskelser i form af nye skatter og højere afgifter. Det er et løfte, som VK-regeringen har indfriet igennem næsten 10 år, og det har vi sådan set tænkt os at fortsætte med.

Det kan man se ud af den økonomiske aftale, som regeringen har forhandlet på plads, hvor vi sikrer, at når vi når frem til 2020, har vi en sund og holdbar økonomi, hvor der samtidig er plads til, at vi kan

have et skattestop, eller sagt med andre ord: at vi ikke behøver at øge skatter og afgifter. Så det kan borgere og virksomheder føle sig trygge ved, altså at der ikke kommer yderligere skatte- og afgiftsstigninger.

Hver eneste af de her 285 skatte- og afgiftsforhøjelser, som hr. Thomas Jensen refererer til, har været inden for rammerne af skattestoppet. Der har været en undtagelse i forhold til genopretningsplanen, som relaterede sig til den her finanskrisen, som også Danmark blev ramt af, men det, der gør sig gældende, og som sådan set nok er der, hvor den politiske uenighed mellem Socialdemokratiet og Venstre er størst, er, at vi jo netop har ført de penge tilbage til borgerne. Og derfor forstår jeg sådan set også, at når Socialdemokratiet er arg modstander af skattestoppet, er det jo, fordi man ikke vil være bundet af den politiske forpligtelse, det er at sende pengene tilbage til borgerne, hvis man hæver skatter og afgifter.

Vi vil gerne være bundet af den forpligtelse. Nogle vil sikkert mene, at det er lidt besværligt – ja, men det er godt og trygt for borgerne.

Det står sådan set selvfølgelig i kontrast til den politik, som Socialdemokratiet og SF fremlægger, hvor der er foreslået nye skatter og afgifter for mindst 18 mia. kr. Når man laver en vurdering eller en trykprøve af de forslag, kan man se, at de vil give godt 10 mia. kr. mindre end det, som Socialdemokratiet og SF selv har regnet sig frem til, og det efterlader selvfølgelig en bekymring for, at vi på ingen måde har set det sidste fra Socialdemokratiet og SF.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:34

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. Jeg kan klart slå fast, at Socialdemokratiet og SF har en klar skattepolitik, og at vi hæver skatterne med 17,7 mia. kr. Så skatteministeren rammer det da lidt tættere på, end han og andre ministre plejer at gøre, i forhold til hvad der er S og SF's skattepolitik.

Et stærkt forsvar for skattestoppet, sagde statsministeren, da nærværende skatteminister blev udnævnt tidligere i år, men jeg må bare sige, at lige nu har vi hørt skatteministeren erkende, at skattestoppet er overtrådt 285 gange – 285 gange har Venstre overtrådt det skattestop, som Venstre selv har formuleret. Så må man jo sige: V siger ét inden et valg, og V gør noget andet efter et valg. Det er jo det, vi må konkludere efter tre regeringsperioder, hvor Venstre har brudt skattestoppet gang på gang.

For det er jo sådan, at Venstre har vundet tre valg på netop at gå til valg på skattestoppet, og alligevel har man så hævet skatter og afgifter 285 gange med et samlet provenu – det, vi har kunnet få svar på fra skatteministerens embedsfolk – på mere end 41 mia. kr. Det er immer væk noget af et brud, og derfor er det også det, der er min hovedmotivation i dag, nemlig at sige, at Venstre vel ikke længere kan gå til valg på at sige, at man har et skattestop, når man selv har overtrådt det så mange gange.

Fogh Rasmussen anerkendte det efter valget i 2007, da kommissionen til Skattekommissionen blev formuleret. Der blev det sagt klart og tydeligt, at det var et klart brud med skattestoppet. Og hr. Lars Løkke Rasmussen sagde det om genopretningspakken, da han blev statsminister, nemlig at suspensionen i 730 dage ikke var i overensstemmelse med skattestoppet.

Med andre ord: Den tidligere statsminister og den nuværende statsminister har sagt, at der sker overtrædelser af skattestoppet. Hvordan kan den nuværende skatteminister så med ro i sjælen stå og sige til vælgerne her inden et folketingsvalg, at regeringen overholder skattestoppet? Jeg har lige tjekket Venstres hjemmeside, og jeg kan se, at den før så berømmede skattestoptæller er gået over i histo-

rien, og det må vel være en klar, fed streg under, at Venstre ikke længere overholder sit eget skattestop.

Kl. 14:39

Kl. 14:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det ministeren.

Kl. 14:39

Kl. 14:36

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg kan jo konstatere, at oppositionen har meget svært ved at finde ud af, hvordan man skal håndtere angrebene på regeringen, i forhold til at vi har et skattestop. For på den ene side bliver vi kritiseret for, at det er alt for dyrt, at man har et skattestop. Og på den anden side bliver jeg nu kritiseret for, at vi slet ikke har noget skattestop.

Det, jeg kan sige helt klart, er, at vi har et skattestop. Vi har sikret, at vi også frem til 2020 har mulighed for at sikre skattestoppet, samtidig med at vi får balance i vores økonomi. Og jeg kan helt klart afvise, at de 285 skatte- og afgiftsforhøjelser alle sammen er i strid med skattestoppet. For det, der hele tiden, siden 2001, har været definitionen af skattestoppet, er sådan set, at hvis der kom beslutninger fra f.eks. Kommissionens side, og hvis der var miljømæssige, ja, så kunne man godt hævde en afgift eller skat, hvis pengene blev ført tilbage til borgerne. Det har vi gjort, og derfor overholder vi skattestoppet.

Så er det rigtigt, at der, hvor vi laver en skatteoplægning, siger vi, at der gælder skattestoppet ikke. Men det er selvfølgelig inden for den ånd, der er i skattestoppet. Når vi hævdede afgiften bl.a. på energi, var det jo for at bruge hver en krone til at sætte skatten ned på arbejdsindkomst. Og det er nok grunden til, at Socialdemokratiet virkelig ikke bryder sig om skattestoppet, nemlig at Socialdemokraterne ikke vil forpligtes til at sende penge tilbage til borgerne, men vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Det er jo et reelt politisk valg. Jeg tror på, at skattestoppet er med til at give ro om danskernes økonomi, og det er et vigtigt politisk mål for regeringen.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er 1 minuts taletid her i anden runde. Og det er der også nu, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:38

Thomas Jensen (S):

Det er klart, at det ikke kan holdes inden for det ene minut, når skatteministeren skal synge det samme salmevers, som skatteministeren har sunget som menigt medlem af Venstres folketingsgruppe siden 2001, nemlig sangen om skattestoppet.

Jeg vil bare sige, at grunden til, at jeg tager skattestoppet op i dag, jo er, at jeg mener, at det er at stikke blår i øjnene på borgerne, at man står og puster sig op med et selvdefineret skattestop og så ellers overtræder det. Og når definitionen ikke lige passer længere, ændrer man definitionen, og så siger man: Jamen vi overholder det jo stadig væk.

Jeg er ikke helt færdig. Jeg kan forstå, at ministeren meget gerne vil til at svare nu, men jeg må bare sige noget mere. I forhold til alle de ændringer af definitionen af skattestoppet har statsministeren jo i november 2010 været ude at sige, at måske skulle vi også begynde at ændre det, f.eks. når vi ser på sundhedsområdet. Energiområdet er også kommet ind over. Og sådan er der masser af ting.

Mener ministeren virkelig, at Venstre med 285 skatte- og afgiftsstigninger og med alle de her udtalelser om, at måske skulle vi også lige se på noget sundhed og noget energi, stadig væk kan gå til valg på at sige, at man har et skattestop?

Skatteministeren (Peter Christensen):

Ja, helt klart! Skattestoppet vil også være der efter næste valgperiode, hvis det er sådan, at vi vinder valget, for vi er meget optaget af at have et skattestop, som giver borgerne den beskyttelse, at politikere ikke bare kan finansiere tingene sådan, at hver gang de har en god idé, er det skatteyderne, der skal betale.

Jeg er helt med på, at der skal grunden til Socialdemokraternes nærmest had til skattestoppet findes, fordi man vil have den frihed, som Ole Stavad, da han var skatteminister, havde til hele tiden at finde på nye skatter og afgifter. Og jeg kan jo allerede se nu, at Socialdemokraterne er i gang med at ville slippe alle begrænsninger, hvad angår det, man kan skattepolitisk. Man har nu sagt ja til, at der skal nedsættes en kommission, der skal se på boligskatten og boligskattens betydning for finanskrisen. Det er et fundamentalt opgør med den tænkning, der har været fra regeringens side siden 2001. For hvorfor kigge på boligskatten, hvis det ikke er, fordi man vil hævde boligskatterne. Det giver ingen mening.

Derfor synes jeg, at det ville klæde Socialdemokraterne at bekendtgøre og sige ærligt: Ja, vi vil gerne hævde boligskatterne, for vi vil have råd til at gøre verdens største offentlige sektor endnu større.

Det ville være ærlig snak.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:40

Thomas Jensen (S):

Ærlig snak for Socialdemokratiet og SF er, at vi ikke rører ved boligskatterne, og at vi ikke ændrer yderligere ved rentefradraget. Så er det sagt og slået fast. Og i forbindelse med den offentlige sektor må jeg bare sige, at den opgave, der ligger for en kommende rød regering, er at rydde op efter 10 års laden stå til, hvor man ikke har stillet krav, og hvor man ikke har sørget for at få mest muligt ud af de skattepenge, man får ind. Så der ligger et kæmpe oprydningsarbejde for Socialdemokratiet og SF efter det kommende valg.

Had til skattestoppet, siger skatteministeren. Jeg må nok sige, at det der med at føre politik ud fra had ikke er noget, vi gør i oppositionen. Hvad angår had, må skatteministeren selv stå inde for, om man skal føre politik med sådan nogle følelser i kroppen. Det er i hvert fald ikke noget, oppositionen gør.

Men jeg har ligesom slået fast her i dag, at statsministeren har erkendt, at man simpelt hen overtræder skattestoppet. Mit spørgsmål er så til skatteministeren: Lyver statsministeren, når han siger, at skattestoppet er overtrådt? For jeg kan jo høre på skatteministeren her i dag, at man kan være helt sikker på, at det ikke bliver overtrådt i fremtiden. Jamen altså, de der 730 dage, der startede sidste forår, rækker jo også ind i den næste valgperiode, så hvis skatteministeren skulle blive genvalgt som skatteminister, bliver skattestoppet jo også overtrådt, og er det så statsministeren, der lyver, eller er det skatteministeren, der lyver?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det skatteministeren. Og der er 1 minut, skal jeg lige understrege over for begge.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Peter Christensen):

Altså, genopretningsplanen, som statsministeren også henviser til, var en undtagelse fra skattestoppet, af den grund at finanskrisen havde ramt os. Vi mente, at det var rimeligt, at alle indkomstgrupper var med til at betale for den genopretning af dansk økonomi.

Så vil jeg sige, at der ikke bliver meget at rydde op efter regeringen, af den grund at vi netop har fremsat klare svar på, hvordan vi sikrer, at økonomien hænger sammen i 2020. Jeg ved godt, at De Radikale siger, at det, Socialdemokraterne lægger op til, er en ikke-holdbar måde at finansiere ting på, og det er jo derfor, at skattestoppet og boligskatten pludselig er i spil. Jeg kan se, at rygraden stort set var lige så stiv som den var, da man præsenterede »En Fair Løsning« og sagde, at der ikke var et komma, der kunne ændres. Ja, det er væk nu, også når det gælder boligskatten, hvor man siger: O.k., så lad en kommission kigge på boligskatten.

Der har jeg det enkle spørgsmål, som jeg håber danskerne vil stille, i hvert fald sig selv: Hvorfor mon Socialdemokratiet og SF vil kigge på boligskatten, hvis det ikke er, fordi de har et ønske om at lave den om?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er af hr. Thomas Jensen. Det er også til skatteministeren.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 1758

8) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Er ministeren enig med De Konservatives skatteordfører, Mike Legarth, der i DR 2-programmet Deadline den 28. april 2011 sagde om regeringens skattestop, at »Jeg anerkender, at vi har brudt skattestoppet tre gange, fordi det var nødvendigt og jeg vil ikke på forhånd sige, at vi ikke kan finde på at gøre det i fremtiden. Vi skal jo følge med tiden«?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:43

Thomas Jensen (S):

Tak, og jeg læser spørgsmålet op: Er ministeren enig med De Konservatives skatteordfører, hr. Mike Legarth, der i DR 2-programmet Deadline den 28. april 2011 sagde om regeringens skattestop, at »Jeg anerkender, at vi har brudt skattestoppet tre gange, fordi det var nødvendigt og jeg vil ikke på forhånd sige, at vi ikke kan finde på at gøre det i fremtiden. Vi skal jo følge med tiden«?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Skatteministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Peter Christensen):

Nu har jeg jo selv set den pågældende udsendelse, hvor hr. Mike Legarth var inde at forsvare skattestoppet, og jeg synes, det stod helt, helt klart, at den konservative finansordfører var varm tilhænger af skattestoppet og også – synes jeg – glimrende fik forklaret, hvorfor skattestoppet netop giver tryghed for borgerne i det her samfund. Jeg er sådan set enig i det, som hr. Mike Legarth sagde om skattestoppet, for det er også det, jeg har sagt under samrådet og under forespørgselsdebatter og andet her i Folketinget, nemlig at der har været tre gange, hvor skattestoppet har været suspenderet.

Den ene gang var, da vi lavede skatteomlægningen, men altså i samme ånd som skattestoppet, som gik ud på, at hver gang vi fik en ekstra krone ind i skat og afgift, blev den ført tilbage til borgerne i form af lavere indkomstskatter. Dernæst suspenderede vi skattestoppet, da vi skulle genoprette dansk økonomi efter finanskrisen, og så har vi lavet en undtagelse, en ny klausul, som gælder energiområdet. Og det var simpelt hen, fordi man, hvis man holdt fast i den gamle definition af skattestoppet, så aldrig ville kunne gøre Danmark frit for fossile brændstoffer, fordi det så ville betyde, at man ikke ville kunne få erstattet alle de afgifter, der i dag kommer ind på olie og gas, ved andre energiformer.

Det er de tre gange, og det er det, vi siger åbent og ærligt. Men jeg ved jo godt, at det, når hr. Thomas Jensen spørger ind til det, så ikke er, fordi han ikke ved, at der været de her tre tilfælde, men at det er, fordi hr. Thomas Jensen er frygtelig bekymret for, at han en dag skulle komme til at føre politik under de rammer, som et skattestop giver. For det er besværligt, det indrømmer jeg gerne, altså som minister og som politiker i det hele taget at tænke på, at man ikke bare kan få skatteyderne, hver gang man har en god idé. Det kan man ikke, hvis man har et skattestop. Det er den byrde, vi har lagt på os selv, fordi vi synes, det er med til at tæmme politikerens evindelige ageren efter, at det altid er skatteyderne, der skal betale, når politikerne får en god idé. Det er hr. Thomas Jensen og Socialdemokraterne imod, fordi man har en masse ideer, som skal puste verdens største offentlige sektor op til at blive endnu større.

Minuttet er vist gået.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er det vist, ja.

Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:46

Thomas Jensen (S):

Tre gange har man brudt skattestoppet, siger skatteministeren og nævner positivt de tre gange. Og så glemmer man lige nogle af de andre gange: I alt 285 gange har man brudt skattestoppet. F.eks. blev kirkeskatten ikke nævnt. Skattestoppet er jo defineret, som at ingen procentsats må reguleres. Men er skatteministeren ikke enig med mig i, at man, hvis man laver en gennemsnitsberegning, kan se, at kirkeskatten f.eks. er hævet fra 0,86 pct. til 0,89 pct.? Det er jo endnu et brud på skattestoppet.

Det, som skatteministeren svarer her, er jo, at han har set hr. Mike Legarth i Deadline den 28. april, og det var vel at mærke, dagen efter at vi havde haft et samråd i Folketingets Skatteudvalg. Altså, efter at skatteministeren har været på banen og argumenteret for Venstres holdning til skattestoppet, går den konservative ordfører ud og siger det, der er citeret i spørgsmålet. Men hr. Mike Legarth fra De Konservative siger også noget andet, nemlig at den der jomfruelighed og den der definition, som man fremsatte i 2001, er forældet.

Det siger hr. Mike Legarth på nationalt tv, dagen efter at vi har været i samråd med skatteministeren, og så kan man da ikke sådan rigtig længere som samlet regering gå til valg på, at man har et skattestop. Når finansordføreren fra De Konservative står og underkender regeringens skattestop, kan Venstre – efter 285 overtrædelser af skattestoppet – da heller ikke længere bryste sig af, at man skaber den der tryghed, som man påstår, over for vælgerne, over for borgerne, ved at man ikke vil overtræde skattestoppet. Anders Fogh Rasmussen har erkendt det, statsministeren har erkendt det. Det er overtrådt mange gange.

Så spørgsmålet er: Er der splid mellem Venstre og Konservative her, siden den konservative ordfører kan få lov til at sige sådan noget på nationalt tv med, at man ikke længere synes, at den der jomfruelighed ved skattestoppet skal stå til troende?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det justitsministeren, nej, skatteministeren.

Kl. 14:48

undervejs, men står stærkt og er klar til at gå ind i en fase af livet, hvor det endnu en gang kan vise danskerne, hvilken tryghed der er i, at der findes et skattestop.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Peter Christensen):

Ja, det er nok bedst, at det er ham, der får ordet.

Igen: Jeg kan afvise det tal, altså at vi brudt skattestoppet 285 gange. Det er ikke korrekt, og det ved hr. Thomas Jensen udmærket godt, når han går ind og laver en mere grundig analyse af, hvad det egentlig er, der har været baggrundene for, at der f.eks. har været stigninger på energiområdet – det kan have været EU-beslutninger – og vi fører så pengene tilbage til borgerne, i fuld overensstemmelse med skattestoppet.

Men altså, lad os nu være rimelige over for den konservative skatteordfører, for det, der ikke var skygge af tvivl om i den udsendelse, var, at der var et forsvar for skattestoppet, og at De Konservative ligesom Venstre og dermed også hele regeringen synes, at det er en god tilgang til skattepolitikken, fordi det giver tryghed for borgerne. Så kan hr. Thomas Jensen jo finde lup og saks frem og ud af så langt et interview prøve at få hr. Mike Legarth til at fremstå, som om han har planer om at bryde skattestoppet. Det synes jeg ikke er rimeligt, og jeg kan i hvert fald slå fast, at regeringens politik er, at vi vil fortsætte skattestoppet, og at vi også har sikret, at vi kan have en sund økonomi frem til 2020 uden at skulle sætte skatter og afgifter op.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:49

Thomas Jensen (S):

Skatteministeren påstår, at hr. Mike Legarth kommer med et forsvar for skattestoppet, men de ting, der kommer frem her, med, at hr. Mike Legarth ikke længere tror på jomfrueligheden i definitionen og mener, at den er forældet, og at man skal følge med tiden – det er nok ifølge den konservative ordfører i fuld fart, der skal følges med tiden, kunne jeg forestille mig – vidner vel om, at det ikke er noget frisk forsvar for skattestoppet. Skatteministeren står her og siger, at skatteministeren faktisk ikke engang erkender, at man har overtrådt skattestoppet ret mange gange. Men vi har jo svarene her, på f.eks. spørgsmål nr. 345 fra 14. maj 2009, og deri erkendes det, at det er overtrådt 150 gange fra 2002 til 2009, og i samme svar hedder det sig, at det er overtrådt 114 gange i forbindelse med forårspakke 2.0, i forbindelse med »Grøn Vækst«-serviceeftersynet er det overtrådt 15 gange, og siden hr. Lars Løkke Rasmussen blev statsminister, er det overtrådt 16 gange.

Skatteministeren kan da ikke stå her og sige, at der ikke er sket mange overtrædelser af skattestoppet, og hvorfor erkender skatteministeren ikke bare, at skatteministeren er enig med hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti i, at skattestoppet er stendødt?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Skatteministeren.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Peter Christensen):

Uden at skulle lægge følelser ind i debatten, for det kan jeg forstå Socialdemokraterne ikke rigtig bryder sig om, vil jeg sige, at det beror på ønsketænkning, når Socialdemokraterne håber på, at skattestoppet er stendødt. Skattestoppet lever, det er endda ved at blive en erfaren herre, har rundet de 10 år og har gjort sig mange erfaringer

Jeg er bekymret over den modstand, der er fra Socialdemokraternes side, mod skattestoppet, for jeg ved godt, hvem der kommer til at betale den regning, det er nemlig skatteyderne. Og jeg kan konstatere, at man nu nedsætter en kommission, som skal kigge på boligskatterne under dække af det, jeg synes i dansk skattepolitisk debat er den dårligste undskyld, jeg endnu har hørt, nemlig skattestoppets betydning for finanskrisen. Som om det, at vi har skattestop i Danmark, er skyld i, at en finanskriser har ramt alle lande, i øvrigt lande, som ikke har skattestop. Nej, man er ved nu at finde et skalleskjul, man kan ikke lide skattestoppet, man vil have højere boligskatter og i øvrigt have friheden til at finde på alle mulige andre nye skatter og afgifter. Vi husker det så tydeligt fra min forgænger, hr. Ole Stavad, og det er det, vi nu skal til at se gentaget. Jeg er utryg på borgernes vegne!

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:52

Thomas Jensen (S):

Nu er skatteministeren utryg. Så begynder skatteministeren jo alligevel at vise de der følelser, som han ellers ikke vil vise.

Jeg vil sige til de borgere, der måtte se med her: Socialdemokraterne og SF går til valg på, at vi holder boligskatterne i ro, så de kan være ganske sikre på, at det, hr. Peter Christensen står og siger, er det rene vås. Hvad har spillet ind på finanskrisen og konsekvenserne her i Danmark, da vi gik fra en finanskriser til en realøkonomisk krise? Det er jo netop manden, der sidder på forreste række her, hr. Claus Hjort Frederiksen, og hr. Peter Christensen på bageste række, der er dybt, dybt medansvarlige for, at dansk økonomi ikke er kommet bedre gennem den økonomiske krise.

De mange mennesker, der står og er arbejdsløse i dag, og alle de mennesker, der nu skal til at betale prisen for manglende økonomisk lederskab fra regeringens side, nemlig ved at de kan se frem til, at de mister deres efterløn, og at dagpengene er halveret. Og det går også ud over de uddannelsessøgendes SU og over udgifterne til uddannelse. Det er den helt, helt forkerte vej for Danmark, både på kort og på lang sigt, og det er det, regeringen skal stå til ansvar for ved det kommende valg.

Jeg vil sige, at skattestoppet er overtrådt 285 gange, det har ministeriet selv erkendt, og det vil være at stikke blå i øjnene på folk, hvis Venstre går til valg på, at skattestoppet fortsat eksisterer.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Skatteministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg synes jo, at det er rimeligt, at man i politik har forskellige prioriteringer og forskellige forslag til, hvordan man løser givne udfordringer. Vi har lagt vores klare svar frem på, hvordan vi finder 47 mia. kr. Og det er helt rimeligt, at Socialdemokratiet vil noget andet.

Men vi kan bare ikke få at vide, hvad det er, Socialdemokratiet vil. Vi kan se, at der ikke er fugls føde på den økonomiske plan, der er lagt frem. Man har ikke noget svar på, hvad det er, man vil sætte i stedet for de svære forslag, som vi er kommet med.

Hr. Thomas Jensen har nu haft alle tiders mulighed for at forklare både mig og dem, der måtte lytte med, hvorfor det er, man vil bede en kommission om at kigge på boligskatterne. Der er ikke kommet svar, der er ikke kommet andet end angreb. Typisk! Men jeg ved jo

godt, at den eneste grund til, at man beder en kommission om at kigge på boligskatterne, er for at få lavet en proces, som kan legitimere, at hvis der måtte være rødt flertal efter et valg, kan fru Helle Thorning-Schmidt sige til danskerne: Ja, De Radikale vil have højere boligskatter, Enhedslisten vil have højere boligskatter, SF's bagland vil have højere boligskatter, og i øvrigt vil mit eget socialdemokratiske bagland også have højere boligskatter, og nu har jeg haft en kommission til at kigge på det.

Jeg tror, at danskerne også vil gennemskue, hvad det er for en proces, man er ved at sætte i gang fra oppositionens side. Tak.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Hermed er spørgetiden sluttet.

Kl. 14:55

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Inden vi går videre, har jeg følgende anmeldelse:

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 209 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til finansministeren:

Hvad agter regeringen at gøre for at forbedre rammerne for kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre i 2012, herunder i forhandlingerne om den kommunale økonomi?

Af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).

(Anmeldelse 12.05.2011. Fremme 17.05.2011).

Kl. 14:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:56

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Noget af det, der har allerstørst betydning for vores samfund, er jo, hvor mange penge der bliver sendt ud til kommuner og regioner, og hvilke bindinger der bliver lagt på de penge, der bliver sendt ud til kommuner og regioner, og hvilke aftaler der i øvrigt bliver indgået. Men det foregår ikke ved åben debat i Folketinget og forhandling, som når vi behandler lovforslag. Nej, det foregår i forhandlinger bag

lukkede døre i Finansministeriet, og derfor synes vi, det er væsentligt, at vi dog som minimum har en forespørgselsdebat om, hvad der egentlig foregår bag de lukkede døre, og hvad finansministeren kan oplyse om, hvad regeringen lægger vægt på ved de forhandlinger.

Vi ser en situation i kommunerne, hvor sundhedsplejersker ofte først kommer 7 dage efter, at mor og barn er kommet hjem fra sygehuset, hvor der ikke er tid til at skifte ble på børn, når de har behov for det i vuggestuerne, hvor skolebørn ikke får minimumstimetallet, hvor ældre får mindre og mindre hjælp osv. – der bliver sparet på alle de områder, som kommunerne skal tage sig af. Vi hører igen og igen fra finansministeren og andre ministre, at det ikke er deres ansvar. Det er altid nogle andres ansvar, det er aldrig ministerens ansvar.

Derfor håber jeg, at vi i den her debat kan få løftet lidt af sløret fra finansministeren for, om det også er det, som regeringen fortsat vil sige, eller om man vil begynde at tage ansvar og sige, at man faktisk mener, at der skal skæres ned på velfærden ude i kommunerne, at man faktisk mener, at kommunerne skal have endnu mindre at skulle have sagt, og at man skal diskutere, hvordan man afvikler velfærden i stedet for at udvikle velfærden. Det ville være rart for en gangs skyld at få en ærlig debat fra ministeren og fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis ordførere, så det håber jeg meget at vi kan få under den her debat.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse bliver udsat til torsdag den 26. maj 2011.

Finansministeren.

Kl. 14:58

Besvarelse

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen og KL skal i den kommende tid forhandle de overordnede økonomiske rammer for kommunerne i 2012. De forestående forhandlinger skal ses i lyset af, at dansk økonomi står over for betydelige udfordringer i de kommende år, hvor tidligere års store overskud er vendt til underskud. Samtidig står vi i de kommende år med den meget håndgribelige udfordring, at et stigende antal personer skal på pension, uden at et tilsvarende antal yngre årgange står klar til at tage over. Det er baggrunden for, at regeringen har indgået aftale om senere tilbagetrækning – og to streger under facit, som til sammen sikrer balance mellem indtægter og udgifter i 2020.

Velfærden sikres ved at styrke arbejdsudbuddet markant og stimulere væksten. Det er også baggrunden for genopretningsaftalen fra sidste år, hvor vi indledte en flerårig indsats, som styrker de offentlige finanser med 24 mia. kr. Med genopretningsaftalen blev der fastlagt en klar og fast ramme for de kommunale serviceudgifter frem til 2013. Aftalen indebærer, at den høje økonomiske budgetramme til service i kommunerne i 2010 fastholdes uændret frem til 2013. De faste krav til genopretningen understøttes af sanktionslovgivningen, der stiller krav om, at kommunerne overholder den aftalte ramme både i budgetter og i regnskaber. Sanktionerne indtræder vel at mærke først, såfremt kommunerne ikke lever op til det aftalte. Sanktionerne holder således ikke kommunerne i et jerngreb, som man nogle gange hører i debatten. Kommunernes frihedsgrader er uændrede. Vi kræver blot, at de lever op til de aftalte rammer.

Det er endnu for tidligt at sige noget konkret om forhandlingerne og indholdet af en eventuel aftale, men jeg kan ridse nogle af de overordnede temaer op. En af regeringens centrale prioriteringer er et løft af de fysiske rammer på de borgernære serviceområder, dvs. dagtilbud, folkeskole samt ældreområde. Regeringen har derfor etableret en Kvalitetsfond på i alt 22 mia. kr. til et betydeligt løft af de

kommunale investeringer på de borgernære områder i perioden 2009 til 2018. I 2010 blev der i lyset af konjunktursituationen udmøntet 4 mia. kr. fra Kvalitetsfonden. Regeringen vil følge op på, at kommunerne lever op til det aftalte løft af investeringerne på disse borgernære områder, og så vil vi drøfte den videre udmøntning af Kvalitetsfonden.

Med uændrede økonomiske rammer er det givet, at regeringen og kommunerne skal have fokus på en bedre ressourceudnyttelse inden for den høje ramme til service i kommunerne. Det er med andre ord nødvendigt, at de eksisterende økonomiske ressourcer i kommunerne anvendes på en bedre og klogere måde, f.eks. ved at nytænke opgaveløsningen gennem afbureaukratisering ved at anvende ny teknologi og gennem digitalisering. Regeringen vil også bidrage til at styrke kommunernes muligheder for lokalpolitiske prioriteringer og dermed understøtte en stærk kommunal sektor gennem konkrete tiltag. Det sidste spør vender jeg tilbage til, så lad mig begynde med det første.

Vi skal have mere service ud af de mere end 230 mia. kr., som kommunerne årligt budgetterer med. Med den såkaldte gensidighedsaftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening har regeringen og Kommunernes Landsforening aftalt at frigøre ressourcer svarende til 5 mia. kr. i kommunerne frem mod 2013. Regeringen har forpligtet sig til at levere halvdelen af potentialet på 5 mia. kr., og med initiativerne fra økonomiaftalerne for 2010 og 2011 har vi fremlagt konkrete statslige initiativer, som i alt frigør 1,1 mia. kr. til service i kommunerne i 2011. Lad mig nævne nogle konkrete veje for at sikre bedre ressourceudnyttelse i kommunerne, som vi vil tage op i de kommende forhandlinger med kommunerne. Med regeringens afbureaukratiseringsindsats – der gik under navnene »Mere tid til velfærd« og »Væk med bøvet« – er der iværksat et omfattende arbejde for at forenkle den offentlige sektor, dvs. færre krav, regler og indberetninger, så de ansatte i kommunerne kan bruge mere tid på de borgernære kerneopgaver. Næsten alle forslag i »Mere tid til velfærd« er gennemført og har indtil nu frigjort 400 mio. kr.

Forsøget med frikommunerne og udfordringsretten er andre eksempler på, at regeringen og kommunerne i fællesskab forenkler og styrker den kommunale sektor ved at afprøve nye og mere enkle måder at løse opgaverne på.

Kl. 15:04

Ambitionen er, at de ni frikommuner får så vide lovgivningsmæssige rammer som muligt til at tilrettelægge den borgernære service på nye måder. Hensigten med forsøgene er at få en ny inspiration til at ophæve statslige proces- og dokumentationskrav ligesom at inspirere kommunerne til nye interne organisations- og ledelsesformer.

Kommunernes indkøb er endnu et eksempel på et område med store effektiviseringspotentialer. I dag køber kommunerne varer og tjenesteydelser for omkring 75 mia. kr. årligt, men der er store forskelle på, hvor effektivt kommunerne køber ind. F.eks. betaler mange kommuner omkring to-tre gange mere for kontorvarer end den kommune, der køber billigst ind. En analyse viser således, at indkøbet i kommunerne kan effektiviseres med et milliardbeløb årligt.

Derudover kan der indhøstes betydelige gevinster gennem digitalisering og anvendelsen af nye teknologiske løsninger. Det er baggrunden for, at vi præsenterer en ny ambitiøs fællesoffentlig digitaliseringsstrategi for 2011-2015. Det er også baggrunden for, at regeringen har afsat 0,5 mia. kr. til it i folkeskolen, og endelig er det baggrunden for, at regeringen har afsat midler i ABT-fonden til projekter, der afprøver nye teknologier og nye arbejdsgange for at spare personaleressourcer og for at forbedre servicen.

Konkurrence er et andet godt og velafprøvet redskab til at sikre, at de offentlige opgaver løses bedst og billigst, og der ligger et betydeligt uudnyttet potentiale. Regeringen ønsker derfor, at kommunerne skal øge konkurrenceudsættelsen af de kommunale opgaver til 31,5 pct. i 2015. Der er samlet set mange måder at stimulere kommunernes indsats for at omstille og nytænke måden, velfærdsservice

leveres, på, og kigger man på tallene, vidner de store kommunale forskelle om et betydeligt effektiviseringspotentiale. Lad mig nævne et par eksempler. Kommunerne har ikke formået at opnå en mere effektiv administration, som kommunalreformen har dannet grundlag for, og det skyldes ikke mangel på klare effektiviseringspotentialer. F.eks. bruger de dyreste kommuner dobbelt så mange penge på administration, som de billigste kommuner gør. Fra regeringens side vil vi lægge op til at fastsætte nogle klare måltal for udviklingen i de kommende år, som kommunerne holdes op på.

Tilsvarende er der på de større serviceområder store forskelle mellem kommunerne med de højeste og laveste udgifter. Eksempelvis udgør udgifterne til folkeskolen i nogle kommuner omkring 50.000 kr. pr. elev om året, mens andre kommuner bruger op mod 95.000 kr. pr. elev om året. Disse forskelle afspejler forskellige vilkår, men også, at nogle kommuner er drevet mere effektivt end andre. Nogle kommuner har f.eks. været bedre til at sikre sig, at de får mere undervisning og tid til eleverne ud af lærernes arbejdstid. Det slår direkte ud i mere undervisning for de samme penge.

Danmark har tradition for en stærk decentral offentlig sektor, og regeringen har en solid tro på det kommunale selvstyre og på kommunernes muligheder for at finde lokale løsninger og tilpasse den leverede service til lokale behov og ønsker. Aftalesystemet er omdrejningspunktet for dialogen mellem regeringen og kommunerne. Her aftales de økonomiske rammer for kommunerne under et. Aftalesystemet beror på, at kommunerne overholder den fastlagte økonomiske ramme. Det er helt centralt for de kommende års genopretning af den offentlige økonomi.

Kl. 15:08

Regeringen har på den baggrund fokus på bedre økonomistyring i kommunerne og underliggende institutioner, dvs. en tæt og løbende opfølgning på den økonomiske udvikling. Regeringen vil derfor også arbejde for at understøtte kommunernes mulighed for lokalpolitisk at styre og prioritere opgaveløsningen i overensstemmelse med lokale ønsker og behov. Det gælder ikke mindst i forhold til styringen af specialundervisningsområdet og det specialiserede socialområde, hvor der de senere år har været en kraftig udgiftsudvikling.

Her er der som led i de foregående års økonomiaftaler lanceret en række initiativer, der skal understøtte kommunernes lokalpolitiske handlerum. På det specialiserede socialområde har regeringen bl.a. taget initiativ til ny lovgivning, der forenkler de sociale rammeaftaler og giver kommunerne ansvaret for koordineringen. Der er også skabt sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar. På specialundervisningsområdet er regeringen og KL enige om behovet for en omstilling, hvor øget inklusion bidrager til en reduktion af den andel af ressourcerne, der anvendes til specialundervisning. Ambitionen om en mere rummelig folkeskole er til gavn for eleverne, og samtidig indebærer en mere rummelig folkeskole, at der kan frigøres ressourcer til at styrke den almindelige undervisning i folkeskolen.

Regeringen vil også i de kommende forhandlinger arbejde for at styrke kommunernes rum til selvstyre, dvs. til lokalpolitisk at tilrettelægge og opprioritere indsatsen inden for lovens rammer.

Generelt har regeringen i de senere år gennemført en række initiativer, der styrker det kommunale selvstyre. I forbindelse med kommunalreformen blev der dannet nye større og stærkere kommuner både økonomisk og fagligt, og kommunerne overtog i forbindelse med reformen en lang række opgaver fra amterne på f.eks. social-, trafik- og miljøområdet. Kommunernes økonomi udgør dermed cirka halvdelen af hele den offentlige økonomi. Fra 2009 har kommunerne derudover overtaget ansvaret for den samlede beskæftigelsesindsats, og dermed sikres et enstrengt, kommunalt forankret beskæftigelses-system.

Regeringen står over for nogle spændende forhandlinger med kommunerne, der formentlig vil komme til at omhandle mange for-

skellige emner. Samtidig er kommunerne i fuld gang med at omstille og nytænke opgaveløsningen i kølvandet på kommunalreformen og i lyset af de mange nye muligheder i form af bl.a. digitale løsninger og teknologiske hjælpemidler.

Jeg er sikker på, at regeringen og KL i fællesskab finder frem til nogle fornuftige løsninger, der sikrer den fortsatte genopretning af den offentlige økonomi og den fortsatte udvikling af de borgernære velfærdsområder i kommunerne. Det er som altid regeringens synspunkt, at indholdet i en aftale grundlæggende skal understøtte det lokale selvstyre, hvor kommunerne har gode muligheder for at prioritere og vælge lokale løsninger. Tak.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til finansministeren. Så går vi i gang med forhandlingerne, og den første er ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 15:12

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Det var jo spændende at høre ministerens tale, især her mod slutningen, hvor ministeren ligesom lagde op til, at nu kom de initiativer, som regeringen vil komme med for at øge det kommunale selvstyre. Og jeg lyttede og jeg lyttede, og der kom ikke noget, så det håber jeg vi kan få frem i debatten, hvis regeringen har bare ét konkret forslag til at øge det kommunale selvstyre.

Jeg håber også, at vi kan høre lidt mere om, hvad det er for en slags velfærd, som regeringen mener at man vil styrke. Er det den velfærd, som vi hidtil har bygget op i Danmark gennem flere generationer, hvor man får det, man har behov for, altså at børn får en god hverdag i en børnehave, i en vuggestue, får den undervisning i folkeskolen, de har behov for, og ældre får den hjælp, de har behov for osv.? Er det den velfærd, som man siger man vil styrke? Eller er det den velfærd, vi har set regeringen med stor opbakning fra Dansk Folkeparti rent faktisk har udviklet igennem de sidste 10 år, hvor man får efter hvor stor en pengepung, man har, og hvor det, der er afgørende, er, om man har råd til at betale, og ikke hvilket behov man har? For det er jo der, den store debat står.

Alle kan sige de pæne ord om, at vi gerne vil have nogle stærke kommuner. Alle kan sige de pæne ord om, at vi gerne vil have en stærk offentlig sektor. Men det afgørende er jo at diskutere, hvad det er for et indhold, og hvordan man ønsker at vi skal få det indhold, herunder i høj grad også, hvem det er, der skal bestemme. Det, vi har kunnet se, er jo, at den udvikling, som finansministeren sammen med den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, har gennemført i de sidste 10 år, har gået ud på at afvikle demokratiet, har gået ud på at afvikle det kommunale selvstyre, som har haft så stor betydning for, at vi har fået opbygget et stærkt velfærdssamfund. I stedet har man troet, at markedsmekanismer skulle kunne erstatte det.

Men når vi ser på virkeligheden ude i kommunerne, kan vi altså se, at det er gået den stik modsatte vej – så har man afviklet og afviklet velfærden. Og vi er nu nået til, at det virkelig gør ondt mange steder. Det har også den store betydning for samfundsøkonomien, at kommunerne ikke rigtig har mulighed for at tænke langsigtet og lave investeringer, som kan have betydning for samfundsøkonomien, men i stedet, fordi de risikerer at få dummebøder af regeringen og Dansk Folkeparti, er nødt til at tænke meget kortsigtet og kun se på, hvad der gavner den enkelte adskilte kasse, i stedet for hvad der gavner den samlede samfundsøkonomi.

F.eks. har vi et stort behov for klimainvesteringer, for at få renoveret vores bygninger, samtidig med at vi har en masse bygnings-

håndværkere, der går arbejdsløse. Hvis man havde muligheden for at tænke fornuftigt og langsigtet, ville man selvfølgelig sørge for at få gang i klimareoveringerne og få ansat nogle af de arbejdsløse til at lave det arbejde, der er behov for, så man også på længere sigt sparer udgifter til høje energiafgifter og energitudgifter i det hele taget og også sikrer, at vi ikke skal bruge så meget fossilt brændstof, men kommer over på vedvarende energi.

Man ville kunne gøre en god forebyggende indsats og i stedet for at fyre pædagoger så sørge for, at vi har folk ansat til at tage sig af vores børn, så man har en ordentlig social indsats i forhold til alle børn, frem for at man, når først de er kommet ud i meget store problemer, skal give dem specialundervisning, skal anbringe dem osv. Man ville kunne sørge for at investere langsigtet i det hele taget og tænke på tværs af flere sektorer, hvis man fik muligheden for det. Men der er ikke noget, der tyder på, desværre, at det er det, regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til. Jeg håber, at vi kan få lidt mere frem under debatten om, hvad det er.

Vi kunne høre, at det, ministeren ville, var det stik modsatte af selvstyre, for det var, at man ville have flere tvangsprivatiseringer, og man ville tvinge kommunerne til at lave endnu mere af det, man kalder konkurrenceudsættelse. Det, vi har set hidtil, er, at det koster enormt mange penge i bureaukrati, og det tvinger kommunerne til, at de skal organisere deres arbejde på en helt anden måde end det, der er det mest fornuftige, og det, som gør, at man kan sikre en ordentlig opgaveløsning for borgerne.

Dertil kommer så hele den debat, vi har haft i de seneste par år, om udkantsområder i Danmark, hvor kommunerne heller ikke får de muligheder, der skal til, for faktisk at sikre lokale investeringer til at skabe lokale arbejdspladser og lokale gode forhold og sammen med deres ansatte og deres borgere sikre gode udviklingsmuligheder. De alt for stramme regler herindefra og den alt for stramme økonomi, som ministeren dikterer, tvinger dem til bare at skulle afvikle.

Jeg skal derfor på vegne af Socialdemokraterne, SF, De Radikale og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

Folketinget konstaterer, at landets kommuner befinder sig i en vanskelig situation. De fleste kommuner tynges af et økonomisk og styringsmæssigt pres, der mindsker det kommunale selvstyre og giver anledning til uhensigtsmæssig budgetadfærd og nedskæringer på velfærd og service.

Folketinget ønsker at styrke det kommunale selvstyre og sikre realistiske rammer med plads til at opretholde og udvikle velfærden.

Folketinget pålægger på den baggrund regeringen inden udgangen af 2012 at gennemføre en analyse af muligheden for at omlægge den samlede kommunale økonomi på en sådan måde, at kommunerne gives større selvstændighed og frihed til at planlægge langsigtet, samtidig med at kommunerne i endnu højere grad kan bidrage til at tage medansvar for den samlede samfundsøkonomi.

(Forslag til vedtagelse nr. V 65).

Kl. 15:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Det har affødt en enkelt kort bemærkning. Det oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i debatten, men der vil først blive stemt om det torsdag den 26. maj.

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Grunden til, at jeg gerne vil stille et spørgsmål til ordføreren, er selvfølgelig, at det er Enhedslisten, som har ønsket den her debat.

Jeg har egentlig ikke noget imod, at vi tager en diskussion om kommunernes økonomi. Tværtimod synes jeg det er fint. Men det, jeg undrer mig meget over, er netop Enhedslisten, som jo er et parti, som har sagt, at de vil støtte en S-SF-regering hundrede procent, og at de ønsker et regeringsskifte i Danmark. Det betyder jo også, at man dermed gør sig til fortaler for den økonomiske politik, som en ny S-SF-regering vil gennemføre.

Der har vi i bl.a. Politiken fra den 12. maj kunnet læse om folk, som udtaler sig om den økonomiske plan, der kommer, og fra S og SF's side siger man: Vi er nødt til at gennemføre de her reduktioner i fremskrivningen af den kommunale drift fra 2013. Det betyder jo så, som professor i økonomi ved Aarhus Universitet Michael Svarer siger, at der vil være 18 mia. kr. mindre til at sikre gode skoler og plejehjem, og at der vil komme dårligere forhold for de handicappede og de syge. Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan kan det være, at Enhedslisten kan støtte en sådan politik?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:19

Line Barfod (EL):

I modsætning til Dansk Folkeparti, der siger, at man vil arbejde til gavn for dem, der har mindst, men stemmer for regeringens politik igen og igen, hvormed man forringer dagpengene, forringer efterlønnen, skærer ned i kommunerne og giver pengene til skattelettelser til rigeste, så har Enhedslisten faktisk tænkt sig at sige og holde fast ved – jeg har også sagt det åbent flere gange – at vi ikke lægger stemmer til kommunale nedskæringer. Vi peger helt klart på en socialdemokratisk ledet regering, det er der ingen tvivl om, men for os er det væsentligt, at der i de forslag, der fremkommer, indgår, at man skal til at investere i samfundet, at man skal investere i at skabe arbejdspladser, at man skal investere i at få bedre skoler, et bedre uddannelsessystem og bedre velfærd.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Ud af de 63 mia. kr., som S og SF manglede, vælger man så at anvise de 18 mia. kr. ved netop at ændre på fremskrivningen fra 1,4 til 0,8 pct. pr. år. Det forslag kan Enhedslisten altså ikke støtte her i Folketinget. Jeg vil gerne have ordføreren til klart at bekræfte, at såfremt S og SF får flertallet og de vil fremlægge den her økonomiske politik, vil Enhedslisten stemme imod, og dermed vil den nye regering så have en manko på 18 mia. kr.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Line Barfod (EL):

Dansk Folkeparti kan forsøge lige så meget, de vil. Dansk Folkeparti stemmer for nogle besynderlige planer, hvor man siger, at hvis man gør folk arbejdsløse, skulle det pludselig give penge i statskassen. Den eneste måde, folk kommer i arbejde på ved at skabe flere arbejdsløse, er jo at sænke lønningerne. Det kan Dansk Folkeparti så sige ærligt er det man vil. Det, vi siger meget klart, er, at vi vil stemme for en politik, som skaber flere arbejdspladser, og som gør, at der investeres i uddannelse, og at der investeres i velfærd. Vi stemmer

klart imod forslag, som forringer velfærden. Det er der ikke noget nyt i. Det har vi sagt hele vejen igennem.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er fru Sophie Løhde fra Venstre.
Kl. 15:21

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Jeg har personligt set frem til dagens debat og vil endda i dagens anledning gerne starte med at rose Enhedslisten, ikke kun for at rejse den konkrete debat om kommunernes økonomi og selvstyre, for jeg synes også, at Enhedslisten skal have ros for at være ærlige, f.eks. når de i weekenden ikke var blege for at kræve indflydelse på alt over for Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, herunder ikke mindst på den økonomiske politik.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre ikke sådan ligefrem er enige med Enhedslisten i den økonomiske politik, men vi vil da i det mindste gerne kvittere for, at de i Enhedslisten både er ærlige og konkrete. Vi kan kun opfordre til, at den samme erkendelse bliver taget med over i den øvrige del af den røde opposition, nu hvor Enhedslisten gerne vil være med til at agere fremtidig kassemeister. At det så i sig selv er ganske svært at se for sig, hvordan partierne inden for den røde blok skal kunne blive enig med sig selv om noget så centralt som den økonomiske politik, er jo et helt kapitel for sig.

I Venstre er vi stolte af, at regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har indgået en historisk aftale om en tilbagetrækningsreform, der ikke alene sikrer, at vi får balance mellem indtægter og udgifter, men som også er med til at sikre, at vi også i fremtiden får råd til at investere i gode skoler, moderne sygehuse og en tryk ældrepleje. Fra 2014 skaffer vi faktisk fire friske milliarder kroner til mere velfærd – og det er vel at mærke hvert år. Genopretningen af balancen i de offentlige finanser er nemlig ikke alene en betingelse for overhovedet at have handlemuligheder i de kommende år, men også velfærd. Det er også derfor, at vi i Venstre vælger varig velfærd i stedet for luftige løfter, smarte overskrifter og ønsketænkning uden konkrete svar. Med tilbagetrækningsreformen bliver der bygget oven på genopretningspakken, sådan at der med kontante løsninger skabes balance mellem indtægter og udgifter.

For kommunerne indebærer det, at de i 2011-2013 kan opretholde en historisk høj budgetramme til service, hvor en årlig pris- og lønregulering sikrer kommunerne uændret købekraft. Kommunerne vil derved i 2012 have de samme historisk høje budgetter, som de har i 2011, og som de havde i 2010, hvor vi årligt bruger knap 74 mia. kr. mere på den borgernære velfærd, end hvis Nyrupregeringens niveau fra 2001 alene var videreført og prisreguleret. Det betyder, at udgangspunktet for konsolideringen er et aktuelt historisk højt udgiftsniveau.

Derudover er det naturligvis vigtigere end nogen sinde, at kommunerne konsekvent har fokus på at frigøre ressourcer til fortsat udvikling af den borgernære velfærd, f.eks. ved at effektivisere og omprioritere sig til et øget råderum gennem øget digitalisering, effektivisering af administrationen, mere effektive indkøb, lokal afbureaukratisering samt nedbringelse af sygefraværet for blot at nævne et par enkelte eksempler.

Kommunerne gør i de her år en stor og vigtig indsats for at gå nye veje i opgaveløsningen med henblik på at omprioritere midler, finde effektiviseringspotentialer og på anden måde tilpasse opgaveløsningen. Det vil vi i Venstre gerne kvittere for, ligesom vi meget gerne vil understøtte kommunerne i det fortsatte arbejde med, at vi også i de kommende år kan sikre, at vi får mere velfærd for pengene. Målet er ikke, at alle kommuner skal være ens. Målet er, at flere skal

lære af de bedste og gennem lokale løsninger finde frem til de måder, hvorpå man bedst og billigst kan levere service ud fra lokale behov og ønsker.

Friheden til at gå nye og egne veje i opgaveløsningen er et helt centralt element i det kommunale selvstyre. Det er bl.a. derfor, at regeringen siden 2001 har gennemført en lang række initiativer for at sikre større rum for lokal prioritering og nytænkning i kommunernes opgaveløsning. Eksempler herpå er frihedsbrevet, udfordringsretten, afbureaukratisering og nu senest frikommuneforsøget, hvor målet er bedre kvalitet i den offentlige service ved at sikre udvikling og afprøvning af nye måder at styre og tilrettelægge den borgernære service på og samtidig afprøve nye styrings- og ledelsesformer i kommunerne. I Venstre har vi store forventninger til de mange indsatser, og vi vil også fremadrettet arbejde for at understøtte kommunernes lokalpolitiske handlerum i udviklingen af de borgernære velfærdsområder i kommunerne.

Det var så en kort opsummering af, hvad regeringen, herunder Venstre, gerne vil gøre for at sikre sunde rammer om dansk økonomi og dermed også medvirke til at forbedre rammerne for kommunernes økonomi og det lokale selvstyre.

Kl. 15:26

Men hvad er det så, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti gerne vil, og som Enhedslisten jo så kræver fuld indflydelse på, ikke mindst i forhold til den økonomiske politik? Det korte svar må være, at det fortsat må stå hen i det uvisse. Tidligere var der i hvert fald ikke, når man snakkede med Socialistisk Folkeparti, nogen grænser for, hvor mange penge man kunne love kommunerne, f.eks. var både hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt i 2008 medforslagsstillere til et forslag, der pålagde regeringen at give kommunerne endnu flere penge, alt imens man nu i det senest færdiglavede oplæg kritiserer regeringen for at have vendt det blinde øje til budgetoverskridelser i netop kommunerne.

Sådan er der eksempel på eksempel på, hvordan man har sagt et og gør noget andet, og når man så skal levere de konkrete løsninger og de konkrete svar, så svigter man...

Kl. 15:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Taletiden er desværre ved at være udløbet.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

I Venstre er vores svar til gengæld klart. Vi vil gerne være med til at arbejde os ud af krisen i stedet for at gældssætte og belåne Danmark ud i en ny krise.

Jeg skal på den baggrund på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og fru Pia Christmas-Møller fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen skal i den kommende periode forhandle med KL om rammerne for den kommunale økonomi for 2012. Folketinget konstaterer, at der med genopretningsaftalen er aftalt klare og faste rammer for de kommunale serviceudgifter frem mod 2013. Det følger af aftalen, at kommunerne kan fastholde den høje budgetramme i 2010 frem mod 2013. Folketinget noterer, at regeringen i de kommende forhandlinger lægger vægt på mulighederne for bedre ressourceudnyttelse samt initiativer, der kan styrke kommunernes muligheder for lokalpolitisk styring og prioritering med henblik på at understøtte en stærk decentral kommunal sektor.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 66).

Kl. 15:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det vil indgå i forhandlingen, men først blive stemt om i morgen, den 26. maj 2011.

Til gengæld er der et par korte bemærkninger til ordføreren. Jeg skal lige understrege for en sikkerheds skyld, at her er der 1 minut taletid til hver. Den første er fra hr. Rasmus Prehn. Værsgo.

Kl. 15:28

Rasmus Prehn (S):

Noget tyder på, at Venstre hverken overholder sine løfter eller den taletid, der er givet til rådighed her i Folketingssalen.

I forhold til det, ordføreren er inde på, hvor hun taler varmt og engageret om det med afbureaukratisering og mere effektivisering og sådan set også tillid til kommunerne, er det jo lidt underligt, at de forskellige forskere, der sidder og iagttager, hvad der sker med regeringens lovgivning over for kommunerne, har et helt andet billede af, hvordan den siddende regering behandler kommunerne. Jeg står her med en artikel fra Ugebrevet A4, hvor en forsker fra Københavns Universitet, Gunnar Gjelstrup, giver udtryk for, at efter strukturreformen har der næsten som perler på en snor været gennemført begrænsninger af det kommunale selvstyre. Er det den form for tillid og den form for frihed, som Venstre vil give kommunerne, nemlig at man kommer med det ene forslag efter det andet, der begrænser det kommunale selvstyre, som sætter snærende bånd, i forhold til hvad man må i landets kommuner?

Kl. 15:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:29

Sophie Løhde (V):

Jeg har i min tale nævnt en lang række konkrete eksempler, som jeg meget gerne vil gentage, hvis det skulle hjælpe på forståelsen, med hensyn til at vi konsekvent arbejder på at give kommunerne nye frihedsgrader og ikke mindst også nye måder at gå nye veje på i opgaveløsningen.

Men jeg synes alligevel, at det er lidt tankevækkende, når vi nu apropos snakker om løfter, for nu har man jo fra S og SF's side for dog endnu ukonkret finansiering – vi kan ikke få at vide, hvor pengene skal komme frem – sagt, at nu vil man give kommunerne 3 mia. kr. ekstra i 2014. Går man listen igennem over de løfter, som politikere fra S og SF, hvoriblandt hr. Rasmus Prehn er en af dem, har udstedt igennem det seneste år, vil man se, at listen når langt op over de 10 mia. kr. Med andre ord er der ikke sammenhæng mellem de løfter, man giver, de midler, man gider at anvise finansiering til, og så det, man i øvrigt lover over for borgerne. Jeg synes, at man skulle prøve at kigge sin egen lille løftepolitik en lille smule efter i sømmene.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:30

Rasmus Prehn (S):

Vores løfter fremgår jo fuldstændig klart af vores 2020-plan, som man også kan hente på internettet, hvor man kan se, at det er fuldt finansieret. Det er i øvrigt meget pædagogisk forklaret, så der tror jeg også at Venstres ordfører vil kunne få lejlighed til at slå op, hvad vores politik er, og hvad vi har lovet.

Jeg synes stadig væk, at ordføreren mangler at svare på det spørgsmål, jeg stillede: Hvordan kan det være, at stort set alle for-

skere uden undtagelse peger på, at regeringen ikke giver frihed til kommunerne, men at de derimod laver sanktioner, laver snærende bånd osv.? Der er jo sanktionsmekanismer helt ned i detaljen, så også parkeringsafgifter vil man blande sig i. Der er snart sagt ikke et område i kommunerne, hvor man ikke vil stille krav fra regeringens side.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:31

Sophie Løhde (V):

Jeg kan ikke lade være med at trække på smilebåndet, og jeg må også medgive hr. Rasmus Prehn, at det virkelig var et godt forsøg på at sælge den der flotte indpakning af en plan, hvor man endnu ikke har kunnet få oplyst, hvad det er for nogle økonomer, som fuldt og helt støtter finansieringen i den røde plan og dermed kan sige god for, at pengene rent faktisk findes i den virkelige verden, dvs. inden for planeten Jorden.

De økonomer, kunne vi forstå på fru Helle Thorning-Schmidt, fandtes i den virkelige verden, men man ville ikke angive dem, man vil ikke ud med dem. Vi har nu i Venstre efterlyst dem over flere dage. Der er ikke nogen, der har meldt sig endnu, og vi leder stadig, så hvis hr. Rasmus Prehn kan nævne bare én, som ikke er ansat i den socialdemokratiske partitjeneste eller i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som fuldt og helt støtter den røde plan og dermed finansieringen i den, kunne det jo være rart, at de blev bragt frem i lyset, for der er ingen andre, der har kunnet finde dem.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:32

Line Barfod (EL):

Det er klart, at hvis man kun spørger liberalistiske økonomer, der er enige med en selv, og bankøkonomer, som har en interesse i, hvem det er, der er ved magten, så er det nok svært.

Fru Sophie Løhde sagde, at regeringen ønsker varig velfærd i stedet for luftige løfter. Den varige velfærd, man ønsker, er det det, vi ser nu, hvor man fra flere og flere vuggestuer hører, at når et barn har behov for at få skiftet ble, så kan man ikke gøre det, for der er kun én voksen på stuen, og hvis man skal skifte det barn, vil man være nødt til at efterlade de andre alene, og det kan man ikke? Den varige velfærd, man ønsker, er det en situation, hvor en meget stor del af kommunerne ikke kan overholde minimumstimetallet i folkeskolen? Hvad er det for en varig velfærd, regeringen mener at man sikrer, ved at man gør flere mennesker arbejdsløse med at afskaffe efterlønnen?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:33

Sophie Løhde (V):

Varig velfærd er, at man finder pengene, inden man bruger dem. Jeg er godt klar over, at det princip ikke er noget, man deler i Enhedslisten. Varig velfærd er, at man ikke udsteder en hel masse dejlige gyldne løfter til befolkningen, hvorefter man på et eller andet andet tidspunkt efter et valg må konstatere: Hovsa, det blev ikke til noget, hovsa, så måtte man lige pludselig røre ved boligskatten, hovsa, så måtte man lige pludselig pille ved efterlønnen, alle de ting, man el-

lers påstod at man ikke ville, men man kunne dele ud, og man kunne dele ud. Det er ikke varig velfærd, det er falsk velfærd.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:34

Line Barfod (EL):

Jeg kan love fru Sophie Løhde, at Enhedslisten ikke har nogen planer om at gøre folk arbejdsløse ved f.eks. at forringe efterlønnen. Når vi i Enhedslisten gerne vil bruge nogle penge på et område, så siger vi også, hvor de penge skal komme fra. F.eks. siger vi, at hvis man bad de 10 pct. rigeste i det her land om at betale det samme i skat i år, som de betalte for 2 år siden, ville vi have 7,3 mia. kr. mere til kommunal velfærd. Det er ikke noget luftigt langt ude i fremtiden som fru Sophie Løhdes underlige plan om at gøre flere mennesker arbejdsløse. Nej, det er helt konkrete penge, som vi klart anviser hvor vil komme fra. De penge vil vi gerne helt konkret f.eks. bruge på, at børn i vores vuggestuer kan blive skiftet, når de har behov for det.

Hvad er indholdet i den velfærd, fru Sophie Løhde gerne vil have? Hvad er det for et velfærdsniveau? Er det, at de børn, hvis forældre har råd til at betale for en privat vuggestue, kan blive skiftet, når de har behov for det, mens dem, der ikke har råd, må finde sig i at skulle stå i kø, eller er den velfærd, fru Sophie Løhde påstår man sikrer, en velfærd, som er for alle?

Kl. 15:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:35

Sophie Løhde (V):

Varig velfærd er, at vi arbejder Danmark ud af krisen i stedet for at forgælde og belåne Danmark ind i en ny krise. Men hvis fru Line Barfod havde hørt efter i indledningen af min tale, ville hun også have noteret sig, at jeg rent faktisk roste Enhedslisten. Det vil jeg meget gerne gentage her i dag, for det er jo i sig selv lidt af et paradoks, at det parti i oppositionen, som gerne vil være støtteparti, sådan set er det, som har været mest konkret og mest ærlig i forhold til konkret at lægge nogle ting frem.

Vi har jo ikke kunnet få ud af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, hvordan det er, man konkret vil finde pengene. Det er sådan noget med hvis og når og måske, men det kan man jo ikke bruge til noget, i hvert fald ikke hvis man er borger og gerne vil have sikkerhed for, at der ikke lige pludselig kommer alle mulige ting væltende ned over hovedet, som man ikke var forberedt på. Man var i hvert fald ikke forberedt på, at politikerne lige pludselig kunne gøre sådan nogle ting.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Tak. Der er et par korte bemærkninger mere, og den næste er fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:36

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Der er jo tit og ofte direkte fjernsyn fra Folketinget, og jeg har noteret mig, at overraskende mange mennesker faktisk er interesserede i at følge med i debatterne, og der er overraskende mange mennesker, der faktisk sidder og følger med, når vi diskuterer, fordi de synes, det her er vigtigt. Hvis der sidder nogle kommunalpolitikere rundt omkring og følger med i den her debat, vil jeg sige til dem, at hvis jeg var dem, ville jeg være dybt forstemt over den måde, det

foregår på, for det, vi indtil nu har diskuteret, er fru Sophie Løhdes opfattelse af S og SF's plan, eller hvordan det ene eller det andet foregår. Det, vi er her for, er sådan set at diskutere kommunerne, og det er næsten det eneste, vi ikke har snakket om endnu. For det, vi skal snakke om, er jo kommunernes økonomi, rammerne for kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre, og hvad det egentlig er, man vil gøre for at sikre, at der er en økonomi og et selvstyre. Det, vi ser, er jo, at en del kommunalfolk, inklusive Jan Trøjborg som formand for KL, faktisk har nogle indvendinger omkring vilkårene for kommunernes økonomi og selvstyre, sådan som det er i øjeblikket.

Så mit spørgsmål til fru Sophie Løhde er egentlig ganske enkelt: Er der overhovedet noget, der gør indtryk på ordføreren, af den kritik, de bekymringer, de indvendinger, der bliver rejst omkring kommunernes situation og muligheden for at fortsætte udviklingen i kommunerne i retning af velfærd? For det lyder oprigtigt talt, når ordføreren taler, som om det at komme med nogle spørgsmål til et reelt indhold er ligesom at kaste vand på teflon. Altså, er der overhovedet ikke noget, der gør indtryk på ordføreren, når det handler om bekymringer for, hvad der skal ske med den kommunale velfærd?

Kl. 15:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige understrege endnu en gang, at taletiden er 1 minut i den her fase.

Så er det fru Sophie Løhde.

Kl. 15:37

Sophie Løhde (V):

Vi er her i dag for at diskutere rammerne for den kommunale økonomi, og der gjorde jeg i min tale meget ud af at pointere, at hele forudsætningen for at kunne diskutere, hvad det er for nogle rammer, kommunerne skal have i 2012 og i de kommende år fremadrettet, jo er, at man sikrer sig, at de overordnede samfundsøkonomiske rammer er på plads, at der er balance mellem indtægter og udgifter. Det er jo derfor, genopretningspakken og tilbagetrækningsreformen er så vigtige i forhold til at sikre, at vi på den ene side får bragt balance mellem indtægter og udgifter, og at der på den anden side også bliver råd til at udvikle kernevelfærden i kommunerne. Det sikrer vi med de konkrete reformer, som regeringen vil gennemføre. De sikrer, at der bliver råd til at kunne bruge fire friske milliarder kroner til velfærd i bl.a. kommunerne hvert år. Uden reformer havde vi ikke de muligheder, og derfor består hele øvelsen jo aktuelt i at finde ud af, hvorvidt der i Folketinget er politikere, som vil påtage sig et ansvar for at gennemføre de nødvendige reformer, som sikrer, at vi også i de kommende år kan videreudvikle kernevelfærden i kommunerne.

Dernæst synes jeg også, man burde anerkende, at jeg sådan set i min tale forsøgte at pointere, at man aktuelt gør en stor indsats ude i kommunerne i forhold til netop også at sikre nye veje i opgaveløsninger, effektiviseringer osv. Der er fortsat et potentiale endnu, og det er jo det, vi skal se på i forhold til de kommende år.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:39

Meta Fuglsang (SF):

Så langt, så godt. Så har vi taget den der overordnede nationaløkonomiske ramme med, nemlig at der er penge i kassen. Vi kan så diskutere på et andet tidspunkt, om den ene eller anden plan er mere eller mindre usikker, men nu er vi enige om, at der er penge i kassen til kommunerne inden for den ramme, vi kender nu.

Så er det spørgsmålet om råderummet, både i forhold til de økonomiske valgmuligheder og det kommunale selvstyre. Der er rege-

ringen jo kommet med bl.a. nogle frikommuneforsøg og nogle andre initiativer i forhold til det kommunale selvstyre. Men der er en del kritik af, at der ikke er råderum nok for kommunerne til at vælge.

Nu er jeg lidt optaget af afbureaukratisering, som ordføreren jo også har været inde på, og spørgsmålet er, om ordføreren vil være klar til at kigge på afbureaukratisering, som går ud over de forslag, regeringen har lagt frem. Der har været den her liste med over 67 forslag, hvor det viser sig, at i hvert fald halvdelen har været brugt tidligere eller er gennemført. Men er ordføreren klar til at kigge på en reel afbureaukratisering ved at ændre på den tvungne konkurrenceudsættelse og ved at slække på den kontrol af den enkelte medarbejder, så man viser mere tillid og mindre mistillid? Er ordføreren parat til at gå ind at kigge på noget, som gør lidt mere ondt eller stiller kommunerne lidt mere frit, end de er stillet nu, og som når ud over de her paradeforslag, som senest er kommet frem?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:40

Sophie Løhde (V):

Vi er hele tiden klar til at kigge på afbureaukratisering. De seneste par og tres forslag var bare de seneste i rækken, og jeg synes faktisk, at det er en lille smule hånligt at kalde dem sådan for petitesser og andet. Mange af forslagene er forslag, der er sendt ind af engagerede medarbejdere ude i kommunerne, af borgere, der har gode ideer til, hvordan man kan gøre nogle ting smartere i den offentlige sektor. At stå at sige, at det bare ikke er noget, og at det ikke kan bruges til noget, synes jeg sådan set er en hån mod de mange mennesker, som hver dag ude i kommunerne gør en fantastisk indsats, også for at komme med nye og konkrete forslag til afbureaukratisering.

Vi vil fortsætte ud ad det spor, og vi skal hele tiden ånde os selv i nakken i forhold til at afbureaukratisere i den offentlige sektor.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste korte bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:41

Morten Østergaard (RV):

Man skulle tro, at valgkampen var i gang. Ikke bare på grund af debatten herinde, men også fordi Venstre og regeringen nu igen er på vej med et stort afbureaukratiseringsinitiativ. Det kommer gerne, sådan når det nærmer sig tiden for folketingsvalg.

Sidst var det udfordringsretten, der i 2007 var det store dyr i åbenbaringen. Der synes jeg bare, at det måske kunne være interessant at udforske, hvordan det er gået med det, og nu er jeg så faldet over, at man i Københavns Kommunes Sundhedsforvaltning har indsendt 14 forslag og har fået tilladelse til at udfordre på tre af de områder, man har peget på. Eksempelvis skal man stadig væk indsende dokumentation for, at man rent faktisk kontrollerer sine legepladser, nogle stiger og sådan nogle ting – bare for at nævne nogle enkelte ting, de gerne ville gøre selv.

Derfor er spørgsmålet bare: Hvorfor skulle man efter 10 år, hvor man har sprøjtet regler ud, så den her gang tro på, at regeringen mener noget med afbureaukratisering?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:42

Kl. 15:44

Sophie Løhde (V):

Hvis man synes, at der er sådan nogle tidsmæssige sammenfald, i forhold til hvornår der kommer afbureaukratiseringsforslag og andet, så må det jo være, fordi man hele tiden går rundt og tror, at der skal være valg. Altså, der er jo kommet det ene forslag efter det andet for lang tid siden, og vi fortsætter ufortrødent. Det er også derfor, jeg pointerer, at afbureaukratisering er noget, som vi aldrig nogen sinde bliver færdige med som politikere, for vi skal hele tiden ånde os selv i nakken i forhold til at se på, om man kan gøre tingene på nogle bedre og smartere måder.

Konkret i forhold til udfordringsretten er langt hovedparten af de ansøgninger, der er indkommet fra landets 98 kommuner, jo blevet imødekommet, og det viser jo i hvert fald, at kommunerne også er villige til at kigge på, hvor de kan gøre nogle ting anderledes, men at de måske også skal være bedre til at kigge på, hvad de har af lokale handlemuligheder i forhold til at lave lokal afbureaukratisering samtidig.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:43

Morten Østergaard (RV):

Det er en spændende påstand, og der er jo mange, der undersøger fakta for tiden. At hovedparten af de ansøgninger, der er kommet ind på udfordringsretten, er blevet imødekommet – at altså over halvdelen er blevet imødekommet – er i hvert fald ikke tilfældet i Københavns Kommune. Det kan være, at der er andre kommuner, der har haft lettere ved at bryde de åbne døre ind.

Men så lad mig stille et andet spørgsmål: Hvis vi tager beskæftigelsesområdet, som også er et af de områder, hvor der har været diskuteret afbureaukratisering, har man i Københavns Kommune 20 jurister, og 10 millioner af københavnernes skattekrone bruges hvert eneste år på at fordøje de halvanden nye regler eller love, som de bliver mødt med hver eneste uge. Synes fru Sophie Løhde ikke også, at det er lidt tyndt at tale om afbureaukratisering, når man skal have 20 jurister i landets hovedstad siddende hvert år dag ud og dag ind og fordøje de nye regler, der kommer fra bare et ministerium?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:43

Sophie Løhde (V):

Jo, det er hvert fald sådan noget, der måske tyder på, at man bruger meget lang tid i Københavns Kommune på nogle ting, som man ikke burde bruge så lang tid på. Men naturligvis skal man sikre sig, at lovgivningen overholdes. Det er også derfor, at der bliver afbureaukratiseret på beskæftigelsesområdet, på sundhedsområdet, på socialområdet osv. osv. Over halvdelen af ansøgningerne under udfordringsretten er blevet imødekommet, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, og det viser jo sådan set også, at vi gerne vil arbejde sammen med kommunerne om afbureaukratisering, og det er det, vi gør med udfordringsretten; det er det, vi gør i forhold til frikommuneforsøget; det er det, vi gør i forhold til at bede borgere og medarbejdere om at komme med forslag til afbureaukratisering; og det er det, vi gør nu senest ved at sørge for, at vi rent faktisk også gennemfører dem, så vi kan komme videre.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Både landets finansminister og også Venstres ordfører lagde meget vægt på, at Venstre har en solid tro på det kommunale selvstyre. Det er bare mærkeligt, hvis man så kigger på, hvad det er for en regeringsførelse, der har været i de sidste mange år. Det har været krav på krav og lov på lov, der har været over for kommunerne. Det har været detailstyring, der har været fokus.

Regeringen har gennemført sanktionsmekanismer. De har gennemført detailstyringslove. De har gennemført krav om halvårsregnskab. De har indført krav om, hvad man må på parkeringsområdet. Det ene forslag efter det andet. Så det er noget tvivlsomt med den tro på det kommunale selvstyre. Regeringen ved bedst selv og vil sidde og styre fra Slotsholmen.

Det er sådan, at jeg faldt over et citat fra lektor ved Syddansk Universitet, Michael Baggesen Klitgaard, der giver udtryk for, at det efterhånden er sådan med regeringens politik over for landets kommuner, at borgmestre og kommuner er sådan en slags implementeringsagenter for staten, frem for at der er tale om kommunalt selvstyre. Det synes jeg, og det synes vi Socialdemokrater er meget rammede.

Et andet tema, der er for den her forespørgselsdebat, er jo den kommunale økonomi. Der må vi bare sige, at selv om Venstre og regeringspartierne i det hele taget bryster sig af, at der er råd til velfærd, og at der er en god økonomi i landets kommuner, så er man under pres ude i landets kommuner. Faktisk er det sådan, at hvis vi kigger på, hvordan man budgetterer i indeværende år, så ser vi, at man ligger 1,2 mia. kr. under det budget, der var bare sidste år, i 2010. Så det er altså noget voldsomt, man skærer ned.

Vi hører så Venstre igen og igen tale om varig velfærd. Nu så vi så forleden de her store annoncer, og der var tale om sådan en mindre stavfejl, hvor man havde lidt problemer med at stave til velfærd. Men jeg er kommet lidt i tvivl om, om fejlen i virkeligheden er meget mere alvorlig end den her lidt uskyldige fejl. Var det, som Venstre mente, i virkeligheden karrig velfærd, altså ikke varig velfærd, men karrig velfærd – altså en begrænset og smålig velfærd? Det får man i hvert fald lidt indtrykket af, når man ser på, hvad virkeligheden er.

Kigger vi på et område som dagtilbud, altså de pasningstilbud, der er for vores børn og andre, kan vi se, at der i 2011 er ½ mia. kr. mindre til det her område, end der var året før, i 2010. Kigger vi på ældreområdet, ser vi, at der er tale om 300 mio. kr. mindre i år, end der var sidste år. Kigger vi på området udsatte børn, som jo er noget af det, vi virkelig synes er vigtigt, for vi ved godt, at hvis man ikke investerer her, kan det gå rigtig galt, så ser vi, at der er 100 mio. kr. mindre i år, end der var sidste år. Også på folkeskoleområdet er der massive besparelser, og der er det i retning af 200 mio. kr. mindre, man bruger. Og vi kan se i avisartikler, bl.a. i Berlingske forleden, at der tales om, at det simpelt hen kvæler fagligheden, når der spares så meget.

Vi ser jo også, at der er massive fyringer midt i en krisetid, hvor vi ved, er det er vigtigt, at samfundet går forrest og er et lokomotiv, der trækker økonomien i gang. Der er regeringens svar: Man afskediger folk, man sender dygtige medarbejdere hjem med en fyreseddel til familien.

Faktisk er det sådan, at fra januar 2010 og frem til januar 2011 har man afskediget næsten 2.500 skolelærere. Inden for social- og

sundhedsområdet er der over 3.000 personer, som er blevet afskediget, altså social- og sundhedspersonale. På området dagpasning er det 800 pædagoger. På området døgnpasning er der blevet mere end 4.000 stillinger færre.

Så har man også det indtryk, at det, der virkelig, virkelig kan få Venstrefolkene til at brænde, også De Konservative for den sags skyld, er privatiseringsideologien. Hvor vi andre er optaget af, hvad der er godt for borgeren, hvad det er, der sikrer, at vi får en bedre folkeskole, hvad vi gør for bedre velfærd, så er det, man for alvor er optaget af i regeringspartierne, privatiseringsideologien. Bare det bliver privat, så bliver det bedre. Og der ser vi jo, at man ikke alene vil presse kommunerne til at komme op på en højere procent, 31,5 pct. skal sendes i udbud, men man har også fremsat lovforslag om, at det skal tvinges igennem. Det er ikke noget, man skal forhandle sig frem til ved de kommende kommuneforhandlinger, næh, man skal tvinge det, der nu er foreslået en lov om, igennem. Så privatisering er en ideologi, der fylder mere end hensynet til borgerne. Det synes vi fra Socialdemokratiets side er dybt bekymrende. Det kan være udmærket fra tid til anden at sende opgaver i udbud, men det skal være op til kommunerne selv.

Så er der hele spørgsmålet om strukturreformen, som jo blev ud-råbt som en fantastisk velsignelse til det kommunale landskab. Det var simpelt hen århundredets største reform. Nu skulle der ske noget. Det ville regne ned med manna fra himlen. Men hvorfor må vi så ikke få lov at evaluere den? Hvorfor må vi ikke kigge på, hvad der var godt, og hvad der var skidt? Der er jeg faldet over et andet, synes jeg ret sigende citat af lektor Gunnar Gjelstrup fra Københavns Universitet, som siger:

»En hjemmehjælper kan dårligt gå på toilettet, uden at det skal dokumenteres.«

Hvorfor så ikke evaluere det, regeringen selv har kaldt for den største reform herhjemme? Altså, alt skal dokumenteres ned i mindste detalje. Hvorfor kan vi ikke få lov at evaluere strukturreformen? Hvad var godt? Hvad var skidt? Jeg og Socialdemokratiet synes, at tiden er inde til det.

De socialdemokratiske visioner, hvor er de så henne? Jamen vi har jo i vores plan fremlagt visioner om, hvordan vi får større frihed til kommunerne, mere tillid til kommunerne; hvordan man ved at have flerårige budgetter kan have mulighed for at tænke langsigtet og strategisk; få bedre lånemuligheder, så man kan sætte energirenoveringer og andet på dagsordenen. Der er masser af visioner.

Min taletid er udløbet. Nu, hvor jeg var efter Venstrefolkene, skal jeg jo passe på, at jeg ikke begår samme fejl selv. Så jeg må hellere holde inde nu.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det ser vi gerne, ja. Der er sådan et lille display, hvor man kan se, hvor langt man er i sin taletid. Så kan man selv følge lidt med.

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby, og her er det jo 1 minut, vi har.

Kl. 15:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen når vi så stiller spørgsmålene, kan hr. Rasmus Prehn jo glæde sig over at få lidt øget taletid i dagens anledning. Men jeg synes gerne, jeg vil rose hr. Rasmus Prehn lidt. Det er sådan, at hr. Rasmus Prehn gerne vil rose mig en gang imellem, og jeg prøver jo så ihærdigt på at finde et eller andet, man dog kan rose. Og jeg har bestemt mig for i dag at ville rose hr. Rasmus Prehn for hans utrolige dygtighed til at være et sortsynsmenneske med hensyn til fremtidsperspektiverne for det danske samfund. For jeg synes faktisk, når man sådan hører den tale, vi lige har hørt, så er der næsten ikke grænser for, hvor skidt det står til i Danmark. Det er, ligesom om det hele er gået i stå; der er kun tilbageskridt, der er kun besparelser osv. Jeg vil

selvfølgelig medgive, at der har været besparelser, det kan vi jo se sort på hvidt. Der er kommuner, der har været ude at afskedige, det er korrekt, men omvendt må man også prøve at tage udgangspunkt i virkeligheden, og her kan vi se, at den plan, som hr. Rasmus Prehn selv går til valg på, er en 2020-plan, som vil medføre, at der fra 2013 vil være 18 mia. kr. mindre til rådighed. Og der kan vi jo så citere en anden professor, eller han er nu ikke professor, men han i hvert fald ekspert; det er Kurt Houllberg fra Anvendt KommunalForskning, som jo siger, at det her er noget, der vil betyde massive besparelser i kommunerne, hvis Socialdemokraternes politik bliver til virkelighed.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er ordføreren.

Kl. 15:52

Rasmus Prehn (S):

Som Dansk Folkepartis ordfører selv er inde på, så får jeg ekstra taletid, når jeg får det her spørgsmål. Jeg takker for rosen, men jeg synes nu ikke, at det så meget er det med sortsynet, der skal fylde, for nu spørger ordføreren jo netop ind til vores plan, vores 2020-plan, og så er det, at det lyse sind kommer frem; så er det, at visionerne og drømmene for fremtiden kommer frem. For det er jo faktisk sådan, at med det her forslag vil man som dansker kunne vælge en lysere fremtid, mere fokus på velfærd – og det er varig velfærd, det er ikke kun Venstres karrige velfærd, der kommer i fokus, hvis det er, at den her plan kommer til at bestemme.

Så nævner hr. Hans Kristian Skibby, at allerede fra 2013 vil man gå ned på en lavere vækst. Det er altså i 2015, at skellet er. Vi har sagt, at frem til og med 2015 vil vi køre med en vækst i det offentlige på 1,4 pct. Så er det rigtigt, at når man kommer hen til 2016 og frem, så kører vi ned på en 0,8-procents-vækst. Og det er rigtigt, at hvis man fortsatte med den høje vækst, ville man kunne få endnu mere velfærd, og derfor bliver der også alt andet lige lidt mindre velfærd, når man går ned på 0,8 pct. Men det, vi har lyttet os til i Finansministeriet, er, at 0,8 pct. er det, der gør, at man kan fortsætte med uforandret service. Vi vil gerne sætte gang i hjulene, og derfor har vi frem til og med 2015 sat midler af til, at man kan have 1,4 pct. i vækst. Det er vi stolte af, det bliver et rigtig godt samfund.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Men der er jo bare det ene problem, som jeg synes er nok så væsentligt, og det er, at i vores optik hænger økonomien overhovedet ikke sammen i den finansiering, som hr. Rasmus Prehn er så glad for. Hr. Rasmus Prehn siger, at det er hr. Prehns drøm, men det er i hvert fald hr. Skibbys mareridt, skulle jeg så hilse at sige, for jeg synes, det er absolut til den forkerte side. Jeg vil så selvfølgelig medgive, at det er korrekt, at det er i 2015 og ikke i 2013, som jeg sagde.

Men grundlæggende er det jo sådan, at en af dem, som skal stå bag hr. Rasmus Prehns regering, er Socialistisk Folkeparti og i særdeleshed hr. Ole Sohn, som har været ude at sige, at det her med de 0,8 pct. i fremskrivning vil medføre en masse på det velfærds-samfund, som vi kender i dag. En masse – det var det ord, der blev brugt gang på gang, da man skulle kommentere planen om de 0,8 pct. i vækst. Nu står S og SF selv med nøjagtig den samme fremskrivning, 0,8 pct. i vækst, og nu er det lige pludselig ikke nogen masse. Eller er hr. Rasmus Prehn enig med hr. Ole Sohn i, at det er en masse med de 0,8 pct.?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Nu var det jo en nulvækst, som regeringen fremlagde, og ikke en 0,8-procents-vækst. Og en nulvækst vil også ifølge de svar, vi har fået fra finansministeren, betyde, at man er nødt til at lave betydelige reduktioner. Det var derfor, vi var bekymrede for det. Vi synes, at vi skal have en god og en stærk velfærd i Danmark. Det er også det, danskerne gerne vil have; danskerne betaler langt hen ad vejen deres skat med glæde og vil gerne have velfærd. Derfor skal vi passe på med at udhule for meget, og det var det, der var lagt op til med nulvækst.

Det er også derfor, vi har sagt, at når nu vi skal bruge samfundet som lokomotiv til at trække udviklingen i gang, så er vi nødt til at komme op og have 1,4 pct.s vækst, og det har vi så frem til og med 2015. Hvis det så lykkes os at få rigtig gang i økonomien, kan det jo være, at vi er i en situation, hvor vi kan fortsætte med en større vækst i det offentlige. Men sådan som tallene er nu, bliver der kun råd til at fortsætte med uforandret service, nemlig en vækst på 0,8 pct., og det er vi tilfredse med og trygge ved at kunne gøre i et stærkt samarbejde med Socialistisk Folkeparti og de øvrige samarbejdspartnere, der må være.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så går vi videre i ordførerrækken til hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, en af ulemperne ved altid at skulle være ordfører efter hr. Rasmus Prehn er, at pulten bliver alt for høj, men det kan jo så være, at der bliver lavet om på det efter valget, altså med rækkefølgen her i Folketinget. Men nok om det. Jeg vil gerne kvittere over for Enhedslisten for, at vi i dag har lejlighed til at debattere den her situation omkring kommunernes økonomi. Det er jo ikke første gang, vi diskuterer kommunernes økonomi og deres forudsætninger og deres levevilkår og betingelser, og det er nok heller ikke sidste gang.

Grundlæggende er det sådan, at vi andre, som kigger på det her med lidt andre briller, end Enhedslisten og til dels også den øvrige opposition gør, jo egentlig henholder os til det aftalesystem, som vi har i dag. Her kan vi se, at vi faktisk synes, at man har kunnet vise nogle gode resultater med hensyn til at have en god, åben og konstruktiv dialog mellem Kommunernes Landsforenings ledelse og så regeringens ministre set i forhold til, hvad der skal ske på den langsigtede bane med hensyn til kommunernes økonomi med henblik på at skabe den dynamik og den bæredygtighed, som jo er en grundlæggende forudsætning for, at vi har et tilfredsstillende udgangspunkt for den samlede økonomi i Danmark. Der er det jo altså sådan, at holdbarheden i den samlede danske økonomi efter Dansk Folkepartis opfattelse selvfølgelig – naturligvis – er en grundlæggende forudsætning for fremtidens velfærd.

Det betyder med andre ord, at vi, hvis vi ikke har styr på den samlede samfundsøkonomi og nationaløkonomi i Danmark, så heller ikke har styr på at kunne tilbyde kommunerne de virkemidler og de instrumenter, der skal til, og de økonomiske rammer og de levebetingelser, som skal være en forudsætning for, at vi kan udvikle og værne om det velfærdssamfund, som vi alle sammen kender i dag.

Det er jo også der, hvor jeg måske somme tider kigger med lidt spøgefulde øjne på netop Enhedslistens politik, for nogle gange må man ligesom tænke på den her reklame for Lotto, hvor de spørger, hvor pengene kommer fra, når man hører om, hvordan Enhedslisten vil finansiere de forskellige elementer, som de synes der skal laves om på. Der har jeg noteret mig at man fra Enhedslistens side f.eks. siger, at man ikke vil stemme for nogen som helst velfærdsforringelser over for landets borgere, når det drejer sig om velfærd omkring sundhed og uddannelse osv.

Der er det jo så, jeg synes, det i den her debat er utrolig spændende at se, hvad der vil ske efter et kommende valg, hvor vi har S og SF, som går til valg på at ville danne en ny regering, og at Enhedslisten har sagt, at de ubetinget vil støtte den regering. Og den regering, som så skal bestå af S og SF, er jo en regering, som har lagt en økonomisk plan frem, som netop betyder, at der vil blive mærkbare besparelser, fordi de fremskrivninger, som vi har, vil betyde, at der vil blive færre penge til rådighed til offentligt forbrug og dermed færre penge til rådighed for kommuner og regioner fra 2015 og frem. Finansieringen frem til 2015 er der så forskellige holdninger til, altså om det er en bæredygtig økonomi eller det ikke er en bæredygtig økonomi, der ligger i de forhandlinger, der skal til dér.

Men jeg synes i hvert fald, det er utrolig spændende at se, om Enhedslisten i forbindelse med den her økonomiaftale ikke – trods alt – vil anerkende, at det, der må være det bærende element, altså må være, at man laver økonomiaftaler mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, hvor de 98 kommuner forhandler med den til enhver tid siddende regerings ministre og indgår en aftale for det kommende år og selvfølgelig også for overslagsårene, så man kan se, hvad man har at stille kommunerne og regionerne i udsigt for de kommende år.

Jeg synes jo også, at vi, hvis vi eksempelvis kigger på den seneste aftale, som vi excellerer i i dag, så kan se, at man fra regeringens side faktisk har været inde med en lang række initiativer, som netop har gjort, at der situationen taget i betragtning har været godt med midler i det offentlige Danmark til at udføre de opgaver, som man har stillet kommuner og regioner. Man har bl.a. sikret ekstra større anlægsrammer frem til 2010 og andre tiltag.

Generelt må man sige, at forudsætningen for, at kommunerne har en god og sund økonomi, jo også er, at kommunernes borgere har et arbejde og en beskæftigelse, at de går ud og genererer drift, at de går ud og genererer økonomi, at de går ud og genererer indtægter, som så gør, at kommunen kan få flere penge i kommuneskatter. Det er jo sådan set det, der skal til hele vejen igennem, og derfor er det ikke sådan – synes jeg – at man kan sige, at det, vi skal have her, bare er et spørgsmål om, hvor stor den pose penge til kommunerne skal være.

Nej, det, der i allerhøjeste grad er forudsætningen, er, at den samlede økonomiske plan i Danmark skal virke, og at den skal være holdbar. Den skal ikke bestå af fugle på taget, den skal netop bestå ved, at man har nogle økonomiske aftaler, som er bæredygtige, og som vi ved er valide og vi kan stole på. Det er sådan set en af årsagerne til, at vi i Dansk Folkeparti har valgt at være med til og støtter en lang, lang række af de initiativer, som der har været omkring den økonomiske genopretningsplan fra maj måned 2010, og alle de andre aftaler, der har været.

Så vi er i Dansk Folkeparti fulde af fortrøstning, og vi håber også, at den kommende kommuneaftale vil bære frugt.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:01

kommuner, der er presset på det her område, og som er nødt til at afskedige skolelærere og andre. Er det ikke et problem?

Kl. 16:04

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan ikke lade være at notere mig, at jeg synes, at Dansk Folkeparti bruger uforholdsmæssig meget tid på at fantasere om det samarbejde, Socialdemokratiet og SF skal have med Enhedslisten. Altså, vi er selvfølgelig rigtig glade for, at Dansk Folkeparti nærmest tager det for givet, at vi vinder valget. Det er jo ikke sikkert endnu, der skal kæmpes for det, men det takker vi da gerne for.

Men måske skulle Dansk Folkeparti spare nogle af sine mange kræfter til at indfange hr. Per Ørum Jørgensen fra Kristendemokraterne. Jeg kan forstå, at der er rimelig store problemer med at forhandle med ham, så man skulle måske koncentrere sig om sine egne problemer i stedet for at fantasere de problemer, vi vil få.

Nu ved jeg jo, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby, også har børn i folkeskolen, ligesom jeg har, og derfor tror jeg også, at det vil bekymre Dansk Folkepartis ordfører, når man her den 21. maj i Berlingske Tidende kunne læse:

En folkeskole i verdensklasse. Det lyder smukt, men er langtfra realistisk, når skolerne vender hver en krone og nedlægger lærerstillingen på stribe. Det mener flere fagfolk, der understreger, at de mange lærerfyringer, som landets skoleledere venter i det kommende skoleår, vil gå ud over elevernes faglighed.

Er Dansk Folkeparti ikke bekymret over, at man presser folkeskolerne så meget?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, det er vi bestemt, og det er også derfor, vi arbejder indædt på at sørge for, at der er så få socialdemokratiske borgmestre som overhovedet muligt i Danmark. Altså, i det område af landet, hvor jeg kommer fra, Horsens, har vi socialdemokratisk styre – det er der, jeg er valgt – og vi har det også i Odder, og det er nogle af de kommuner, hvor man har valgt at nedlægge skoler og plejehjem. Der, hvor jeg kommer fra, der, hvor jeg bor – i Hedensted Kommune – har vi ikke lukket plejehjem, og vi har ikke gået ud og lavet dramatiske fyringsrunder osv., sådan som hr. Rasmus Prehn siger.

Nej, det, der er det grundlæggende, er selvfølgelig, at der er styr på økonomien, både den nationale økonomi og selvfølgelig også kommunernes økonomi. Derfor er det vigtigt, at kommunerne ved, hvor mange penge de har til rådighed. Det ved de ud fra, at vi hvert år laver en økonomiaftale mellem KL og de 98 kommuner og så med de til enhver tid siddende ministre. Det synes jeg egentlig er en sund måde at gennemføre de her ting på, så derfor vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg selvfølgelig anerkender, at det er vigtigt, at vi har gode folkeskoler, men forudsætningen for det er altså også, at vi har en rigtig god og bæredygtig økonomi.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:03

Rasmus Prehn (S):

Jamen hvis man netop ønsker en folkeskole i verdensklasse, hvis man satser på, at vores børn skal være kloge og innovative og dem, der kan skabe en bedre fremtid, er det så ikke det forkerte sted, der bliver sparet? For kommunerne giver udtryk for, at de ikke sparer der, fordi de har lyst til det, men at de sparer der, fordi de ikke har andre muligheder, og fordi de er presset på økonomien. Det er jo alle

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan ikke bortforklare, at den økonomiske situation, som hele verdenssamfundet står i, med recession og nogle steder også tilbageslag, selvfølgelig også har indvirkning på, hvor mange penge der er til rådighed til velfærd i det danske samfund. Vi har så heldigvis været så velopstrede og så forberedt på det her, som man overhovedet kunne være, ved at vi har sørget for at lægge penge op og betale gæld af i de gode år, så vi havde noget at stå imod med i de år, hvor det kom til at gå sværere for sig.

I vores nabolande kan vi jo se, hvor galt det kan gå. I England f.eks. har man jo meddelt, at man skal spare 10 pct. på alle offentlige budgetter. Det skal man ikke i Danmark. Vi har faktisk valgt at sige til kommunerne: Vi garanterer en pris- og lønfremskrivning, vi lægger pris og løn oven i jeres budgetter for 2010. Det er ikke dårligt med det udgangspunkt, at vi faktisk har en krise, som går uden for landets grænser.

Jeg synes egentlig også, at Socialdemokraterne burde anerkende, at det faktisk er væsentlig bedre og gunstigere at være i Danmark med den velfærd, som vi har, frem for i mange af de lande, hvor man går og kigger på slunkne pengekasser, og hvor der er store, store sparerunder.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:05

Line Barfod (EL):

Hr. Hans Kristian Skibby bliver ved med at tale om fugle på taget. Jeg kunne godt lide at vide, hvordan hr. Hans Kristian Skibby helt konkret mener at det forbedrer velfærden ude i kommunerne, at man skærer ned på efterlønnen, så flere mennesker bliver arbejdsløse, at man skærer ned på den kommunale velfærd, så flere mennesker bliver arbejdsløse, og at man bruger pengene til skattelettelser til de rigeste. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, hvad det er for en velfærd, Dansk Folkeparti ønsker, når man siger, at man sikrer velfærden, og vi samtidig oplever, at børn ikke længere kan få skiftet ble, når de har behov for det, at eleverne i folkeskolen ikke længere kan regne med at få minimumstimetallet, og at der går længere og længere imellem, at de ældre ser en hjemmehjælper. Hvad er det så helt konkret for en velfærd, som Dansk Folkeparti ønsker?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var mange ting på en gang fra fru Line Barfod, men jeg vil gerne sige, at hvis man har en kommune i Danmark med et pasningstilbud – en daginstitution eller en vuggestue – hvor der ikke er ressourcer til at skifte en ble, er det i høj grad et problem for de folkevalgte i den pågældende kommune. Det er ikke noget, vi skal stå og pinde ud herinde på Christiansborg. Der er politikere, som påtager sig både arbejdet med og ansvaret for, at der er økonomisk råderum i kommunerne. Vi har stor respekt for, at man i landets kommuner løser de

opgaver decentralt. Men jeg anerkender ikke og køber ikke bare præmissen om, at der ikke er ressourcer til at skifte ble på børn i danske vuggestuer. Den køber jeg simpelt hen ikke, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Så vil jeg gerne sige, at Enhedslisten jo har et stort forklaringsproblem i hele den her misere omkring kommunernes økonomi, ikke bare lige i 2011, men også i årene fremover, når Enhedslisten siger, at de ubetinget vil støtte en S-SF-ledet regering, og når vi kan se, at de i deres 2020-plan har lagt en massiv række af ændrede forudsætninger ind, som bl.a. betyder besparelser på kommuners og regioners budgetter.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:07

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at Enhedslisten ikke stemmer for nedskæringer i velfærden. Dansk Folkeparti stemmer igen og igen for nedskæringer i velfærden, og jeg kan forstå, at hr. Hans Kristian Skibby siger: Det er ikke mit ansvar, det er ikke mit ansvar, det er ikke mit ansvar, det er nogle andres skyld, det er nogle andres skyld.

Men hvad er det helt konkret hr. Hans Kristian Skibby mener at kommunerne så skal gøre, når de sidder og skal vælge mellem, om de vil have en dummebøde fra hr. Hans Kristian Skibby og finansministeren, eller om de skal skære ned på vuggestuerne, skære ned på folkeskolen, skære ned i hjemmehjælpen, skære ned på handicapområdet, hvor folk har brug for hjælp? Hvor er det helt konkret at hr. Hans Kristian Skibby mener at man skal skære ned på velfærden for at undgå at få dummebøder og for at undgå, at hr. Hans Kristian Skibby siger: Det er også kommunernes skyld, at der ikke er ordentlig velfærd?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi har 98 kommuner i Danmark, og de har forskellige ledelser. Rigtig mange af dem har en rød ledelse, og det er selvfølgelig også dem vel undt, hvis indbyggerne har stemt for det. Men det er grundlæggende den enkelte kommune, som har det her ansvar.

Her fra Slotsholmen skal vi sikre, at rammebetingelserne er på plads, og det er de bl.a., når vi har sikret, at budgetterne for 2010 kunne blive pris- og lønfremskrevet, således at folk var sikret den samme normering osv., som de havde året før. Andre omkringliggende lande har decideret skåret ned med op til 10 pct. i deres rammer. Det gør vi ikke i Danmark. Derfor synes jeg også, det er fuldt ud forsvarligt at sige til de her politikere, der har stillet sig til rådighed i kommunerne, at når de stiller sig til rådighed, har de selvfølgelig også ansvaret for, at der er den service, som der skal til. Det er ikke noget, som vi kan diktere og lovgive om herindefra.

Derimod har vi hvert år mulighed for at lave en rigtig god kommuneaftale, og det er så det, man gør med Kommunernes Landsforening, og det har vi altså fuld tiltro til. Det ved jeg godt at Enhedslisten ikke har. Det er en form for autoritet i Enhedslistens terminologi, men det er det ikke i vor andres. Vi mener faktisk, at KL er et talerør for kommunerne, og de gør det faktisk ganske godt.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Nu har jeg jo tit haft glæde af at diskutere kommunalpolitiske forhold med hr. Hans Kristian Skibby her i salen, og det bliver meget tit en diskussion om nogle meget konkrete eksempler fra nogle konkrete, navngivne kommuner på et eller andet, der ikke er godt nok. Sådan erindrings jeg i hvert fald mange eksempler. Det er jo eksempler, som S og SF i hvert fald får kastet i hovedet, som om det var os, der var i regering.

Det, jeg gerne vil lidt ind på, er, hvad Dansk Folkeparti egentlig forestiller sig der eventuelt kunne ske af fornyelse i kommunerne. For det bliver lidt til, at når regeringen beslutter noget, kan Dansk Folkeparti hægte sig på – uanset hvad de så i øvrigt har ment om det tidligere – men det er ret sjældent, vi fra Dansk Folkeparti hører, hvad visionerne for kommunernes økonomi og selvstyre egentlig er. Er der nogen selvstændige tanker hos Dansk Folkeparti om, hvordan man kunne udvikle de økonomiske rammer og få bedre, sundere økonomiske forhold i kommunerne? Eller endnu bedre: Hvordan kunne man arbejde med det kommunale selvstyre? Er der overhovedet nogen bud på det fra Dansk Folkeparti – selvstændige bud?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er jo et bud på det, at vi siden 2001 har været med i så at sige alle aftaler og forlig, der er indgået her på Christiansborg, på godt og ondt, vi har taget medansvar for de dårlige ting, og vi har selvfølgelig også øvet politisk indflydelse på de gode ting. Sådan er spillereglerne, hvis man er en god politiker og et godt parti, og det synes jeg sådan set ikke at vi har nogen grund til at være kedede af. Vi er sådan set ret stolte over, at vi har den indflydelse, som vi har.

Det synes jeg da måske også at SF skulle overveje, hvis den dag skulle komme, hvor SF virkelig vil til at påtage sig et politisk ansvar. I de år, jeg har været her, har det jo siden 2005 og indtil nu gang på gang været sådan, at man har stået hernede i salen og svunget sig op og sagt en masse ting, men når det kom til forhandlinger, så har Socialistisk Folkeparti jo stået udenfor og sagt, at det kunne de ikke være med til. Men den går bare ikke, hvis man ønsker at være en del af flertallet her på Christiansborg. Det er også derfor, vi kan se, at S og SF har fremlagt en plan, hvor man sådan set havde en bunden opgave, der hed, at man skulle finde 63 mia. kr. – 63 mia. kr. skulle man finde frem til 2020. Det har man så gjort, ved at man har accepteret, at der kun bliver en fremskrivning på de 0,8 pct. frem for 1,4 pct. fra 2015. Derved er det jo sådan set også Socialistisk Folkeparti, som er med til at kigge på, at der skal være en form for besparelser i den kommunale sektor.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:11

Meta Fuglsang (SF):

Tak for formaning om det alvorlige hverv, som man eventuelt vil påtage sig, hvis man skal være med i en regering. Det er vi sådan set ikke i tvivl om, og det er jo også derfor, at vi arbejder seriøst med de udspil, vi har, på den økonomiske side for kommunerne.

Det, jeg efterspørger, er en holdning til det kommunale selvstyre, for det, vi oplever, er jo gang på gang, at Dansk Folkeparti også lægger stemmer til noget, som indskrænker det kommunale selvstyre, giver mere kontrol, indskrænker råderummet for det, kommunerne

kan gøre, når de selv skal tage stilling til det. Det er egentlig det, jeg lidt efterspørger: Hvad er Dansk Folkepartis vision så for kommunerne andet end at være med til at hægte sig på de aftaler, som regeringen laver? Når jeg spørger til det, så spørger jeg til, om der skal være mere eller mindre kontrol af dem, der er ansatte. Skal det være sådan, at kommunerne skal stå lidt mere frit, med hensyn til hvad de vil udbyde og hvor meget de vil udbyde? Skal det være sådan, at kommunerne får større råderum for, hvordan man vil lægge kræfterne de forskellige steder? Hvad er der af bud på det fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis fru Meta Fuglsang vil gøre sig den ulejlighed at kigge i den seneste aftale, f.eks. om kommunernes økonomi for 2011, så står allerede på side 1 en lang række af de ting, som vi selvfølgelig er med til at tage ansvaret for ved at stemme dem igennem her i Folketinget. Det er bl.a., at vi har gennemført kravet om halvårsregnskaber i kommunerne, og vi har også krævet en styrket budgetopfølgning. Og samtidig sikrer vi, at der skal være en øget grad af decentral individuel modregning, hvis ikke kommunerne sørger for ikke at bruge flere penge end dem, der er til rådighed i den samlede pose penge. Det er sådan set grundlæggende ting.

Det gør man jo overhovedet ikke for at genere borgere eller for at genere kommuner og kommunalpolitikere, men man gør det, fordi man over de sidste mange, mange år kan se, at der så at sige ikke har været et eneste driftsår, hvor der ikke har været massive milliardoverskridelser på kommunernes budgetter. Det kunne godt gå i nogle år, da vi havde overskud i Danmark og i den danske samfundsøkonomi, men i år, hvor vi kan se, at det bliver sværere at få økonomien til at hænge sammen, er det vigtigt, at budgetterne ikke bare er budgetter – de skal også kunne måles og vejes, når årsregnskaberne kommer ud, når året er gået. Derfor er det vigtigt, at vi gennemfører de her økonomiske ændringer, som faktisk gør, at kommunerne får det langt, langt bedre og bedre kan styre deres økonomihåndtering.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Det er en meget spændende og meget vigtig debat, vi har i dag, om kommunernes økonomi og selvstyre og om de muligheder, de har for det.

Der er en tæt sammenhæng mellem det, der er den offentlige og den private sektor. Den offentlige sektor er grundlaget for, at den private sektor kan få en sund og god vækst. Hvis man ikke havde et godt offentligt tilbud, når det handler om skole, uddannelse, sundhed og infrastruktur, så var der heller ikke en privat sektor, som havde de vækstmuligheder og funktionsmuligheder, som ville give den bedste mulige private sektor. Den afhængighed, den gensidighed, mellem den offentlige og den private sektor, altså at den private sektor skaber det, som skal til, for at vi har økonomi, og at den offentlige sektor skaber mulighederne for vækst i det private, bliver tit overset eller bliver i hvert fald undervurderet, og det er en holdning til den offentlige sektor, som vi desværre tit ser fra de borgerlige partiers side.

Det er vigtigt for hele samfundet, at de offentlige ydelser fungerer rigtigt, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at der økonomisk og med hensyn til selvstyret er ro på det.

Hvad er virkeligheden nu efter 10 år med en borgerlig regering? Virkeligheden er, at den offentlige sektor, herunder kommunerne, tit bliver nævnt som noget, der skal begrænses og bekæmpes i stedet for noget, der faktisk skal have gode vilkår. Og det er en stor hæmsko for at få en ordentlig økonomi og et ordentligt selvstyre her. Det, vi har set fra regeringens side, er forsøg på nogle frikommuneforsøg, som er nogle små krusninger. Det er vigtigt at have frikommuneforsøg, men det, vi har set nu, er en ordening, hvor nogle få kommuner får lov til på et meget begrænset område efter meget nøje forhandlinger at blive frigjort for nogle bestemte regler, i stedet for at alle kommuner får fjernet det dynd af bureaukrati, som er lagt igennem de sidste 10 år.

Det, vi ser, er et forsøg på at styre den offentlige økonomi ved at lave budgetlofter, ved at lave nogle tvungne modregninger, ved at lave dummebødesystemer, hvis man ikke overholder de økonomiske rammer, der er sat. Det er noget, som er udtryk for en negativ tilgang til at få styr på de økonomiske rammer for den offentlige sektor. Det, vi senest har set, er et lovforslag, der bemyndiger ministeren til at bestemme, hvor meget kommunerne skal konkurrenceudsætte, og på hvilke områder det eventuelt skal ske. Det er altså endnu en snæver ramme for, hvad man må.

Det, vi gerne vil have, er, at man kigger på den offentlige økonomi, den kommunale økonomi, som noget, der selvfølgelig skal være i balance, men også som noget, der skal have rimelige rammer.

Der er to måder at skabe et økonomisk råderum og et handleråderum på. Den ene er selvfølgelig decideret at tilføre penge, altså at have en vækst i den offentlige sektor. Den anden mulighed er at gå ind og se på, hvordan kommunerne har mulighed for at bruge de midler, de har, altså om man kan foretage en afbureaukratisering, og om man kan foretage omorganiseringer i den offentlige sektor, så der bliver et større råderum.

Jeg er ikke i tvivl om, at et af de steder, hvor der er en afgørende forskel på den nuværende regering og oppositionen, som vi er nu, er den villighed, man har til at give råderum på andre måder end ved at give penge direkte. Det, SF er optaget af, er at skaffe en egentlig afbureaukratisering, dvs. at gå ind og kigge på, hvordan man kan lave en egentlig afbureaukratisering af kommunerne. Vi er parate til at gå længere end det, regeringen har lagt frem indtil nu, for vi er parate til at gøre kommunerne fri for tvungen konkurrenceudsættelse. Vi er parate til at gøre kommunerne fri for en lang række af de kontrolforanstaltninger, der er. Og vi er parate til at gå ind og kigge på at skabe mere kommunalt selvstyre og på den måde få en bedre udnyttelse af ressourcerne. Vi er klar over, at der er en stor og afgørende forskel på, hvor langt man er parat til at gå.

Jeg har ikke nævnt – heller ikke, selv om det blev sagt heroppefra tidligere – at det, regeringen kommer med, er nogle små forslag, man ikke kan bruge til noget. Det, jeg har sagt, er bare, at det ikke er ambitiøst nok. Når man kommer med frikommuneforsøg, altså med små forslag til, hvad kommunerne må; når man kommer med afbureaukratiseringsforslag, som er en række forslag, som er små og konkrete, så siger jeg bare, at det ikke er ambitiøst nok. Hvis kommunerne skal have en økonomi, der hænger sammen på sigt, er man nødt til at skabe mulighed for en vækst – vi har foreslået 1,4 pct. de første 4 år og så 0,8 pct. – men også, at man skaber mulighed for at lave råderum inden for den ramme, der er, ved at ændre på de regler, vi har.

Det vil være rart at få en reel diskussion af, hvor meget råderum der kunne skabes på den måde, og det, jeg gerne ville have at regeringspartierne og Dansk Folkeparti var klar til at svare lidt mere på under debatten her, var, hvor meget råderum man er parat til at give kommunerne, hvor meget frihed man er parat til at give kommunerne, og så snakke om det.

Det, det handler om, er selvfølgelig at slippe noget af den kontrol, der er. Vi har set eksempler på kampen om dagsordenen om,

hvem der er værst i det her, altså om det er kommunerne, eller det er regeringen. Vi har ud over lovforslaget, der skal give ministeren bemyndigelse til at sætte rammer for det, set en lidt uværdig diskussion om lukkedage, hvor kommuner, der har lavet lukkedage, bliver skældt ud af ministeren, fordi man misbruger den her mulighed for lukkedage, i stedet for at det anerkendes, at når der laves så stramme økonomiske rammer for kommunerne, så er det nødvendigt at give kommunerne det råderum til f.eks. at lave lukkedage.

Kl. 16:21

Jeg kan se, at jeg ikke har mere tid.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der kommer en mulighed for at svare. Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, det er interessant, at vi hører fru Meta Fuglsang sige det her om råderum. Det er selvfølgelig korrekt, at der skal være et politisk råderum, for at man kan tilbyde, fastholde og udvikle de velfærdsgoder, som vi i dag har i det danske samfund.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål om det her med, at SF jo netop har støttet den her 2020-plan, som man selv har fremlagt sammen med Socialdemokraterne, hvor man siger, at man fra 2015 kun vil have en vækst på 0,8 pct., men man mener sjovt nok, at man i de første 4 år kan finde penge til en vækst på 1,4 pct. Er det ikke en form for designerpolitik, som man bare har fundet på for at få magten her i Danmark? Det er jo noget, som man passende kan bruge i den kommende valgkamp.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvordan hænger det sammen med ansvarligheden og det her med, at det skal være en bæredygtig, fremtidssikret økonomi, at man i nogle år kan have en vækst på 1,4 pct., men lige pludselig kan den kun være på 0,8 pct.? Det er lige fra det ene år til det andet, at det går fra 1,4 pct. til 0,8 pct., hvor der ryger X antal milliarder kroner ud af driftsbudgettet i kongeriget Danmark. Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Meta Fuglsang (SF):

Jeg skal indledningsvis sige, at ordføreren har det fint. Så skal jeg sige, at når vi laver den her fremskrivning, er det selvfølgelig ud fra det bedst mulige kendskab, som vi har nu.

Det, vi gerne vil, er at bruge de første 4 år på at investere i, at det bliver muligt at drive kommunerne billigere end nu. Det vil sige, at vi faktisk vil investere i forebyggelse, ved at man tidligere tager hånd om svage børn og familier, så det ikke bliver så dyrt på lang sigt, altså at man tager hånd om den forebyggelse på sundhedsområdet, der gør, at man ikke senere får endnu højere sundhedsudgifter, og at man går tilbage til at vægte normalområdet i folkeskolen og får flyttet ressourcerne derhen, så man på sigt ikke har brug for lige så meget specialundervisning eller specialiserede tilbud. Det er klart, at det kræver en investering i den offentlige sektor, og det vil vi bruge de første år på. Det er sådan set en forholdsvis simpel forklaring.

Den anden del af forklaringen er jo, at når vi skal have økonomien til at hænge sammen, skal vi være realistiske med hensyn til, hvad rammen er. Og så langt vi kan se med det, vi kan se nu, er det den økonomiske ramme, der gør det muligt at bevare velfærden.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det er jo det, der er hele grundsubstansen i det her, og det er også derfor, jeg synes, at det er fint, at vi har den her diskussion så ofte som overhovedet muligt. Der er jo et grundlæggende element i det her, og det er de økonomiaftaler, som vi laver en gang om året med KL. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvor vi har SF henne, når det gælder de her økonomiaftaler. Man siger hele tiden, at det er dårligt, og at kommunerne er blevet bundet på hænder og fødder, men hvis vi kigger på den aftale, der er, er det jo en gensidig aftale. KL og de 98 kommuner bliver forpligtet til en masse ting, men man kan omvendt se, at regeringen, finansministeren, indenrigsministeren osv., også forpligtiger sig til nogle ting, bl.a. til at tilvejebringe ekstra penge til forsøgsordninger, puljeordninger osv.

Her kan vi se, at SF under den sidste valgkamp på store valgplakater f.eks. har foreslået, at vi skal til at have to uddannede lærere fra 0. til 3. klasse i dansk og matematik. Er det noget, man har indarbejdet i forslaget? Er det noget, der er fuldt ud finansieret?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Meta Fuglsang (SF):

De forslag, vi har i vores plan, er det, der skal til, for at man på lang sigt får den holdbare velfærd, og de er finansierede i den plan, vi har lagt frem. Så når vi siger, at der skal være to lærere i de små klasser i dansk og matematik, er det selvfølgelig også finansieret og regnet ind i den plan, vi har. Så på den måde hænger det fuldstændig sammen.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg var særlig interesseret i den del af fru Meta Fuglsangs tale, som handlede om afbureaukratisering. Det er jo en overskrift, som vi alle sammen kan støtte op om, og det har vi jo sådan set gjort i årtier, men alligevel har vi i hele demokratiets historie set en stigning i antallet af love og regler. Og det tror jeg vi alle sammen kan anerkende er en stor udfordring, som vi gerne vil løse.

SF's ordfører har også kunnet nævne nogle eksempler på nogle regler, som SF er uenig i, men de enkelte regler fylder jo meget lidt i forhold til størrelsen af det problem, som vi står over for, og derfor vil jeg spørge ind til, om SF har nogle bud på, hvordan vi får vendt udviklingen på andre måder end ved at udpege nogle enkelte regler. Altså, hvilke mekanismer skal vi anvende for at sikre, at vi får færre regler og mindre bureaukrati i fremtiden?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:24

Meta Fuglsang (SF):

Det er et spørgsmål, jeg er rigtig glad for at kunne svare på. Det er nemlig rigtigt, at vi bliver nødt til at kigge lidt mere overordnet på det, i stedet for kun at skille nogle enkelte regler fra, for det vil vi alle sammen kunne gøre.

Vi har et princip, der bl.a. handler om tillid frem for kontrol. Vi skal kigge mere på den ydelse, der skal leveres, end på processen, der fører derhen. Det vil sige, så længe en kommune på et velfærds-

område leverer det, den skal, skal man være mere optaget af det, end af at man på Christiansborg bestemmer, hvordan vejen derhen skal være ved enten direkte at lave regler om det eller ved at stille bestemte indberetningskrav, som gør, at kommunerne er nødt til at tilrettelægge det på en bestemt måde.

En anden stor klump kan være på det område, der hedder konkurrenceudsættelse. Vi synes som udgangspunkt, konkurrenceudsættelse er godt og sundt. Der kan findes mange gode grunde til det, og der kan vindes på det, men en kommune skal selv kunne bestemme, på hvilke områder man satser på konkurrenceudsættelse. Og så kan man lade være på andre områder, for der følger meget bureaukrati med, når ting bliver udbudt til private. Så man skal kunne vælge, på hvilke områder man ønsker at bruge kræfterne og på hvilke områder, man ikke ønsker at gøre det. Der kan man i stedet sige, at man selv gør det.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 16:25

Rasmus Jarlov (KF):

Det synes jeg var et ganske udmærket svar, og jeg er også langt hen ad vejen meget enig i det, som fru Meta Fuglsang siger, bl.a. vedrørende den del, som handler om, at man skal fokusere mere på, at kommunerne leverer det, de skal, frem for på, hvordan de gør det.

Jeg mener jo så bare – og her tror jeg desværre, at vandene skilles – at vi også er nødt til at sikre os, at der bliver leveret det, der skal. Jeg mener, at det er nødvendigt, at vi måler på, om kommunerne leverer det, de skal, for at vi netop kan give dem større procesfrihed. For så har vi sikkerhed for, at det går, som det skal, at kommunerne fungerer og leverer gode resultater.

Men jeg ser det som en forudsætning for at give mere frihed, at vi også har en form for resultatstyring ude i kommunerne, og der har jeg jo ofte set SF være imod. Eksempelvis har SF på folkeskoleområdet været voldsomt imod, at man har lavet nationale test, som netop giver den her sikkerhed for, at eleverne lærer det, som de skal, og er en forudsætning for, at man kan give skoler og kommunalbestyrelser større frihed til at tilrettelægge folkeskolen. Hvordan ser SF på det?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:26

Meta Fuglsang (SF):

Uden at gå ind i en meget lang debat om nationale test vil jeg sige, at vi nok er optaget af, at det er det, man tilrettelægger i kommunerne, f.eks. på skoleområdet, det, der står i almindelige læseplaner, som kommunerne har tilrettelagt, man evaluerer på. Så vi har ikke noget imod test. Vi har ikke noget imod, at skolebørn bliver testet, med hensyn til om de har lært det, de skal kunne.

Spørgsmålet er, hvor central testen skal være, altså om man skal teste eleverne på det, som man i en styrelse synes er det, man skal kunne, eller om man faktisk skal teste, om de har fået noget ud af den undervisning, som har været tilgængelig for dem derude. Så det er sådan en diskussion om, hvad det er, vi skal teste. Og det er et spadestik dybere ned end det, vi umiddelbart kan komme i løbet af sådan en spørgsmål og svar-runde her.

Så det, vi kan se, er jo f.eks., at de sociale sagsbehandlere kun bruger 18 minutter, tror jeg, ud af 1 time på at lave egentlig sagsbehandling. Resten er papirarbejde, administration og indberetninger. Det er jo et af de områder, hvor man kan sige, at hvis vi skal have en fornuftig offentlig sektor og bruge den kvalificerede arbejdskraft

bedst muligt, er vi nødt til at få mere reelt arbejde ud af dem, der er højtuddannede, og så slække på den der kontroladministration. Det er vi nødt til at gå ind og kigge på meget mere effektivt, end vi gør nu.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes også, det her er en spændende debat. Vi har haft den mange gange før, men det er også et enormt vigtigt emne for Danmark som samfund, hvordan vi giver vores kommuner nogle gode rammer. Forespørgslen lyder jo:

»Hvad agter regeringen at gøre for at forbedre rammerne for kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre i 2012, herunder i forhandlingerne om den kommunale økonomi?«

Desværre synes jeg ofte, når man lytter til debatterne også her i dag, at det, som det virker som om venstrefløjens i virkeligheden gerne vil vide, mere er, hvordan man forøger kommunernes budgetter, end hvordan man sådan mere bredt forbedrer rammerne for kommunerne. Og der må jeg helt klart med det samme sige, at det for os desværre ikke er en mulighed at forøge kommunernes budgetter i de her år. Vi anerkender, at kommunerne kan have økonomiske udfordringer. Nogle steder bliver der flere ældre, det giver selvfølgelig nogle flere udgifter, andre steder bliver der flere børn – det gør der eksempelvis i København, hvor man har en demografisk udvikling, der er omvendt i forhold til resten af landet, og her bliver der altså flere børn og færre ældre. Det giver selvfølgelig udfordringer, og hver kommune har jo sine egne udfordringer.

Når vi så ikke bare kan give flere penge, er det jo ikke, fordi vi er dårligere mennesker, end de er på venstrefløjens. Det er først og fremmest, fordi vi simpelt hen ikke har flere penge på det offentlige budget. Danmark er ramt af en meget hård økonomisk krise. For få år siden havde vi store overskud på det offentlige budget, nu er vi ramt af en krise, som også har ramt alle andre lande i verden, og det betyder altså, at det er hårde tider. Der er ikke mulighed for at give flere penge ud; det vil være uforvarsligt i den situation, som vi står i i øjeblikket.

Oppositionen deler desværre stadig væk rundhåndet ud af penge, og næsten hver gang man ser en oppositionspolitikere deltage i en debat, bliver der udskrevet meget store checks. De Konservative har den opfattelse, at vi er nødt til at tænke på fremtiden, vi er nødt til at lade være med at gældsætte Danmark, og derfor er der nødt til at være balance mellem indtægter og udgifter. Det er jo egentlig meget simpelt, men desværre virker det som om, det kun er VKO, som synes at have forstået det her ret simple forhold, denne balance mellem indtægter og udgifter. Så vi tilbyder ikke overbud og store checks, men vi tilbyder til gengæld en sund økonomi og en god fremtid for Danmarks velstand.

Selv om vi ikke kan tilbyde flere penge, betyder det naturligvis ikke, at vi ikke kan gøre noget for at forbedre kommunernes rammer. Tværtimod er det ofte sundt, at man ikke blot stirrer sig blind på at bruge flere penge som universalløsning på alle problemer. Kommunerne bør selv sørge for at skabe bedre økonomiske muligheder ved hele tiden at organisere sig så hensigtsmæssigt som muligt. Det skal ikke tages som en kritik, når vi opfordrer til effektiviseringer. Det er ikke, fordi man har gjort det dårligt, at der er mulighed for at gøre det bedre, det er, fordi erfaring og fornyet viden gør, at der kommer nogle nye muligheder for at få mere ud af ressourcerne, og det er, fordi der eksempelvis kommer ny teknologi. Effektiviseringer er en potentiel guldgrube for kommunerne.

Staten og Folketinget skal – og det vil vi også sørge for sker – opstille nogle gode økonomiske incitamentter for kommunerne. Der skal vi selvfølgelig hele tiden have for øje, hvordan det er, de belønner kommunerne. Vi skal kigge på vores udligningssystem på et tidspunkt for at sikre, at vi ikke opmuntrer til og belønner uhensigtsmæssig økonomisk adfærd og dårlig økonomistyring. Vi kigger også på det, når vi laver andre lovforslag, eksempelvis det lovforslag, som vi behandler i øjeblikket, om parkeringsindtægter. Der skal vi også sikre, at kommunerne har de rigtige incitamentter til ikke blot at brandbeskatte borgerne og forfølge bilister.

Så skal vi have taget fat på bureaukratidiskussionen, det er der ingen tvivl om. Der er ingen tvivl om, at det bliver en af de store opgaver, som vi skal have gjort noget alvorligt ved. Det er jo ikke, fordi den her regering har været specielt slem, sådan som man forsøger at udråbe det fra oppositionens side – det er selvfølgelig oppositionens rolle – men sandheden er jo, at vi igennem hele demokratiets historie har haft en stigning i antallet af regler, cirkulærer og love, som gør, at det både kan være meget svært efterhånden at være borger i Danmark, hvilket er et endnu større problem, og at være kommune i Danmark. Det er vi nødt til at få kigget på. Vi er nødt til at kigge på de mekanismer, som gør, at der kommer mere og mere bureaukrati.

En af dem er jo, at Folketinget lider af en reguleringsmani. Jeg plejer at sammenligne det med, at man giver en hammer til et lille barn, og så tror det, det skal slå på alting. På samme måde er det, når man giver politikere i Folketinget mulighed for at regulere: Så tror de, de skal regulere alting. Min taletid er brugt, så jeg vil lade det være det og høre, om der er nogle spørgsmål.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja, der er en række korte bemærkninger. Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 16:33

Rasmus Prehn (S):

Den konservative ordfører taler meget om stigningen i antallet af love og cirkulærer osv. Hvordan har den konservative ordfører det med, at der faktisk i den tid, hvor vi har haft en VK-regering, har været en voldsom stigning i antallet af love? Det er faktisk sådan, at hvis man sammenligner 2001 med 2010, ser man, at der er en stigning på 66 pct. i antallet af love. Er Venstre og De Konservative simpelt hen ikke kommet ud på et skråplan med en produktion af alt for mange og unødvendige love og regler, der gør, at det er meget svært for kommunerne at bevare deres selvstyre?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Rasmus Jarlov (KF):

Det har jeg det dårligt med. Jeg har det dårligt med, at vi ikke har fået knækket kurven. Som jeg også gjorde meget ud af at understrege, er det ikke, fordi udviklingen er blevet værre under den her regering. Det er også en udvikling, der har været der under tidligere regeringer, som heller ikke har fået knækket kurven.

Vi har ikke fået indført de mekanismer, som gør, at vi kan dæmpe op for de meget stærke kræfter, der hele tiden sørger for, at der kommer flere regler. De stærke kræfter er også os selv her i Folketinget, hvor vi må sige, at der er en meget stor tendens til, at man synes, at man skal blande sig i alting. Hver gang, der kommer en sag op i medierne, og der er en folketingspolitiker, der ser sit snit til at komme i aviserne, foreslår man en ny regel, fordi man ved, at det giver en overskrift. Der er selvfølgelig en meget stor del af ansvaret, der ligger her i Folketinget.

Så skal vi også sørge for, at vi får lagt ansvaret ud til kommunerne, så det ikke hver gang er socialministeren eller beskæftigelsesministeren, der skal stå til ansvar for det, når der er et lokalt problem. Det er nemlig forudsætningen for, at vi kan få en regering og et Folketing, der bakker lidt mere og lægger ansvaret derud, hvor det egentlig hører hjemme.

Så det er en meget stor udfordring, og det er et af de store projekter, som jeg synes vi skal tage fat på i den borgerlige regerings næste periode.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:35

Rasmus Prehn (S):

Den konservative ordfører får det nærmest til at fremstå, som om det bare er en udvikling, der er fortsat. Men sagen er jo den, at der under den nuværende regering simpelt hen har været tale om en regulær paragraffabrik, som har spytet nye love ud i et hidtil uset omfang. Antallet af love og regler er altså steget med 66 pct. fra 2001 til 2010. Jeg synes, at ordføreren skylder at være mere konkret: Hvad vil man gøre for at regelsanere, så det bliver nemmere at være kommune?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes også, at Socialdemokraterne skylder at svare på det spørgsmål, og jeg stillede også før spørgsmålet til SF's ordfører. Sagen er jo, at der heller ikke er kommet nogen gode forslag på bordet fra oppositionen, ej heller har oppositionen i den periode, hvor der er sket den her stigning, været dem, der har holdt sig tilbage. Tværtimod ved jeg jo, at hr. Rasmus Prehn heller ikke holder sig tilbage med at foreslå en masse nye regler også på det kommunale område. Så det er jo ikke sådan, at oppositionen har håneretten. Men det er selvfølgelig nemmere at kritisere, når man er i opposition. Det ligger jo ligesom i ordet.

Men jeg mener, at vi meget alvorligt skal kigge på det her. Og jeg mener også, at vi skal kigge på mulighederne for decideret at lave et regelstop på det kommunale område. Det vil glæde mig, hvis der er bred opbakning til det. Men det kræver altså, at vi arbejder videre med det, og det kræver også, at der er en seriøs vilje i Folketingets partier til det, så man ikke bare bruger det som en overskrift, men går seriøst ind i det her arbejde.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Line Barfod (EL):

Hr. Rasmus Jarlov sagde, at Konservative ikke tilbyder store checks. Nu ved jeg godt, at de kæmpe skattelettelser, man sender ud til de rigeste i det her land, ikke er på check. Det er en anden måde, det fungerer på, men man sender dog en masse penge ud. Hvordan får hr. Rasmus Jarlov det til at harmonere med, at han siger, at man ikke vil give store checks? Dels har man givet masser af skattelettelser, som er årsag til det store hul, der er i statskassen, dels kræver man hele tiden, igen og igen nye skattelettelser ved også at sige, at de mange penge, der kommer ind på, at man gør flere mennesker ar-

bejdsløse, skal bruges på at uddele store checks. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, som jeg også forsøgte at få svar på fra Venstres ordfører, er: Hvad er det for en konkret velfærd, som Konservative ønsker at sikre? Hvad det helt konkrete indhold af den velfærd? Er det, at børn, hvis forældre har mange penge, kan komme til at gå i en vuggestue, hvor der er tid til børnene, mens de børn, hvis forældre ikke har mange penge, må finde sig i at gå i en nedskåret kommunal vuggestue, hvor der ikke tid til at skifte deres ble, når de har behov for det?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:38

Rasmus Jarlov (KF):

Til det sidste nej og til det første: Fru Line Barfod forveksler jo det at udskrive checks med at formindske det girokort, som man sender ud til borgerne. Der er forskel på at give skattelettelse og at lade folk beholde flere af de penge, som de selv har tjent, og så at udstede checks, som altså er betalt af andre mennesker. Det er en moralsk forskel, og den håber jeg at Enhedslisten også kan være i stand til at forstå, selv om man er indædt modstander af skattelettelse. Vi mener jo, at det er en god ting, at der er blevet givet de skattelettelse, som vi har givet i den her regeringsperiode. Jeg synes, det er underligt, at man i den danske debat nærmest skal skamme sig over, at man har sænket verdens højeste skattetryk. Det gør vi heller ikke i Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:38

Line Barfod (EL):

Nu er det jo sådan, at for at tjene penge hjælper det jo rigtig meget, at der er nogle andre, der så tager sig af ens børn, at der er nogle andre, der gør rent, at der er nogle andre, der sørger for, at vejene fungerer, at der er nogle andre, der sørger for at tage sig af de ældre, at der er nogle andre, der sørger for, at sygehusene er der osv. Så spørgsmålet er jo igen: Hvad er det for en konkret velfærd, hr. Rasmus Jarlov ønsker? Er det en velfærd, hvor de rige betaler meget mindre i skat og så har råd til en høj brugerbetaling og forsikringsordninger, mens de, der ikke er så rige, må finde sig i, at deres børn f.eks. ikke kan få et ordentligt dagtilbud, ikke kan en ordentlig folkeskoleundervisning osv.? Hvad er det konkrete indhold af den velfærd, som De Konservative siger man forsvare ved at skære på velfærden og så sende flere penge ud til de rigeste?

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Rasmus Jarlov (KF):

Der kommer flere penge til velfærd, fordi man sikrer, at vi ikke brandskatter dansk økonomi ihjel. Det er et simpelt økonomisk faktum, at det ikke nytter noget, at man slår den ko ihjel, som skal leve mælken til det danske velfærdssamfund. Vi ønsker ikke, at vi skal slagte vores velfærdssamfund, tværtimod. Vi ønsker, at det skal være bæredygtigt, vi ønsker, at vi skal lade være med at gældssætte Danmark, vi ønsker, at vi skal have en konkurrencedygtig økonomi, og det er det, der er grundpillerne i vores økonomiske politik.

Jeg synes, man også skal prioritere inden for velfærdssystemet, således at man prioriterer der, hvor der er et behov, og det vil sige, at man bl.a. fravælger ting som efterlønnen, som er en ydelse til folk, som ikke har et behov, for at kunne hjælpe de udsatte grupper i samfundet, og så er jeg sådan set også åben for, at man indfører brugerbetaling på nogle velfærdsydelser, igen for at sikre, at der er råd til de ting, som er rimelige at betale til, men at vi ikke har en hel masse ting, som det er urimeligt at fællesskabet skal betale.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jeg kan ikke stå for det der billede med hammeren, som man går amok med, for det synes jeg sådan set er et meget godt billede at bruge. Det er jo så fristende at spørge lidt mere ind til det: Hvis man lægger den hammer et øjeblik og giver sig selv lov til lidt eftertanke, hvad skal der så ske? Hvis hr. Rasmus Jarlov lægger hammeren lidt væk og siger, at han nu lige holder op med at slå et øjeblik, hvad er det så rent faktisk, ordføreren forestiller sig, at der skal ske?

Jeg spiller ud lidt i forlængelse af det spørgsmål, jeg fik fra ordføreren lige før, om, hvilke principper jeg kunne forestille mig at man kunne bruge. Så jeg vil egentlig gerne have, at ordføreren kvitterer med at være en lille smule mere præcis, med hensyn til hvilke forestillinger ordføreren gør sig om, hvad man så er klar til, når hammeren ligger stille et øjeblik.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, at vi har en rigtig god debat lige nu om nogle principielle ting. Det, som jeg også sagde før i dialogen med fru Meta Fuglsang, var jo, at vi går meget op i, at vi bevæger os væk fra den her meget detaljerede processtyring, hvor vi i Folketinget sidder og nærmest beslutter, hvordan højre arm skal bevæge sig på den enkelte lærer ude i folkeskolen, og at vi i stedet for giver den frihed, at man kan gøre, som man vil, så længe man leverer gode resultater. Der er forudsætningen så, at vi har en styring af resultaterne, altså at vi måler på, hvordan det faktisk går, så vi får de resultater, vi gerne vil have for vores skattepenge.

Scenariet med, at man fuldstændig fjerner al kontrol – både proces- og resultatstyring – og så bare giver en hel masse penge, tror jeg ikke er vejen frem til at få en effektiv offentlig sektor. Men det er det at måle på, at der bliver leveret det, der skal, og så at give noget mere frihed. Resultatet af de to ting skal selvfølgelig være, at der sammenlagt bliver langt færre regler og langt mindre kontrol, end der er i dag. Men det skal først og fremmest være en anden kontrol, en måling på resultaterne, som er forudsætningen for, at vi kan give langt større frihed.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:42

Meta Fuglsang (SF):

Det synes jeg også er en vigtig debat at få og et vigtigt spadestik dybere at komme, når ordføreren nu siger: Lad os måle mere på resultater og ikke så meget på processen dertil.

Hvis vi så kigger på nogle af de områder, jeg snakkede om, f.eks. konkurrenceudsættelse, vil ordføreren så være klar til at sige, at det, der er vigtigt, er, at kommunerne er opmærksomme på konkurrenceudsættelse, at de gennemsnitligt set konkurrenceudsætter 30 pct., men selv må bestemme på hvilke områder, og at de med hensyn til områder, som de så ikke prioriterer, slet ikke behøver at leve op til de der bureaukratiske regler, som man er nødt til at følge for på et hvilket som helst tidspunkt at kunne levere udbudsmateriale til en hvilken som helst entreprenant privat mand, der kommer og siger: Jeg vil gerne udfordre jer på det her? Det var sådan et konkret tiltag, som jeg tror ville lette det rigtig meget for dem i kommunerne.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:43

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes netop, at den måde, vi har skruet det lovforslag om konkurrenceudsættelse, som vi behandler i øjeblikket, sammen på, er et meget godt eksempel på det, jeg siger: at vi gerne vil give mere frihed, men at vi også har nogle krav til, hvordan resultaterne skal blive. For vi går netop ikke ind og siger detaljeret, hvordan konkurrenceudsættelsen skal foregå, og vi går slet ikke ind og siger konkret, hvilke områder der skal udsættes for konkurrence. Men vi har lagt op til, at indenrigsministeren og KL skal snakke sammen om, hvordan man finder den mest hensigtsmæssige model for at få en større grad af konkurrenceudsættelse på de opgaver, som kommunerne løser.

Men det er selvfølgelig sådan, at offentlige virksomheder er nødt til at blive styret i en eller anden grad, sådan at de ikke bare vokser sig store og monopolistiske. Og på samme måde som vi har en monopollovgivning for private virksomheder, er det også nødvendigt, at vi stiller nogle krav om, at der skal være mulighed for, at private aktører kan byde ind på de monopoler, som kommunerne ellers sidder på.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Rasmus Jarlov. Det drejer sig om den debat, der tidligere var i dag, mellem hr. Rasmus Jarlov og hr. Rasmus Prehn om lovfabrikationer, altså at der aldrig har været produceret så mange love og lovændringer, som der bliver i dag. Man kan sige, at jo flere love, der bliver, jo flere love kan der ændres i. Jo flere love, der kan ændres i, jo flere ændringer kommer der, og det betyder selvfølgelig, at processen er selvregulerende i opadgående retning.

Men der vil jeg gerne spørge ordføreren, om ikke De Konservative – som jo er et utrolig unionsvenligt parti – vil anerkende og erkende, at rigtig mange af de her lovinitiativer, som kommer, er blevet os pålagt af EU-lovgivere, der netop siger, at vi skal implementere et hav af nye ting vedrørende finanspolitik, socialpolitik, retspolitik, miljøpolitik med bisfenol-A, og jeg ved ikke hvad.

Altså, der er jo så mange forskellige ting, som kommer, og det har så medført, at vi de senere år har kunnet se den her tiltagende unionsfiksering, hvor man så kan se, at Europa-Parlamentet, Kommissionen osv. simpelt hen vil til at beslutte, hvad der skal ske i de nationale parlamenter.

Anerkender ordføreren ikke, at vi ikke finder på mange af de her love, men at de kommer, fordi der er så mange her, der er så glade for EU?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:45

Rasmus Jarlov (KF):

Det er fuldstændig korrekt, at meget af den lovgivning og de regler, som vi har i Danmark, kommer fra EU. Nu kender jeg ikke tallene på det, men jeg må dog nok sige i forhold til den debat, vi har i dag, at det ikke er mit indtryk, at EU-reglerne slår kraftigst igennem på det kommunale område. Så i forhold til den diskussion, som vi har i øjeblikket, tror jeg ikke, at det er det mest relevante problem. Men generelt har hr. Hans Kristian Skibby selvfølgelig en pointe i, at der bliver pålagt os rigtig mange regler fra EU.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:46

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at jeg ville stille et spørgsmål, for jeg synes egentlig, at det er helt fair, at hr. Rasmus Jarlov på Det Konservative Folkeparti vegne udtrykker en masse synspunkter, som ligger meget fjernt fra den politik, der føres af den regering, som man selv er en del af. Men det synes jeg der skal være plads til i Folketingssalen og som parti.

Men da hr. Rasmus Jarlov kom ind på den lov om konkurrenceudsættelse, der så er på vej, spidsede jeg alligevel ører, for jeg kan forstå på hr. Rasmus Jarlov, at man er nødt til at regulere det kommunale monopol. Er der noget, der har krævet regler og bureaukrati, er det den fritvalgsordning, som man nu også med det seneste lovforslag erkender ikke har virket, fordi den ikke gav det monopolbrud, som tilsyneladende er det bagvedliggende ønske. Det har stået så mange ressourcer ude i kommunerne til papirarbejde i stedet for til konkrete opgaveløsninger.

Så siger hr. Rasmus Jarlov, at de ikke vil detailregulere, hvad man skal udbyde. Jamen det er jo decideret forkert, for det er præcis det, lovforslaget går ud på, nemlig at regeringen forbeholder sig retten til at pege på konkrete områder, der skal konkurrenceudsættes i den enkelte kommune. Det er det, regeringen forbeholder sig retten til.

Hvis det ikke er det, man har lyst til at gøre, hvorfor fremsætter man så det lovforslag?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Rasmus Jarlov (KF):

Det er ikke hensigten med lovforslaget. Hensigten med lovforslaget er, at indenrigsministeren skal tage en dialog med KL, og så skal man sammen finde ud af, hvordan man skruer en ordning sammen. Der er nemlig også forskel på kommunerne; der er nogle, som allerede er langt fremme med hensyn til konkurrenceudsættelse, og der er nogle, der stort set ikke har det overhovedet. Derfor er det rimeligt, at man ikke bare laver sådan én stor skabelon og presser den ned over samtlige kommuner, men at man tager hensyn til, hvor de allerede står, og også, at der er forskellige forhold på en lang række områder, som gør, at der skal tages individuelle hensyn. Så hensigten er, at indenrigsministeren har en forhandling med KL, men det er jo korrekt, at vi har givet ham et stærkt mandat og en god forhandlingsposition, ved at vi har fremsat et lovforslag, som gør, at han i sidste

ende kan tvinge noget igennem. Men det er bestemt ikke hensigten, at det skal ske.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:48

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil sige til ordføreren: Prøv lige at høre her: Pointen med lovforslaget – den eneste grund til at fremsætte et lovforslag – er at skaffe indenrigsministeren hjemmel til at gå ud i en hvilken som helst kommune og pege på et konkret område, der skal konkurrenceudsættes. Det er lovforslagets eneste formål, for alt det andet kunne man i forvejen. At føre dialog med kommunerne kunne man i forvejen. Det er også det, der har forøget konkurrenceudsættelsen, for man har haft en dialog, et måltal, alt det, hr. Rasmus Jarlov taler om. Det har bragt konkurrenceudsættelsen op. Alt det, hr. Rasmus Jarlov ikke vil have, ligger i det lovforslag, man nu pisker igennem. Der peger man nemlig på noget konkret og giver indenrigsministeren hjemmel til at konkurrenceudsætte bestemte områder – ikke fordi kommunen vurderer, at den kan få det bedre eller billigere, men fordi man herinde, med den hammer, hr. Rasmus Jarlov har talt om, har besluttet sig for, at det er det rigtige område at konkurrenceudsætte. Og derfor vil jeg sige til hr. Rasmus Jarlov, at det lovforslag står i diametral modsætning til alt, hvad hr. Rasmus Jarlov har udtrykt på Det Konservative Folkepartis vegne fra talerstolen i dag.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:49

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, det er jeg overhovedet ikke enig i. Nu fik jeg så at vide, at hensigten med lovforslaget er noget helt andet end det, der var hensigten hos os, der har været med til at lave lovforslaget. Derfor kan jeg jo kun gentage mig selv og sige, at det er forkert, hvad hr. Morten Østergaard siger. Hensigten er altså, at vi skal finde frem til en god aftale i god snak og dialog med KL. Indenrigsministeren har fået et stærkt forhandlingsmandat med, og han har også fået en mulighed for at sige: Hvis I overhovedet ikke vil spille med på at lave en god løsning, så er vi desværre nødt til at lovgive om det. Men vi håber meget, at vi ved hjælp af dialogen og en fornuftig samarbejdsvilje fra KL kan være i stand til at finde en god løsning på det.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er jo præcis et indlæg som det sidste, der illustrerer virkelighedens verden. Altså, det er jo nemt at stå og tale om, at man ønsker mere frihed til kommunerne, mere resultatstyring og mindre detailregulering fra Christiansborg, når man samtidig har et forslag på vej igennem Folketinget, som har det ene formål at give hjemmel til, at indenrigsministeren kan gribe ind i det kommunale selvstyre og fortælle, præcis hvor det er, at kommunerne skal konkurrenceudsætte præcis hvilke opgaver. Det er jo fuldstændig illustrativt for, hvordan der ikke har været sammenhæng mellem det talte ord og den konkrete handling i den politik, der har været ført over for kommunerne igennem de sidste 10 år.

Min dag i dag startede med et møde i Arbejdsmarkedsudvalget, hvor beskæftigelsesborgmesteren fra København, rådmændene med ansvar for beskæftigelseslovgivningen og -indsatsen i de seks største byer samt formanden for arbejdsmarkedsudvalget i Randers Kommune deltog. De mødte op, arm i arm, fra forskellige partier, med dette klare budskab til politikerne på Christiansborg: Vil I nu ikke godt stoppe den overregulering, der er på beskæftigelsesområdet; vi bruger så mange ressourcer på at omsætte alle de her ændringer og al den regelstyring i konkret praksis? Der kommer halvanden ny regel på beskæftigelsesområdet om ugen. Det betyder hver gang, at selv den yderste jobcentermedarbejder er nødt til at kaldes ind på kursus og orienteres om, hvordan de nye regler fungerer i praksis. Og det var en konservativ rådmand, det var en socialdemokrat og det var en radikal borgmester – det var altså fuldstændig tværpolitisk. De mødte op til mødet i dag med et ønske om præcis det, som hr. Rasmus Jarlov også var inde på, men som altså desværre ikke er regeringens politik, nemlig mindre statslig styring og større lokalt råderum, fokus på effekt frem for proces, større sammenhæng i indsatsen samt medansvar og minimumsrettigheder frem for kontrol. Men hvis det går, som det plejer, så taler de kun for døde øren, og der vil fortsat komme halvanden ny regel om ugen på beskæftigelsesområdet, fordi man ikke har nogen tillid til, at kommunerne kan løse den opgave, som man ellers i øvrigt var meget optaget af at de skulle have.

Men når man så hører debatten her i dag, kan man jo alligevel, synes jeg, fornemme nogle enighedspunkter, og det er da værd at holde fast i. For det første er der temmelig bredt i Folketinget en erkendelse af, at der i de kommende år vil være relativt få nye ressourcer til velfærdsområderne, herunder også i kommuner og regioner. Derfor er vi nødt til at finde måder, hvorpå vi kan få mere ud af pengene og få mere velfærd ud af de penge, vi bruger. Og man er også enige om, kan jeg høre, i hvert fald sådan på det overordnede plan, at der skal være afbureaukratisering, og det er jo også godt. Der skal også være en øget brug af it og teknologi, og så skal der effektiviseres. Og det er jo alt sammen godt og spændende. Men det er jo i den konkrete handling, at det skal vise sig, om det så bliver til noget.

Jeg var tidligere i debatten inde på, at man altså i Københavns Kommune alene på beskæftigelsesområdet bruger 10 mio. kr. om året på at have 20 jurister ansat til at sidde og fortolke de nye regler, cirkulærer og bekendtgørelser, der kommer fra Beskæftigelsesministeriet og de styrelser, der hører under det. Det er 10 mio. kr. alene anvendt på at fortolke nye regler og cirkulærer, frem for på den konkrete jobindsats, der måske kunne få nogle mennesker i arbejde. Og det er bare ét eksempel.

Så er der den nye budgetlov, som meget bemærkelsesværdigt er indgået af det smallest mulige flertal – nu ved vi såmænd ikke engang, om der stadig væk er flertal for den – men det er dog det smallest mulige flertal. Jeg tror, at det, kommunerne har brug for, er stabilitet, det vil sige, at de ved, hvad de har at regne med, og derfor undrer det mig såre, at regeringen også på det område valgte at føre en snæver blokpolitik i stedet for at forsøge at samle et bredt flertal i Folketinget bag et budgetlovforslag, som jeg egentlig oplevede at der var en nogenlunde pragmatisk tilgang til at forhandle. Der var også forhandlingsmøder – pludselig gik de i stå, så gik der nogle uger, og så meddelte man, at man nu var 90 mandater, der var enige om at gennemføre det, regeringen havde lagt frem. Og det er jo et spændende forslag, synes jeg, hvis man går op i det kommunale selvstyre. Eksempelvis må man forstå det sådan, at regeringen mener, at kommunerne er herre over vind og vejr. I hvert fald er det sådan, at regeringen nu har forbudt, at man bestiller mere salt i december med henblik på at få vejene saltet, hvis vi nu igen skulle blive udsat for en isvinter. Det skal fremover ske, ved at man et eller andet sted fyrer en pædagog på gråt papir, så man kan få bevillingerne til at hænge sammen. Det er ikke tilladt at tage de penge op af kassen og lave en ekstra bevilling til eksempelvis snerydning og indkøb af

vejsalt. Jamen, det er jo helt, helt paradoksalt, at man kan høre al den her snak om afbureaukratisering og kommunalt selvstyre, samtidig med at man planlægger de her nye, snævre rammer for, hvad kommunerne må, selv om vi selvfølgelig alle sammen er enige om, at der er behov for – også med de snævre rammer, der er i de kommende år – at sikre, at udgifterne ikke stiger mere, end det er planlagt.

Det Radikale Venstre vil give stabile økonomiske rammer med flerårige aftaler, vi vil sikre en styring på resultater frem for proces og gennemføre en tillidsreform. Og så vil vi frem for alt droppe den der konstante fokus på gennemsnittet, som kommer fra finansministeren, og i stedet sørge for, at kommunerne får et reelt frirum til at tilrettelægge servicen, også hvis de har lyst til at have en service, der er over landsgennemsnittet.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Allerførst kunne man måske give lidt inspiration til den radikale ordfører, som virkelig var hurtignakkende i dag. Man kunne måske gøre som på Samsø, hvor man slet ikke bruger vejsalt. Så var det problem i hvert fald løst, kan man sige.

Jeg vil gerne spørge hr. Morten Østergaard om det med de her 20 jurister, som hr. Morten Østergaard brugte både sin ordførertale og i et spørgsmål tidligere. Nu ved jeg jo, at hr. Morten Østergaard er medlem af et meget EU-engageret parti, og man støtter også, at der skal være alle de her EU-krav til Danmark. Og det er jo sådan, at kommunerne er underlagt en masse udbudsdirektiver fra EU om, at offentlige opgaver skal sendes i EU-udbud. Det, der så viser sig, er jo bare, at kommunerne ikke får ret mange henvendelser fra de her store, multinationale virksomheder, som vil ind og byde på vintertjenesten, f.eks. i Norddjurs Kommune. Det er som regel lokale virksomheder, der gør det. Men alligevel skal man på grund af direktiver, som EU har besluttet, gennemføre alle de her udbud og overholde en lang række dokumentationskrav. Og det sidder de her jurister så og laver i kommunerne. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvis nu man ikke skulle have de her jurister ansat, hvem skulle så stå for alle de her EU-diskussioner?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:56

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror såmænd, der også vil være brug for jurister i kommunerne fremover. Det, jeg taler om, er, at man i Københavns Kommune har 20 jurister til en samlet sum af omkring 10 mio. kr. om året alene beskæftiget med at fortolke regler fra Beskæftigelsesministeriet – alene Beskæftigelsesministeriet. Så kan man jo rulle det ud på andre områder også. Men det, jeg synes er løjerligt i hr. Hans Kristian Skibbys spørgsmål, er, at hr. Hans Kristian Skibby, eller i hvert fald hans parti, lige har lavet en aftale med regeringen, som skal øge konkurrenceudsættelsen. Og der har man, som jeg lige diskuterede med hr. Rasmus Jarlov, bl.a. givet en hjemmel til – og det er man i gang med at lovgive om – at gå ind konkret og udpege områder, som skal sendes i udbud. Det er altså ikke noget, man kan laste EU for. Det er noget, Dansk Folkeparti bærer igennem i Folketinget, fordi man ønsker at vride armen rundt på kommunerne, i stedet for at lade dem selv tilrettelægge opgaverne og sende det i udbud, de mener de kan få bedre og billigere. Det kan man ikke laste EU for. Så er det rigtigt, at der er nogle regler omkring EU-udbud, men i den diskussion, der var om konkurrencepakken, har vi forsøgt at rejse spørgsmålet

om, hvorvidt vi kunne lave bedre udbudsregler. Men jeg oplever ikke, at det er EU-udbudsreglerne, der en hindring for, at vi laver ordentlige udbud i Danmark.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Nej, men det er i hvert fald EU-direktiverne, som er årsag til, at det koster så utrolig mange penge for kommunerne at gennemføre deres udbud, når alt til over 1,4 mio. kr. pr. lovkrav og pr. definition skal sendes i EU-udbud.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren om noget helt andet. Nu har ordføreren nævnt meget om det her med konkurrenceudsættelsesloven. Hr. Morten Østergaard har gentagne gange sagt, at med den lov vil ministeren få lovhjemmel til egenhændigt at gå ind og sige til kommunerne: Nu skal det være dér og dér. Der vil jeg bare gerne for en god ordens skyld have hr. Morten Østergaard til at bekræfte, at det ikke er rigtigt. For det, der faktisk er aftalt, er, at forligspartierne skal godkende eventuelle sanktioner over for kommunerne, hvis ikke man kan få tingene ind ad frivillighedens vej. Det betyder altså ikke, at ministeren får en lovhjemmel til at gå uden om Folketinget og f.eks. sige: Nu skal det være hjemmehjælpen i Rødovre, der ryger. Nej, det er forligspartierne, som har vetoret i forbindelse med den opgave, og det synes jeg måske ordføreren skulle nævne bare lige for en god ordens skyld.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Morten Østergaard (RV):

Jeg betragter det sidste som en erkendelse af – og det gælder også i den diskussion, jeg havde med hr. Rasmus Jarlov – at det præcis er, som jeg siger, nemlig at der med lovforslaget gives hjemmel til, at regeringen kan pålægge kommunerne at sætte bestemte opgaver i udbud. Så kan hr. Hans Kristian Skibby jo henvise til, at man har lavet en aftale om, at det må ministeren ikke gøre uden forudgående godkendelse blandt forligspartierne. Det er jo helt fair, men det har altså ikke noget med lovgivningen at gøre.

Hvis det var Folketinget, hr. Hans Kristian Skibby havde i sinde skulle være dem, der skulle tage den beslutning, så var det, man skulle lægge op til, at der skulle fremsættes lovforslag, hver gang man gjorde det. Men det er jo ikke tilfældet. Det er overladt til regeringen. At man så har lavet en aftale om, at man skal gøre det i samarbejde med forligspartierne, vedrører sådan set ikke sagen. For det, der har med lovforslaget at gøre, er, at man giver den hjemmel til at se bort fra, hvad kommunerne selv måtte ønske. Hvis ikke man kan få dem til at makke ret på den ene måde, bruger man den hammer, som hr. Rasmus Jarlov talte om, nemlig lovgivningsinstrumentet, og så slår man dem i hovedet alligevel.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Line Barfod har bedt om ordet – i anden runde må det så være.

Kl. 17:00

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Jeg havde faktisk troet, at ministeren ville gå på talerstolen. Det normale i en forespørgsel er jo, at ministeren går op, sådan at man har

mulighed for at stille spørgsmål til ministeren og ikke kun til ordførerne. Det er sådan lidt mærkeligt at have en hel, lang debat, hvor man også gerne vil diskutere med ministeren, og så går ministeren ikke på talerstolen, så man får mulighed for det. Men ministeren har jo mulighed for det nu, så det håber jeg da at ministeren vil gøre. For jeg synes faktisk, at det har været meget væsentlig debat, vi har haft. Jeg synes, det er væsentligt at få frem, hvad det egentlig er, regeringen vil.

Som jeg sagde i det indlæg, jeg havde umiddelbart efter ministerens tale, synes jeg, det er væsentligt at høre, hvad der er regeringens bud på at øge kommunernes selvstyre. Der kom intet i ministerens tale om, hvad det er, regeringen vil gøre for at øge selvstyret, kun at man har gennemført en kommunalreform. Det, vi har oplevet med kommunalreformen, er jo, at kommunernes selvstyre er blevet væsentlig indskrænket. De har fået flere opgaver, men de har mindre at kunne bestemme over selv. Derfor ville det være godt at høre fra ministeren, hvad det egentlig er, regeringen har at byde på for at øge selvstyret.

Det ville også være godt at høre, hvilket indhold regeringen ønsker i velfærden. Vi kunne jo høre fra hr. Rasmus Jarlov, at De Konservative ønsker, at der skal gives endnu flere skattelettelser, og at der så på nogle områder skal indføres brugerbetaling på velfærd. Er det også Venstres og finansministerens holdning, at det er den vej, vi skal? Det kunne være interessant at høre. Finansministeren har jo tidligere, for flere år siden, udtalt, at planen fra finansministeren og den tidligere statsministers side sådan set var, at man ville øge det private forbrug i høj grad. Det er jo det, man gør med skattestop og skattelettelser. Og så ville man lægge loft over det offentlige forbrug. Så ville der af selv opstå et nyt Danmark, sagde finansministeren dengang. Han kaldte det en slags fløjlsrevolution.

Det ville være interessant at høre, om det stadig er det, finansministeren mener er planen, nemlig at der skal opstå et nyt Danmark, hvor man ikke har en stærk offentlig velfærd for alle, men har brugerbetaling og forsikringsordninger. For det, vi reelt skal diskutere, og det, som valget også kommer til at stå om, er jo: Hvad er det for et slags samfund, vi vil have?

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi fra Enhedslistens side ønsker at fortsætte den tradition, vi har haft i Danmark, og som har gjort os stærke og rige, nemlig at vi opbygger et stærkt demokratisk samfund. Vi tror på, at demokrati er den stærkeste styreform, vi overhovedet har, og man kan jo tydeligt se efter 10 år, hvor regeringen og Dansk Folkeparti i den grad har forsøgt sig med kontrol og med markedsmekanismer i stedet, at det ikke har ført til gode resultater. Det er ikke godt, at så mange børn ikke får den undervisning, de skal have i folkeskolen. Jeg tror heller ikke, der er særlig mange ældre, der er glade for, at de får mindre og mindre hjemmehjælp. Og jeg ved helt sikkert, at rigtig mange mennesker med handicap er dybt fortvivlede over, at de får frataget den hjælp, de skal have for at kunne deltage i samfundet.

Så hvad er det helt konkret for et indhold i velfærden, finansministeren ønsker? Det ville det være rart at få nogle bud på – ikke kun få de overordnede tal, men helt konkret få svar på, hvad det er for et indhold, man ønsker. Det er væsentligt at diskutere. Det er væsentligt – også i forhold til det, hr. Morten Østergaard og flere andre har været inde på under debatten om den tvungne privatisering og konkurrenceudsættelse – at høre, hvad det helt konkret er, man ønsker at opnå.

Det, vi ser på sundhedsvæsenets område, er jo, at man har en masse bureaukrati. Så vidt jeg husker tallet, er det 60-70 millioner regninger, der skal sendes til kommunerne hver måned for de behandlinger, der bliver foretaget, og mellem hospitalerne. Men det har jo ikke ført til bedre forhold for patienterne. Vi hører om, at flere og flere børn bliver genindlagt umiddelbart efter fødslen, fordi man ikke længere kan tage sig ordentligt af de nybakte mødre og deres

børn. Vi hører stadig om ældre patienter, der ligger på gangene. Nogle af dem dør, uden at der er nogle til at holde dem i hånden. Vi hører om, hvordan hele sundhedsvæsenet bliver skævvredet af, at man kun fokuserer på, hvordan private sygehuse kan tjene penge på det.

Så det er jo ikke, fordi det, at man indfører de styringsmekanismer, som regeringen og Dansk Folkeparti er så optaget af, fører til, at man får en bedre velfærd. Det virker heller ikke, som om vi får et bedre velfærdssystem af, at Dansk Folkeparti igen og igen lægger stemmer til skattelettelser for de rige og forringelser for folk på dagpenge, forringelser af efterlønnen osv., så flere mennesker bliver sendt ud i arbejdsløshed. De seneste sparerunder, vi har set, hvor man virkelig for alvor begyndte at fyre folkeskolelærere og pædagoger og mange andre ude i kommunerne i stort antal, fører jo heller ikke til bedre velfærd.

Så jeg håber virkelig, at ministeren går på talerstolen og siger, hvad det er, regeringen og Dansk Folkeparti gerne vil. Vi har i vores indlæg fra oppositionens side fremlagt vores bud på, hvad der skal ske. Vi mangler at høre fra ministeren, hvad det er, regeringen helt konkret ønsker skal være indholdet i velfærden.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle bemærkninger til ordføreren, og det er først hr. Morten Østergaard med en kort bemærkning.

Kl. 17:05

Morten Østergaard (RV):

Det er blot en bemærkning. Det er selvfølgelig urimeligt af Folketinget at ulejlige regeringen på det her tidspunkt, hvor der foregår nogle væsentlige forhandlinger, men jeg vil bare tilslutte mig fru Line Barfod og sige, at det undrer mig, at finansministeren har tilbragt eftermiddagen i salen. Vi står foran at skulle forhandle om den kommunale økonomi, og der er lavet en meget snæver aftale om et budget, der får en stor betydning, men alligevel har han ikke tid til at gå på talerstolen og debattere med Folketinget. Det synes jeg ærlig talt er for ringe.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:06

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen så kan jeg måske endnu gøre mig håb om få et lignende svar fra fru Line Barfod, nemlig at fru Line Barfod er fuldstændig enig med hr. Skibby. Det glæder jeg mig til. Det er det her med, at kroner og øre skal passe, for der kan vi se, at en S-SF-regering vil lægge op til, at der bl.a. skal laves en betalingsring med vejboomme omkring København, fordi man skal sikre nogle penge, der bruges til at udvikle af den offentlige trafik med. Det forventes så at give et overskud på godt 2 mia. kr. om året, og oven i det kommer der så et par hundrede millioner kroner til administration.

Så med hensyn til det her med, at vi skal sikre den varige velfærd, er mit spørgsmål til fru Line Barfod: Er det ikke velfærd for en borger, der bor i Dragør, og som arbejder i Hellerup, at vedkommende ikke skal brandbeskattes med op til 18.000-20.000 kr. om året for

at køre fra Dragør til Hellerup? Det er faktisk det, der er vilkårene i forslaget. For hver gang man passerer en vejbo, som er det, S og SF foreslår indført for at finansiere de her mange, mange fantasmilliarder, skal man af med vejboompenge på 25-35 kr. pr. gang, man kører igennem sådan en vejbo. Det gør folk jo både til og fra arbejde. Hvad synes ordføreren om det?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er rigtig god velfærd, hvis man har et samfund, hvor det er muligt at komme nemt og hurtigt på arbejde; hvis man har et samfund, hvor det er billigt at komme til og fra sit arbejde og i det hele taget at komme omkring; hvis man har et samfund, hvor der ikke er så voldsom en luftforurening, at der er flere tusinde mennesker, der dør af det hvert år; og hvis man har et samfund, hvor det faktisk er muligt for alle at komme omkring. Det synes jeg er rigtig god velfærd. Og jeg synes, det er en rigtig god idé at investere i en god kollektiv transport, så det er muligt at komme nemt og billigt fra Dragør til Hellerup, og især, hvis man gør det sådan, at det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, og man ikke f.eks. indfører tåbelige regler om, at togene skal køre, uden at det tjekkes, om der er nogen, der sidder fast.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Det, der er så fantastisk ved den her diskussion, er netop, at når det kommer til virkelighedens verden og man prøver at få finansieret nogle af de her ting, er Enhedslisten, og det anerkender jeg, sådan set modig nok til at sige: Jamen det vil vi gerne støtte. Men hvad skal man lægge i ordet velfærd med e vel at mærke? Hvad skal man lægge i det, når man kan se, at en lønmodtager, som vælger at tage på arbejde i Hellerup og bor i Dragør, skal beskattes ud over sin almindelige lønindkomstbeskatning? Man skal beskattes, fordi man vælger at tage sin bil at køre på arbejde i. Det er da ikke rimeligt.

Det er altså bare sådan, at vi ikke kan overklistre Danmark med tog og busser alle vegne. Vi er også nødt til at erkende, at privatbilen er et grundlæggende element i det danske samfund, for det er det, folk har brug for, når de skal hjem og hente børn i daginstitutioner på forskellige tidspunkter. Derfor vælger familier i dag at have en bil.

Jeg spørger så bare ordføreren, om hun synes, det er rimeligt, når vi nu diskuterer velfærd, at man ud over sin skat skal betale op til 20.000 kr. for at kunne få lov til køre på arbejde. Det er jo himmelråbende vanvittigt.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:09

Line Barfod (EL):

Men jeg kan forstå, at ordføreren synes, at det er helt rimeligt, at man ud over at have betalt sin skat skal betale stadig stigende priser for at køre med bus og tog, for det er jo det, Dansk Folkeparti har lagt stemmer til det ene år efter det andet: at priserne på den kollektive trafik stiger og stiger, og stiger langt, langt mere end den almindelige pris- og lønudvikling i samfundet gør. Det er det, Dansk Fol-

keparti gerne vil være med til, samtidig med at man så giver skattelettelse til de rigeste.

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, at det helt i orden, at priserne på daginstitutionerne stiger, så man ud over at betale sin skat skal betale mere og mere for at kunne have sit barn i vuggestue og børnehave, selv om det, man får, bliver dårligere og dårligere, fordi Dansk Folkeparti samtidig skærer ned på kommunernes områder.

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, det er helt rimeligt, at hvis man som pensionist gerne vil have gjort rent, skal man selv betale et privat firma for at gøre det, fordi der bliver skåret ned og skåret ned i hjemmehjælpen, så der snart ikke er råd til at få gjort ordentligt rent, hvis man ikke er i stand til selv at gøre det. Dansk Folkeparti vil hellere lægge stemmer til skattelettelse, og sådan har vi forskellige opfattelser af, hvad det er, der er vigtigt for borgerne.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Rasmus Prehn (S):

Jeg kunne også have valgt at tage ordet i forbindelse med en anden bemærkning, men jeg vil ligesom den radikale ordfører bakke Enhedslistens ordfører op i, at det altså er ganske bemærkelsesværdigt og udtryk for meget ringe respekt for folkestyret, når finansministeren møder frem her til en forespørgselsdebat og nægter at være i dialog med os, der har indkaldt til forespørgslen. At han ikke stiller sig til rådighed for spørgsmål, virker dybt besynderligt og som om, han har en meget ringe respekt for folkestyret, synes jeg.

Der er mange helt essentielle dagsordenspunkter i det her, og jeg synes, at ministeren burde stille sig til rådighed for spørgsmål, sådan at vi kan få en dialog om de her ting, i stedet for at der bare er envejskommunikation fra finansministerens side.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig, og ministeren kan jo nå det endnu, så jeg håber, at ministeren vil rejse sig og gå op på talerstolen, så vi har den mulighed for at få den dialog og også har mulighed for at få svar fra ministeren på, hvad det egentlig er, regeringen ønsker at gøre over for kommunerne.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 17:11

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kom ind i Folketingssalen og hørte det sidste af fru Line Barfods indlæg, og det var jo et angreb på hele det danske sundhedsvæsen; de nyfødte fik en utrolig dårlig behandling, og de ældre lå ude på gangene osv. osv.

Nu er jeg jo så gammel, at jeg både kan huske, hvordan det var for 40, 30 og 10 år siden. Kan fru Line Barfod ikke bekræfte, at for 10 år siden, da Poul Nyrup Rasmussen var statsminister, var der 8.000 færre læger og sygeplejersker på de danske hospitaler, end der er i dag, og at der dengang var en garanti for at komme på venteliste, når man skulle opereres, mens der i dag er en garanti for at blive opereret, og at ventetiden er 42 dage kortere for en operation i 2011, end den var i 2001? Og for øvrigt er det sådan, at der bliver opereret

200 flere danskere hver eneste arbejdsdag – mandag, tirsdag, onsdag, torsdag og fredag året rundt – end der blev, da fru Line Barfod havde magten sammen med Poul Nyrup. Er det ikke fakta?

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:12

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke sundhedsordfører, jeg kan ikke huske alle detaljerne, men som jeg husker det, er ventetiderne i dag lige så lange, som de var, da den borgerlige regering kom til.

Det, der er problemet, er, at man har brugt masser af ressourcer på at lave et sundhedsvæsen, hvor de private sygehuse skal kunne tjene penge. Der er mange flere, der bliver opereret, ja, men spørgsmålet er, om de alle sammen har behov for den operation.

Det, der er problemet, er jo, at man f.eks. ikke går ind og ser på det arbejdsmiljø, der er, men at mennesker, der har ondt i ryggen, bliver opereret på et privat sygehus for deres sundhedsforsikring fra arbejdsgiveren, i stedet for at man ændrer på arbejdsmiljøet, og i stedet for at man ser på, om de måske havde mere gavn af en anden behandling. Flere af dem har stadig væk lige så ondt efter den rygooperation, som de havde før.

Samtidig er operationer kun en lille del af det, der foregår i sundhedsvæsenet. Langt det meste af det, der foregår i sundhedsvæsenet, er behandling af folk, der indlægges akut, det er f.eks. kvinder, der skal føde. Og i dag er det altså sådan, at antallet af børn, der bliver genindlagt efter fødslen, er steget drastisk, fordi man ikke længere kan regne med, at der kommer nogen og ser, hvordan de har det.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Helge Adam Møller.

Kl. 17:13

Helge Adam Møller (KF):

Nu er det jo 14 år siden, jeg fik min sidste datter, og 16 år siden, jeg fik den første. Mig bekendt er de fleste af de indlæggelser af kvinder, der kommer ind og skal føde, ikke særlig akutte, for det er sådan set normalt noget, man ved 8-9 måneder inden. Så kan der være lidt med, om det bliver om tirsdagen eller om fredagen, men særlig akut er det ikke, der er en rimelig lang planlægningsfase, skulle jeg hilse og sige som en, der har lidt erfaring i det.

Med hensyn til ventetiden kan jeg sige, at da Poul Nyrup gik af osv., var der ingen garanti for, at man kunne blive opereret, overhovedet ingen. Gennemsnitsventetiden var 82 dage. I dag er den 52 dage, og enhver dansker har en garanti for, at hvis han eller hun ikke kan blive opereret inden for 30 dage i den region, hvor vedkommende bor, kan vedkommende blive opereret i en anden region eller på et privathospital eller i Sverige. Man har altså en garanti i dag, det havde man ikke tidligere. Det er nok også derfor, der er så mange danskere, der gerne vil opereres lidt hurtigere frem for at gå med en dårlig hofte eller et dårligt knæ i månedsvis, som man gjorde tidligere.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:14

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at man er gravid flere måneder, før man skal føde. Det har jeg sådan set selv prøvet et par gange. Men man

ved altså ikke, præcis hvornår det er, man skal føde, medmindre det drejer sig om et planlagt kejsersnit.

Det, som en del kvinder oplever i dag, er, at når de ringer til fødestedet og siger, at nu er fødslen gået i gang, så er der ikke plads på fødestedet. Så skal de til at ligge og ringe rundt til det ene fødested efter det andet. Når de kommer ind og føder, kan de ikke være sikre på, at der er en jordemoder, der har tid til at tage sig af dem, fordi jordemoderen skal passe flere fødende på én gang. Når de har født, bliver de sendt hjem igen, og så er det, der går mange dage, før der kommer en jordemoder eller en sundhedsplejerske og ser til den nybagte mor og barnet.

Det kan være, at amningen ikke er gået i gang. Især hvis det er en førstegangsfødende, ved hun ikke, at når barnet er stille og ikke græder, kan det være, fordi barnet ikke får mad nok. Derfor ser vi altså, at flere og flere nyfødte børn bliver genindlagt. Og det er et stort problem, at man har lavet et sundhedsvæsen, hvor man fokuserer på det, som man kan konkurrere med private sygehuse om, altså der, hvor der er lavet en masse markedsstyring, men hvor man ikke fokuserer der, hvor det er væsentligt, som f.eks. i forbindelse med fødsler.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted torsdag den 26. maj 2011.

Kl. 17:16

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 26. maj 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:16).